

ฉันทวนาทิพย์

K.2-1

คู่มือครู

ชั้นอนุบาล

เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี

เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี

สารบัญ

แนะนำวิธีใช้คู่มือ	3
เล่าเรื่องอย่างไร?	7
บทที่1 พระเยซูทรงคิดต่อหญิงหลัง โกง	8
บทที่2 อีสอัคทำดีต่อศัตรู	15
บทที่3 โยเซฟทำดีต่อพี่น้อง	22
บทที่4 ชาวสะมาเรียผู้ใจดี	29
บทที่5 เรเบคkah ช่วยคนใช้อับราฮัม	37
บทที่6 พระเยซูทรงช่วยสาวก	46
บทที่7 ดาวิดช่วยกษัตริย์	53
บทที่8 ชายสี่คนช่วยคนป่วย	59
บทที่9 อับราฮัมช่วยโลท	66
บทที่10 เมืองลุ่ม	73
บทที่11 เพื่อนที่ดี	80
บทที่12 อับราฮัมผู้ใจดี	88
บทที่13 ดาวิดและเจ้าชายง่อย	96
ภาคผนวก	
เพลง	104

จัดทำโดย

เครือข่ายคริสเตียนศึกษาพื้นที่คอสมอสในประเทศไทย

195 ซ.อุดมสุข37 ถ.สุขุมวิท103 บางจาก พระโขนง กรุงเทพฯ 10260

ตู้ ป.ณ.2 อุดมสุข กรุงเทพฯ 10260

Email: thanyathip.1985@hotmail.com

แนะนำการใช้คู่มือ

คู่มือเล่มนี้จะช่วยแนะนำวิธีการสอนพระคัมภีร์แก่เด็กวัย 4-5 ขวบ โดยแบ่งการสอนออกเป็น 13 สัปดาห์ หัวข้อเรื่องของเราคือ “เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี” ซึ่งบทเรียน แต่ละบทจะช่วยสอนและเน้นลักษณะของเพื่อนที่ดีแก่เด็กๆ ครูควรเตรียมบทเรียนล่วงหน้าอย่างน้อย 1 สัปดาห์ เนื่องจากการสอนชั้นอนุบาลจำเป็นต้องมีอุปกรณ์การสอนมาก ครูควรเตรียมเวลาไว้สำหรับการเตรียมบทเรียน โดยเฉพาะ

ในแต่ละบทเรียน เราแบ่งการสอนออกเป็นช่วงๆ ดังนี้

1. เริ่มต้นชั้นเรียน
2. กิจกรรมนำสู่บทเรียน
3. นมัสการ
4. เรื่องเล่าจากพระคัมภีร์
5. การตอบสนองจากเด็ก
6. ข้อท่องจำ
7. เรื่องเล่าจากชีวิตประจำวัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้าเรียนในชั้นเรียน ครูควรที่จะมีเวลาทักทายคุยกับเด็กเป็นการส่วนตัว คุยกับเขาในเรื่องต่าง ๆ รอบตัวเขา ทั้งนี้ควรให้การสนทนาสอดคล้องกับบทเรียนที่ได้เตรียมมาเช่น ถ้าครูเตรียมเรื่อง “โยเซฟทำดีต่อพี่น้อง” ก็ให้ครูคุยกับเด็กเรื่องพี่น้องของเขา เป็นต้น

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เป็นกิจกรรมที่ครูและเด็กช่วยกันทำก่อนการเล่าเรื่อง เพื่อนำทางให้เด็กเข้าใจเรื่องเล่าได้ดีขึ้น ทั้งยังให้เด็กจำเรื่องราวต่างๆและมีการฝึมือของเขาเองกลับไปบ้านด้วย การทำกิจกรรม เป็นการช่วยให้เด็กมีส่วนในเรื่องที่ครูเล่าอันจะทำให้เรื่องนั้นและบทเรียนในเรื่องมีผลในชีวิตของเขามากขึ้น กิจกรรมของทุกๆ บท เป็นสิ่งที่ครูต้องเตรียมมาล่วงหน้าอาจจะต้องใช้เวลาบ้างแต่จะให้ผลทางการ

สอนพระวณะของพระเจ้าอย่างคุ่มค่า สำหรับคริสตจักรที่ห่างไกลตัวเมือง ครูคงจะต้องลอกลายของกิจกรรมตามจำนวนเด็ก ซึ่งครูควรหาคนช่วยอาจเป็นอนุชนในคริสตจักรหรือเพื่อนๆ ที่อยากรับใช้พระเจ้านี้ได้ ส่วนคริสตจักรที่สามารถถ่ายเอกสารได้ก็จะทำให้การเตรียมกิจกรรมง่ายขึ้นหลังจากที่ทำกิจกรรมเสร็จ ครูและเด็กควรช่วยกันเก็บของเตรียมตัวสำหรับเวลานมัสการ

นมัสการ

ช่วงเวลานมัสการประกอบด้วย

ต้อนรับ...ซึ่งเราหมายถึง การต้อนรับเด็กเป็นส่วนรวมเล็กๆ จะได้ทักทายกันด้วยการร้องเพลงเช่นเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” หรือ “ยิ้มกันเถิด” เป็นต้น

วันเกิด...วันเกิดของเด็กไม่จำเป็นที่จะต้องตรงกับวันอาทิตย์จริงๆ แต่ถ้าอยู่ใกล้เคียงวันอาทิตย์ใด เราก็อวยพรวันเกิดวันอาทิตย์นั้น ให้บัตรอวยพรและชวนเพื่อนๆ ร้องเพลงให้เขาด้วย

ถวายทรัพย์... การผ่านถวายเป็น โดยให้เด็กเปลี่ยนกันถือถวายเป็นจะช่วยให้เด็กสนใจการถวายและมีใจอันเดียวกันในการถวาย ครูควรให้เด็กรู้แนวความคิดของการถวายทรัพย์ง่ายๆ เช่น เป็นคำสั่งของพระเจ้าเป็นสิ่งที่จำเป็นที่เราจะถวาย เพื่อใช้ในพระราชกิจของพระเจ้า เป็นต้น

ร้องเพลง... เราได้แนะนำเพลงไว้บ้างแล้ว แต่ถ้าจะให้เกิดผลเต็มที่ ครูควรหาเพลงอื่นที่สอดคล้องกับบทเรียนของแต่ละอาทิตย์ สอนให้เด็กรู้ว่าการร้องเพลงเป็นการยกย่องพระเจ้า พระเจ้าทรงดีพระทัย เมื่อเด็กๆ ร้องเพลงถวายพระองค์ด้วยความจริงใจ

เพลงที่เราแนะนำไว้ บางเพลงอาจเป็นเพลงใหม่สำหรับครู เรามีเนื้อเพลงอยู่ด้านหลังของหนังสือคู่มือนี้ ครูควรทำแผ่นเพลงไว้ให้เด็ก โดยให้มีภาพประกอบสวยๆ เด็กในวัยนี้ยังอ่านหนังสือไม่ออกก็จริง แต่จะช่วยให้เด็กมีส่วนในการรับใช้ เช่น ออก มาถือแผ่นเพลง

อธิษฐาน... ในวัยนี้ ส่วนใหญ่เป็นการอธิษฐานว่าตามครู ครูควรสอนเด็กให้อธิษฐานด้วยคำง่ายๆ ขอให้ครูนำเด็กมาพบพระเยซูด้วยการอธิษฐาน พระเจ้าทรงฟังคำอธิษฐานของเด็ก และพระองค์สามารถตรัสกับเด็กได้ตามน้ำพระทัยของพระองค์ แล้วครูจะเห็นการอัศจรรย์ของพระเจ้าผ่านทางชีวิตของเด็กเหล่านี้

เรื่องจากพระคัมภีร์

เวลาเล่าเรื่องจากพระคัมภีร์ เป็นช่วงเวลาสำคัญพอๆ กับเวลานมัสการ ครูควรเตรียมตัวมาอย่างดี โดยการอ่านพระคัมภีร์ตามที่ให้ไว้ก่อนเล่าเรื่อง ครูควรที่จะได้รับบทเรียนจากพระคำในตอนนั้น ก่อนที่ครูจะนำไปสอนเด็กจริงๆ การสอนควรใช้รูปภาพประกอบด้วยซึ่งสามารถซื้อพร้อมคู่มือเล่มนี้

การตอบสนองเด็ก

เราจะมีคำถามทบทวนหรือมีการเล่นหุ่นหรือแสดงละคร เพื่อช่วยให้เด็กจดจำและสอนให้รู้จักนำเรื่องที่เรียนมาประยุกต์ใช้ในชีวิตของเขา นอกจากนั้นจะช่วยประเมินผลได้ว่าเด็กเข้าใจเรื่องที่ครูเล่ามากน้อยเพียงไร?

ข้อท่องจำ

การสอนข้อท่องจำนั้น เราได้แนะนำวิธีการสอนและมีรูปภาพประกอบ ข้อท่องจำเป็นสิ่งที่ครูควรเตรียมล่วงหน้าอย่างดีเช่นกัน ครูจำต้องให้เด็กทบทวนข้อท่องจำเสมอตลอดทั้งปี การปลุกพระวณะของพระเจ้าไว้ในใจเด็กนั้นจะช่วยทำให้พระวิญญาณของพระเจ้าทรงทำงานในชีวิตของเขามากขึ้น เด็กๆ เป็นผู้ที่มีความจำดี พระคำที่เขาได้ท่องจะอยู่กับเขาตลอดชีวิต

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

มีเพื่อเด็กจะได้เห็นว่า เรื่องที่ครูเล่าให้เขาฟังนั้นเขาสามารถนำบทเรียนไปใช้ในชีวิตประจำวันของเขาได้ ถ้าในชั้นเรียนมีครู 2 คนขึ้นไป ควรแบ่งกันว่าใครจะเล่าเรื่องจาก

อุปกรณ์ที่ใช้ร่วมกับคู่มือ

1. รูปภาพประกอบการเล่าเรื่อง อยู่ในซองใหญ่รูปเหล่านี้ต้องระบายสีก่อนที่จะนำไปใช้ ถ้าครู ไม่มีเวลามากขอให้หาคนในคริสตจักรช่วยอาจเป็นอนุชนที่สนใจทางศิลปะหรือเด็กๆ ที่มีฝีมือดี การระบายสี ควรใช้สีให้สมจริงสมจังเช่น คนในรูปที่ 1 และ 2-3-4 ก็ควรที่จะใส่เสื้อสีเดียวกัน ถ้าเป็นบุคคลคนเดียวกันสีของตัวคนก็ควรใช้สีเนื้อ น้ำตาล เป็นต้น

2.รูปภาพประกอบข้อท่องจำ อยู่ในซองใหญ่เช่นเดียวกัน เตรียมแบบเดียวกันกับรูปประกอบการเล่าเรื่อง แต่ละบทมีวิธีใช้ต่างกันตามคำแนะนำในคู่มือ

3.แผ่นเพลง ควรทำแผ่นเพลงที่มีตัวหนังสือใหญ่พอสมควร ให้เด็กเห็นชัดเจน ควรทำไว้ล่วงหน้าเช่นกัน(1 ชั้นต่อ 1 เล่ม)

4.แบบฝึกหัด (ชื่อมาพร้อมกับคู่มือนี้) ใช้แจกเด็กก่อนกลับบ้าน เพื่อเขาจะได้ทบทวนเรื่องเมื่ออยู่ที่บ้าน โดยให้ผู้ใหญ่อ่านให้ฟังและยังใช้เป็นรูปภาพระบายสีได้ด้วย

5.พระคัมภีร์ เป็นอุปกรณ์ที่สำคัญที่สุด เด็กควรเห็นพระคัมภีร์เมื่อครูเล่าเรื่องเมื่อทบทวนข้อท่องจำให้เด็กรู้ว่า สิ่งที่เขามาเรียนเป็นเรื่องจริงมาจากพระคำของพระเจ้าทั้งสิ้น

6.กระดาษสีต่างๆทั้งอ่อนและแข็ง สี กรรไกร กาว ฯลฯ ของเหล่านี้จะช่วยให้คุณเตรียมการสอนได้เร็วขึ้น ครูควรมีประจำห้องและประจำตัวเสมอ

น่าสนใจ

ครูควรใช้เวลาอ่านคู่มือคร่าว ๆ เสียก่อน มีอุปกรณ์ชิ้นใด ที่ครูสามารถทำได้และมีเวลาพอก็ให้เตรียมตัวไว้ล่วงหน้าเลยเป็นการประหยัดเวลาในอนาคตครูอาจนัดเพื่อน ๆ ในคริสตจักรมาช่วยทำให้เสร็จภายในวันหรือสองวันได้ ถ้าครูเตรียมทุกอย่างไว้พร้อมเช่นนี้เมื่อถึงเวลาเตรียมตัวก่อนสอนครูจะได้สนใจเตรียมตัวสำหรับเวลานมัสการและเวลาเล่าเรื่องได้มากขึ้นและที่สำคัญก็คือ จะมีเวลาอธิฐานเพื่อเด็กมากขึ้น

เล่าเรื่องอย่างไร

การเล่าเรื่อง

เป็นวิธีที่จะสอนพระวจนะของพระเจ้าให้เด็ก 4-5 ขวบเป็นอย่างดี เพลงทูกบทและกิจกรรมในชั้นควรจะต้องสอดคล้องกับเรื่องที่ครูเตรียมมาแล้ว การเล่าเรื่องเป็นเหมือนการเทศนาในคริสตจักร ครูควรที่จะฝึกฝนเล่าเรื่องและเรียนรู้ศิลปะของการเล่าเรื่องเป็นอย่างดี การเล่าเรื่อง ครูควรรวมเด็กให้อยู่เป็นกลุ่ม ให้นั่งเป็นครึ่งวงกลม ส่วนครูควรนั่งในระดับเดียวกับเด็ก หรือไม่ก็นั่งบนเก้าอี้เดี่ยวๆ ครูไม่ควรยืนเพราะจะทำให้เด็กต้องแหงนหน้าดูครูตลอดเวลา ถ้าเล่าเรื่องที่มาจากพระคัมภีร์ขอให้ครูนำพระคัมภีร์มาด้วยวางไว้บนตักใส่รูปภาพประกอบไว้ในพระคัมภีร์ ครูจะต้องบอกเด็กว่า เรื่องที่ครูเล่ามาจากพระคัมภีร์ ครูจะต้องรู้เรื่องที่ครูจะเล่าเป็นอย่างดีจนบทเรียนนั้นเป็นส่วนหนึ่งของชีวิต ครูจะต้องได้รับบทเรียนชีวิตจากพระคำของพระเจ้าก่อนที่ครูจะมาสอนเด็กจริง ๆ มิฉะนั้นความจริงของพระเจ้าจะไม่สามารถเข้าไปในชีวิตของเด็กได้ ขณะที่เล่าเรื่อง ครูจะต้องทำท่าทางเปลี่ยนแปลงเสียงของครูไปตามความรู้สึกของเรื่อง สิ่งนี้จำเป็นมากถ้าเล่าเรื่องเหมือนอ่านข่าวแล้วเด็กจะเบื่อมากการใช้ท่าทางมิใช่ว่าครูจะทำคนเดียว แต่เด็กก็ควรมีโอกาสทำตามครูด้วย การเคลื่อนไหวบ้างในการเล่าเรื่อง จะช่วยให้ความสนใจของเด็กอยู่ยาวนานขึ้น เด็กๆ จะเรียนรู้ได้มากที่สุด เมื่อประสาทสัมผัสทั้ง 5 ได้รับการกระตุ้น ฉะนั้นเมื่อมีโอกาสนี้ ก็ควรใช้อุปกรณ์แบบต่าง ๆ ให้มากรูปภาพประกอบเรื่องเล่าของเราในเล่มนี้ ควรใช้สีสันสวยงาม เป็นที่ดึงดูดสายตาและความสนใจของเด็ก ครูคงต้องใช้เวลาเพื่อระบายสีบ้าง แต่รูปภาพนั้นจะใช้ได้หลายครั้ง ถ้ามีการเก็บรักษาอย่างดี อย่าใช้คำยากๆ! สำหรับเด็กในวัยนี้ครูต้องเล่าด้วยภาษาที่ง่าย ๆ บางคริสตจักรอาจใช้คำพื้นเมืองซึ่งถ้าเด็กเข้าใจแล้วก็จะคิดว่าที่จะใช้ภาษากลาง

เป้าหมาย ของการเล่าเรื่องควรอยู่ในใจของครูเสมอ นั่นคือ เด็กจะจำสิ่งที่ดีไปปฏิบัติตามในชีวิตของเขา เมื่อเล่าเรื่องจบครู ควรสังเกตการตอบสนองของเด็กด้วยว่า เขามีความเข้าใจเรื่องที่ครูเล่าอย่างน้อยเพียงไร พระเยซูคริสต์ ทรงเป็นองค์บรมครูพระองค์ทรงสอนเด็กและผู้ใหญ่ ด้วยการนำสิ่งที่คนทั้งหลายเห็นประจำมาเล่าเรื่อง เพื่อโยงและอธิบายถึงฝ่ายวิญญาณขอให้ครูฝึกฝนที่จะทำตามอย่างพระองค์และอธิษฐานทูลขอสติปัญญาจากพระเจ้าที่ครูจะสามารถเล่าเรื่องได้ดีเป็นที่ชื่นชมของเด็กและเป็นพระพรฝ่ายวิญญาณแก่เด็กทุกคนในชั้น

1. พระเยซูทรงดีต่อหญิงหลังโกง

- ข้อพระคัมภีร์** ลูคา 13;10-17
- ข้อท่องจำ** “อย่าละเลยที่จะกระทำการดี” ฮีบรู 13;16
- เป้าหมายบทเรียน** เพื่อให้เด็กรู้ว่าพระเยซูทรงดีต่อคนที่ต้องการความช่วยเหลือ เขาก็ควรมีน้ำใจ ต่อคนที่ต้องการความช่วยเหลือเช่นกัน
- อุปกรณ์การสอน** 1.พระคัมภีร์ 2.แผ่นภาพ 3.แบบฝึกหัด จำนวนเท่ากับเด็กในชั้น
4.แผ่นเพลง 5.ข้อท่องจำ 6.กระดาษแข็ง ชองจดหมาย สี กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

เมื่อชาวยิวต้องถูกกวาดไปเป็นเชลยได้สร้างโรงเรียนไว้ เพื่อเด็กชายชาวยิวจะได้เล่าเรียนกฎหมายของโมเสสและพรคำของพระเจ้าแทนที่จะต้องเข้าเรียนในพระวิหารแห่งกรุงเยรูซาเล็ม โรงเรียนเหล่านี้รู้จักในพระคัมภีร์ว่า “ธรรมศาลา”ผู้ใหญ่จะมาพบปะกันที่ศาลาธรรมในวันสะบาโต และฟังคำสั่งสอนจากธรรมจารย์ เวลาผ่านไปธรรมศาลาก็สามารถเป็นที่ประชาชนนมัสการพระเจ้า เรื่องในวันนี้พระเยซูคริสต์ไปที่ธรรมศาลาเพื่อนมัสการพระเจ้า พระองค์จะเสด็จไปวันสะบาโตเสมอ บางครั้งพระองค์จะทรงอ่านพระคำของพระเจ้าและสั่งสอนประชาชนทุกคนไม่ว่าจะเป็นคนธรรมดา หรือเป็นพวกธรรมจารย์ต่างประหลาดใจเมื่อได้ฟังคำสั่งสอนของพระองค์เพราะพระคำของพระองค์นั้นมีฤทธิ์เดช เขาต่างพูดกันว่า “ไม่มีใครที่สั่งสอนอย่างมีสิทธิอำนาจเช่นพระเยซูเลย!” พระเยซูทรงรักษาหญิงหลังโกงคนหนึ่งในวันสะบาโต แทนที่พวกธรรมจารย์และฟาริสีจะดีใจที่หญิงคนนั้นได้รับการรักษา เขากลับกล่าวว่า “วันสะบาโตเป็นวันบริสุทธิ์ไม่ควรรักษาโรคในวันนี้” แต่พระเยซูทรงแสดงให้เห็นว่าการทำสิ่งที่ดีนั้นมีค่าในสายพระเนตรของพระเจ่มากกว่าการรักษากฎเกณฑ์หรือประเพณีของมนุษย์ ครูจะเป็นผู้ชี้ให้เด็กเห็นว่า พระเยซูทรงมีพระกรุณาต่อผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือ เด็กๆก็ควรจะมีน้ำใจต่อผู้ที่ต้องการความช่วยเหลือซึ่งอยู่รอบข้างเขาเช่นกัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับเด็กแต่ละคนด้วยความร่าเริงทักทายเด็กแต่ละคนเป็นส่วนตัว

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

ทำบัตรอวยพร ให้ผู้ป่วยหายป่วยเร็วๆได้ๆจะได้เข้าใจว่าเขามีส่วนช่วยให้เพื่อนที่ป่วยมีความสุขได้

อุปกรณ์ กระดาษสีหลายๆสี กรรไกร กาว ดินสอ

วิธีทำ ตัดกระดาษสีทำเป็นบัตรอวยพรตกแต่งให้สวยงาม และเขียนคำอวยพรไว้ว่า “ขอพระเจ้ารักษาให้หาย” “สามารถเก็บเอาไว้ใช้หรือส่งให้กับเพื่อนหรือสมาชิกในคริสตจักรที่ป่วย” เมื่อทำเสร็จ ให้เด็กและครูช่วยกันเก็บของเตรียมตัวสำหรับนมัสการ

นมัสการ

ต้อนรับ... ครูกล่าวต้อนรับทุกคนร้องเพลง “โอ้ เพื่อนรักเรามาพบกัน” บอกเด็กว่าพระเจ้าทรงคิดพระทัยที่เห็นเด็กๆมานมัสการพระองค์

วันเกิด... ถ้าเป็นวันคล้ายวันเกิดของเด็กคนใดให้ครูกล่าวอวยพร มอบบัตรอวยพรให้และเพื่อนร้องเพลง “สุขสันต์วันเกิด”

ถวายทรัพย์... ให้เด็กคนหนึ่งถือถาดถวาย ขณะที่ถวายทรัพย์ให้ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” นำเด็กอธิษฐานขอบพระคุณสั้นๆ

ร้องเพลง... 1.รักซึ่งกันและกัน 2.พระเยซูรักฉันรู้แน่ 3.พระเจ้าแสนดี

อธิษฐาน... ถ้ามีเด็กที่ไม่สบาย ขอให้ครูอธิษฐานเผื่อเด็กและขอบคุณพระเจ้าที่ทรงช่วยให้เด็กมีน้ำใจดีช่วยเหลือคนอื่นเสมอ

เรื่องจากพระคัมภีร์

เปิดพระคัมภีร์ไปที่ ลูคา 13;10-17

ทุกเช้าวันสะบาโต พระเยซูจะเสด็จไปที่ธรรมศาลา พระองค์ชอบไปธรรมศาลามากบางครั้งพระองค์จะทรงฟังพวกธรรมาจารย์อ่านพระคัมภีร์ และหลายครั้งพระองค์จะทรงอ่านและสั่งสอนในธรรมศาลาเอง ครั้งหนึ่ง พระองค์ทรงตื่นแต่เช้าตรู่ และเสด็จไปยังธรรมศาลา (โบสถ์) พระองค์ทรงไปที่นั่นก่อนเวลาที่เขานมัสการพระเจ้า เมื่อถึงเวลาพระองค์ทรงยืนขึ้นและทรงสั่งสอนประชาชน

(แสดงภาพ 1-1) ทุกคนฟังอย่างตั้งอกตั้งใจ ไม่มีใครหันมาคุยกันเลย เพราะทุกคนต่างอยากฟังคำสั่งสอนของพระองค์ และที่ธรรมศาลามีหญิงคนหนึ่ง มีผีเข้าสิงทำให้เป็นโรคสืบแปดปีมาแล้ว หลังโกงยึดตัวไม่ได้เลย เธอต้องเดินหลังโกงตลอดเวลา (ขอให้ครูทำท่าให้เด็กดู หรือให้เด็กคนหนึ่งมาทำท่าเป็นตัวอย่าง) น่าสงสารมากทีเดียว เวลาเธอจะทำงานบ้าน ซักผ้า กวาดบ้าน ทำกับข้าวก็ทำได้ช้าและลำบากมาก เมื่อพระเยซูทรงเห็นดังนั้น พระองค์จึงทรงเรียกเธอมา พระองค์ทรงสงสารและอยากให้เธอหายเป็นปกติ พระองค์ทรงรู้ว่าเธออยากหายเป็นปกติมาก เธอเดินเข้ามาใกล้พระองค์ (แสดงภาพ 1-2) และแล้วพระองค์ตรัสว่า “ หญิงเอ๋ย ! เจ้าหายโรคของเจ้าแล้ว ” และพระองค์ทรงวางมือของพระองค์ลงบนเธอ ทันใดนั้นเองหญิงหลังโกงก็ยึดตัวตรงได้ อัจฉริยะจริงๆ เธอมีความสุขมาก ร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าเสียงดัง ทุกคนที่เห็นต่างก็ประหลาดใจและดีใจด้วย แต่...มีชายคนหนึ่งที่ไม่พอใจที่เห็นหญิงคนนี้หายโรค (แสดงภาพ 1-3) เขากล่าวว่า “ ไม่ควรที่พระเยซูจะรักษาคนป่วยในวันนี้ เพราะวันนี้เป็นวันสะบาโต ท่านน่าจะรักษาโรคในวันอื่น ” พระเยซูทรงหันมาหาเขา ตรัสว่า “ เหตุใดท่านจึงเอาตัวและลาออกจากคอกพามันไปกินน้ำในวันนี้ ? วันนี้เป็นวันของพระเจ้า เราควรช่วยหญิงหลังโกง ซึ่งถูกมารผูกมัดมาถึง 18 ปีได้หายจากโรค เรามิได้ทำผิดสิ่งใดที่รักษาเขาในวันนี้ ” ชายคนนั้นต้องอับอายขายหน้าไปเพราะไม่มีน้ำใจที่ดีต่อคนที่ตกทุกข์ได้ยาก เขารู้ว่าสิ่งที่พระเยซูตรัสนั้นเป็นความจริงทั้งสิ้น ทุกคนในธรรมศาลาต่างดีใจที่พระเยซูทรงทำความดีและทรงรักษาหญิงคนนั้นให้หายเป็นปกติ พวกเขากลับไปบ้าน และเล่าเรื่องที่เกิดขึ้นในธรรมศาลาให้เพื่อนๆ ของเขาฟัง และคนที่ดีใจมากที่สุดคือหญิงหลังโกงที่ได้หายโรค เพราะความรักของพระเยซู

การตอบสนองจากเด็ก

ให้ครูนำเอาหุ่นกระบอก 2 ตัวมาเล่นให้เด็กดู สมมุติว่าตัวหนึ่งชื่อกบ อีกตัวหนึ่งชื่อเขียด

กบ... เรามาเล่นกันดีกว่า

เขียด... เล่นอะไรกันดีละ?

กบ... เล่นเกม “สมมุติว่า”

เขียด... เอชึ กบเริ่มก่อนนะ

กบ... สมมุติว่า แม่ไปซื้อของมาแล้วถือของเต็มมือเลย แม่ก็เปิดประตูบ้านไม่ได้ เราจะทำอย่างไร?

เจียค... เราก็ช่วยแม่เปิดประตูนะซิ
 ตาเรานะ...สมมุติว่า พ่อกำลังกวาดบ้านแต่มีของเล่นกระจายอยู่เต็มห้องเราจะทำ
 อย่างไร?

กบ... โห้เอ๊ย! ง่ายนิดเดียว เราก็ช่วยพ่อเก็บของนะซิ เอ้า... ถ้าสมมุติว่า แม่กำลังเก็บผ้าที่
 ราว แล้วทำไมหนีบหล่น เราจะทำอย่างไร?

เจียค... เราก็ช่วยแม่เก็บไม้หนีบนะซิ

กบ... เล่นอย่างนี้สนุกคีนะ

เจียค... ใ้วันหลัง เราต้องเล่นอีก...
 (หลังจากนั้นครูอาจทายเด็กเช่นนี้บ้าง)

ข้อท่องจำ

ให้ครูอ่านข้อท่องจำจาก ฮีบรู 13:16 “อย่าละเลยที่จะกระทำการดี” ครั้งนี้ข้อท่องจำเป็นรูป
 บัตรคำแจกให้เด็กคนละแผ่น และให้เด็กมายืนเรียงกันหน้าห้อง โดยเรียงตามคำให้ถูกต้อง

อย่าละเลย	ที่จะ	กระทำ	การดี
-----------	-------	-------	-------

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

ทุกวันหลังโรงเรียนเลิก ก้อยจะพับถุงส่งแม่ค้าปากซอยเพื่อที่จะได้รับเงินค่าขนม โโก้เห็น
 ก้อยนั่งพับถุงกระดาษอยู่ก็ถามว่า “ ก้อยให้โโก้ช่วยเอาไหม?”

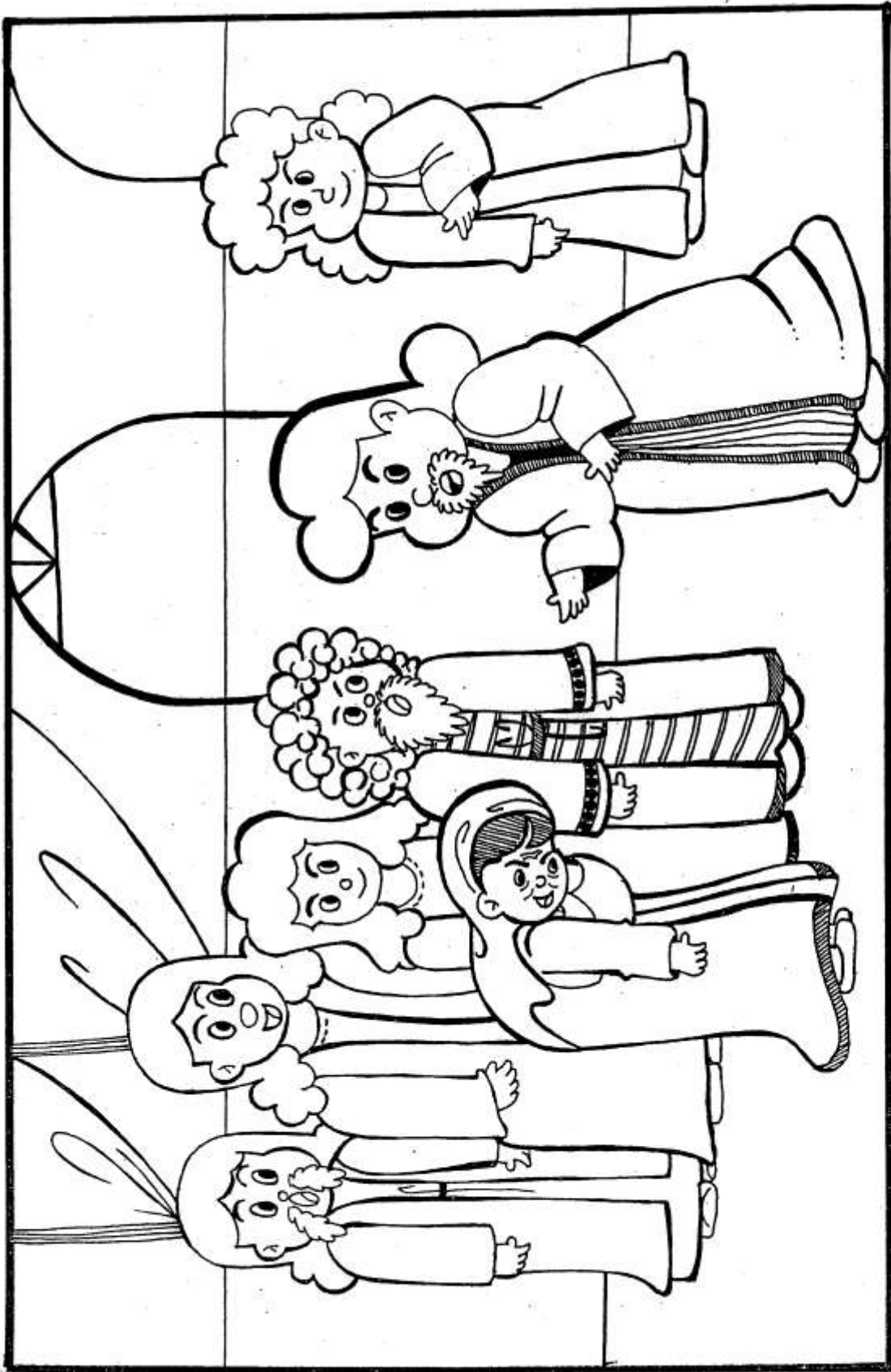
“เอาซิ” ก้อยตอบด้วยความดีใจ “แต่...เอ๋... โโก้ จะช่วยอย่างไรดีล่ะ?”

“โโก้ช่วยนับมัน และแบ่งเป็นมัดๆก็ได้เวลา ก้อยเอาไปส่งแม่ค้าจะได้สบายใจล่ะ”

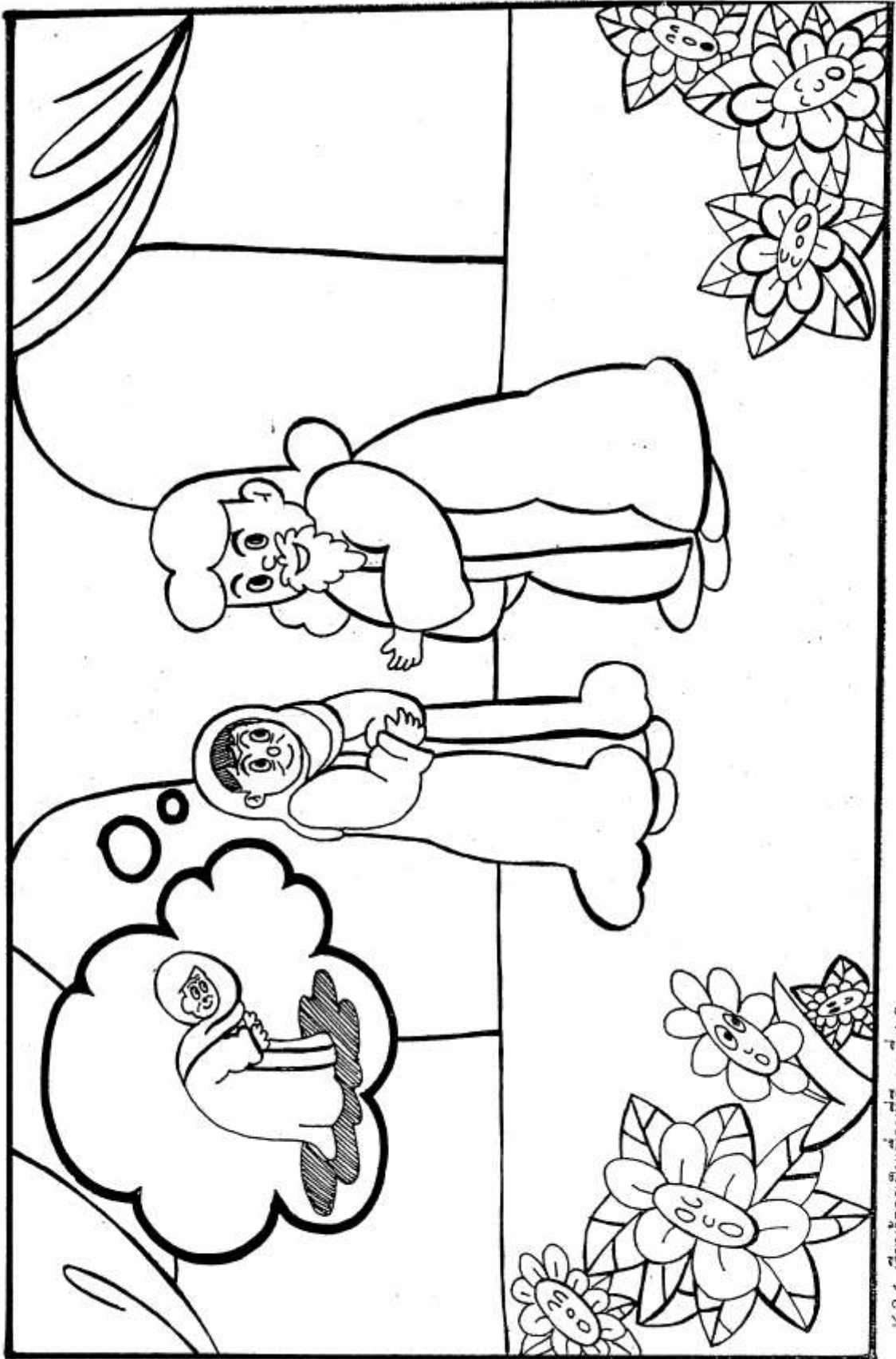
“ดี ดี ก้อยจะได้ไม่ต้องนับอีก แหม! ดีใจจังที่โโก้มาช่วยเดี่ยวเราไปเล่นกันนะ” เมื่อทำงาน
 เสร็จทั้ง 2 ก็ออกไปเล่นด้วยกันอย่างมีความสุข

เลิกชั้นเรียน

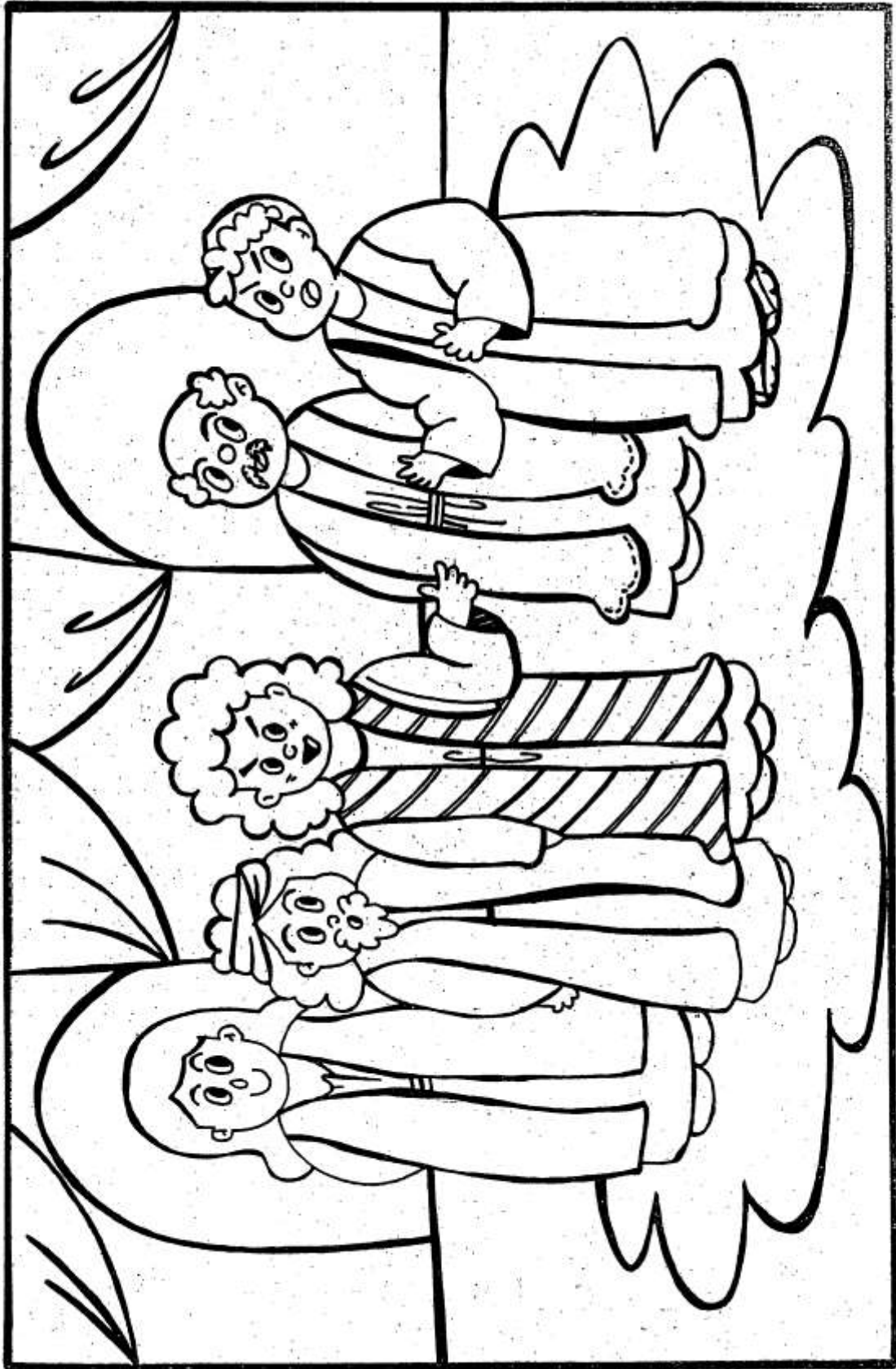
ให้เด็กทำแบบฝึกหัด และแจกกิจกรรมให้เด็กทุกคน เตือนให้เขาทบทวนท่องจำ

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 1-1

K.2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 1-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 1-3

2. อิสอัคทำดีต่อศัตรู

- ข้อพระคัมภีร์** ปฐมกาล 26 :17-25
- ข้อท่องจำ** “จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ” 2 โครินธ์ 13:11
- เป้าหมายบทเรียน** เพื่อให้เด็กรู้ว่าอิสอัคมีจิตใจที่ดี โดยการทำดีต่อศัตรูและให้เด็กๆ มีจิตใจที่ดีต่อคนที่ไม่ดีต่อเขาด้วย
- อุปกรณ์การสอน** 1.พระคัมภีร์ 2.แผ่นภาพ 3.แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็ก 4.แผ่นเพลง 5.ข้อท่องจำ 6.ไม้ไผ่เหลาหรือหลอดกาแฟ กาว สี กระดาษอ่อน

แนวคิดสำหรับครู

อิสอัคเป็นผู้ที่ได้รับนิสยที่ดีมาจากอับราฮัมบิดาของเขา เราจะเห็นได้จากปฐมกาล 26:13-14 ว่า “อิสอัคก็เจริญมีกำไรทวียิ่งขึ้นจนท่านเป็นคนมั่งมีมาก..ท่านมีฝูงแพะ แกะ และฝูงโคเป็นกรรมสิทธิ์ ท่านมีบริวารมากมาย” เมื่ออิสอัคย้ายมาอยู่ที่เกอร์าร์ เขาได้ขุดบ่อน้ำซึ่งบิดาของเขาได้ขุดไว้ แต่มีศัตรูมาถ่มเสียเขาก็ไปขุดบ่อใหม่ แต่ก็มีคนมาอ้างว่าบ่อน้ำนั้นเป็นของตน อิสอัคไม่ได้โกรธคนเหล่านั้นและไม่ได้ทู่เถียงกับอันทพาลเหล่านั้น เขาพยายามไปหาที่ขุดบ่อใหม่ จนในที่สุดเขาก็อยู่อย่างสันติกับศัตรูและคนในครอบครัวก็มีความสุข ขอให้ครูชี้ให้เด็กเห็นถึงความดีอย่างองค์พระเจ้าของอิสอัค การยอมเสียเปรียบของเขานั้น แม้ในสายตาของชาวโลกจะเห็นว่าโง่แต่พระเจ้าทรงพอพระทัยจิตใจเช่นนี้

เริ่มต้นชั้นเรียน

ต้อนรับ...เด็กทุกคนด้วยการทักทายเขาบอกเด็กๆ ว่าครูดีใจที่เห็นเขาในช่วงเวลาแรกนี้ควรมีของเล่นไว้ให้เด็ก เพื่อจะได้เล่นก่อนที่จะเข้าสู่บทเรียนจริงๆ และเมื่อเด็กเล่นด้วยกันให้ครูเน้นเรื่องการมีน้ำใจดีต่อกันแบ่งของให้กันและกันเป็นการเตรียมใจสำหรับบทเรียน

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ ไม้ไผ่เหลาหรือหลอดกาแฟยาวขนาด 12 นิ้ว ปากกาเมจิก กาว สี กระดาษอ่อนทำเป็นรูปธง

วิธีทำ เตรียมรูปธงเขียนชื่อห้องจำและไม้กางเขนระบายสีทาขาวด้านซ้ายสุดและติดกับไม้ทำเป็นรูปธงหลังจากนั้นเก็บของให้เรียบร้อยเตรียมตัวสำหรับเวลานมัสการ

นมัสการ

ต้อนรับ... ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคนถ้ามีเด็กใหม่ก็ให้ครูแนะนำให้เพื่อนๆรู้จัก ปรบมือต้อนรับ ร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน”

วันเกิด... ถ้ามีวันเกิดของเด็กให้ครูมอบบัตรอวยพร ให้เพื่อนๆร้องเพลงอวยพรวันเกิด

ถวายทรัพย์... ขนาดที่เด็กคนหนึ่งถือถวายทุกคนร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี” บอกเด็กว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยทุกคนที่ถวายด้วยใจยินดี เมื่อถวายทรัพย์เสร็จให้ครูนำอธิษฐานขอบพระคุณ

ร้องเพลง... 1.รักซึ่งกันและกัน 2.ใครนะที่ฉันจะพักพิง 3.พระเยซูรักฉันและเธอ
อธิษฐาน... อธิษฐานขอบคุณพระเจ้าทรงรักษาเด็กๆ ไว้ให้ปลอดภัย อธิษฐานเผื่อคนที่ไม่มา ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เด็กเรียนรู้ที่จะมีน้ำใจดีต่อผู้อื่น

เรื่องจากพระคัมภีร์

ครูควรมีพระคัมภีร์ไว้ข้างๆตัวเสมอขณะที่เล่าเรื่อง เน้นให้เด็กรู้ว่า ทุกเรื่องที่ครูเล่าก็นำมาจากพระคัมภีร์ เปิดพระคัมภีร์ ปฐมกาล 26;17-25 อีสอัคและครอบครัวเป็นคนเลี้ยงแกะ ฉะนั้นเขาจึงอาศัยอยู่ในเต็นท์ และมักจะย้ายที่อยู่ไปเรื่อยๆอาศัยอยู่ตามทุ่งหญ้า ตามหุบเขา หุงหาอาหาร โดยใช้ไม้ก่อเป็นไฟ เด็กๆ รู้ไหมว่าเขาได้น้ำมาจากที่ไหน? ไม่ได้มาจากก๊อกน้ำ แต่ต้องขุดดินไปลึกๆจึงจะได้น้ำมา (ตามชนบทเด็กๆจะเข้าใจดีกว่าเด็กในเมืองในเรื่องของน้ำบ่อ) วันหนึ่งอีสอัคและครอบครัวก็ย้ายที่อยู่เขาคิดว่าจะกลับไปดินแดนที่พ่อของเขาเคยอยู่เพราะที่นั่นมีบ่อน้ำที่บิดาของเขาขุดไว้หลายแห่งและคิดว่า...เมื่อเราไปที่นั่น เราคงมีน้ำใช้อย่างบริบูรณ์ ดังนั้นอีสอัคจึงเดินทางไป และในที่สุดก็มาถึงดินแดนเกอร์ สิ่งแรกที่เขาทำคือ ตั้งเต็นท์ที่พัก และหาหญ้างามๆให้ฝูง

แกะของเขาและแล้วก็คิดถึงน้ำ...เราจำเป็นต้องมีน้ำให้ทั้งคนและสัตว์ จึงสั่งให้คนรับใช้ของเขาขุดบ่อ
เก่าที่ตื้นเขินซึ่งบิดาเคยขุดไว้ (แสดงภาพ 2-1) คนรับใช้เริ่มขุดบ่อเก่าเขาทำงานกันหนักมากตั้งแต่
เช้าจนเย็นในที่สุด ก็พบตาน้ำพวกเขาต่างพากันดีใจเพราะมีน้ำมากในบ่อน้ำนั้น ในที่สุดทั้งคนและ
สัตว์ก็มีน้ำใช้อย่างเพียงพอ (แสดงภาพ 2-2) แต่คนเลี้ยงแกะแควนั้นมาตะโกนใส่อิสอัคว่า “ไม่ได้
นะ ไม่ได้ ท่านมาใช้บ่อน้ำในบ่อนี้ไม่ได้เพราะว่าบ่อนี้เป็นของเรา ” อิสอัคควรทำอะไร? คนรับใช้
ของเขาช่วยกันขุดบ่อนี้ขึ้นมา เขาควรยอมมันเสียเพื่อคนอื่นจะได้ไม่มีโอกาสใช้น้ำดีไหม? อิสอัครัก
พระเจ้ามาก เขาต้องการทำอย่างที่พระเจ้าจะทรงพอพระทัย และรู้ว่าพระเจ้าไม่ทรงต้องการที่จะให้
เขาทุ่มเถียงทะเลาะกับใคร ดังนั้น จึงให้บ่อน้ำนั้นแก่คนเลี้ยงแกะอันธพาล “เอาไปซิ! ท่านเอาบ่อน้ำนี้
ไปเราจะไปหาที่ใหม่” และแล้ว... คนรับใช้ของอิสอัคก็เริ่มต้นขุดบ่อน้ำอีกแห่งหนึ่ง เมื่อขุดเสร็จเขา
ก็ดีใจมากเพราะจะมีน้ำมากมาย แต่...ไม่นานนัก พวกคนเลี้ยงแกะอันธพาลก็กลับมาอีกและ (แสดง
ภาพ 2-2) บอกว่า “ ที่ดินนี้เป็นของเรา ท่านจะใช้บ่อน้ำนี้ไม่ได้ ” ตอนนี้อิสอัคน่าจะโกรธและไล่คน
พาลออกไป แต่หาได้ทำเช่นนั้นไม่ เขาบอกกับพวกนั้นว่า “ ท่านเอาบ่อน้ำนี้ไปก็แล้วกัน เราจะไปหา
ที่ใหม่เพื่อขุดบ่อน้ำ ” อิสอัคพบที่อีกแห่งหนึ่ง จึงสั่งให้คนรับใช้ขุดอีกครั้ง คนรับใช้ของเขาอาจคิด
ในใจว่า “ แหม...ขุดแล้วขุดอีก เดียวคนเลี้ยงแกะจอมพาลก็มายึดเอาอีกหรอก ” แต่แล้ว...หลังจากที่
พวกเขาขุดเสร็จ เขาก็รู้ว่าจะมีใครมาพุดอย่างที่เคยอีกหรือไม่ แต่ก็ไม่มีใครสักคนมาอ้างว่า บ่อน้ำ
นั้นเป็นของคนอีก (แสดงภาพ 2-3) ทุกคนในครอบครัวของอิสอัคดีใจมาก เขาได้ใช้น้ำอย่างสุข
สบายใจ ทั้งคนรับใช้ก็มีความสุขมากเช่นกัน พระเจ้าทรงพอพระทัยอิสอัคที่เขาเชื่อฟังพระองค์

การตอบสนองของเด็ก

วันหนึ่งคุณพ่อกลับบ้านพร้อมกับลูกโป่งสีแดงกับสีเขียว อย่างละใบ จุ่มและจุ่มดีใจมาก
จุ่มบอกคุณพ่อว่า “ พ่อขา จุ่มจะเอาสีแดงนะกะ จุ่มชอบสีแดงมาก ” แต่จุ่มร้องไห้และพุดว่า... “ไม่
ยอม ! ไม่ยอมจุ่มจะเอาสีแดงด้วย ” จุ่มควรทำอะไร เพราะจุ่มขอสีแดงก่อนน่าจะได้ก่อน (ให้เด็ก
ตอบ... จุ่มควรเสียสละให้จุ่มอย่างที่อิสอัค เสียบ่อน้ำให้คนเหล่านั้น)

ข้อทอ้งจำ

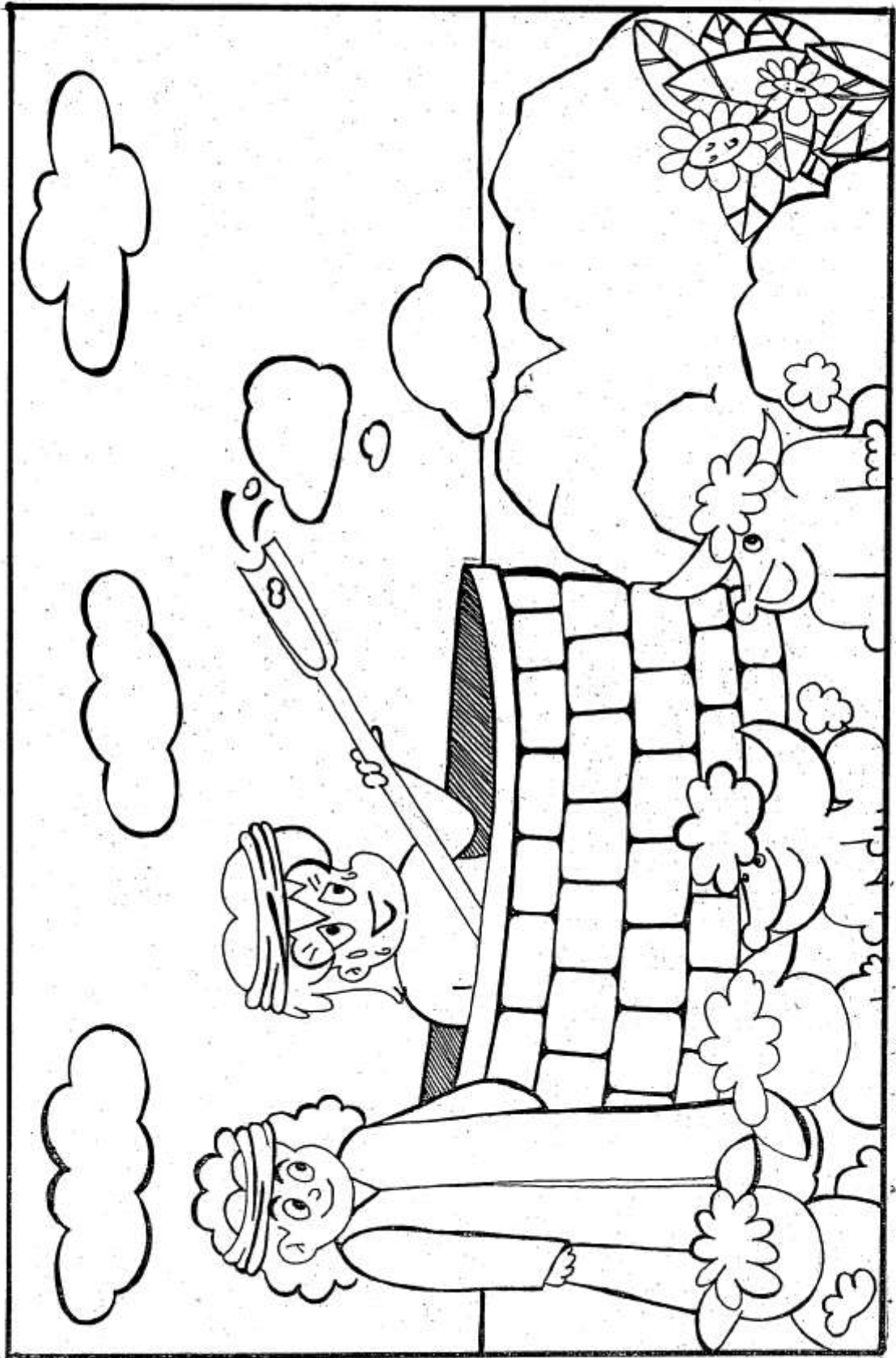
อ่านข้อทอ้งจำจากพระคัมภีร์ให้เด็กฟัง “ จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ ” อธิบายให้เด็กรู้ว่าสันติ คือ ความสุข คือ การไม่ทะเลาะกัน

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

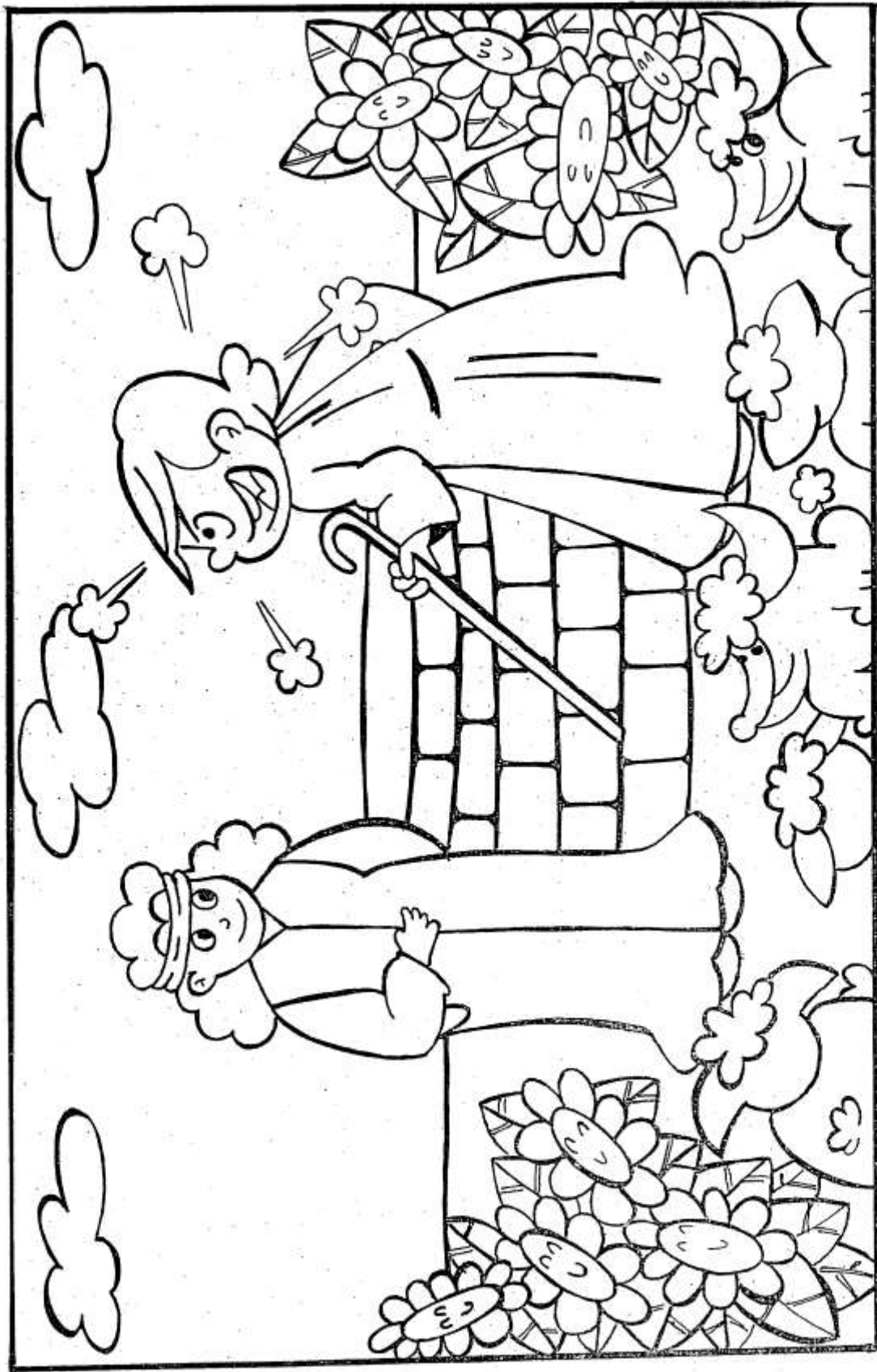
วันหนึ่งโก้เดินไปตามถนน เขาเห็นสุนัขตัวเล็กๆ ตัวหนึ่งน่ารักมาก มันตามเขาไปจนถึงบ้าน และเมื่อเขาเข้าไปในบ้าน มันก็ยังรออยู่ โก้จึงสงสารและหาอาหารให้มันตั้งชื่อมันว่า “ เจ้าก๊อ ” เขาหาอาหารให้มันกินทุกวัน โก้กับก๊อจะเล่นด้วยกันทุกเย็น เมื่อโก้กลับมาจากโรงเรียน ก๊อจะรออยู่หน้าบ้าน โก้ก็จะเอาขนมให้มัน วันหนึ่ง ชัยเดินผ่านหน้าบ้านก็พอดีเขาเห็นก๊อจึงร้องบอกโก้ว่า “ โก้ นั่นหมาของฉันนี่นา นายขโมยมันมาแน่ๆเลย ” โก้ตอบชัยว่า (ตอบตามความเป็นจริงว่า) “ แต่มันมาหาเราเองนะ ” ชัยก็เดินเข้ามาใกล้ แต่เจ้าก๊อก็รีบวิ่งหนีไป “ ก๊อมันไม่ชอบชัยเลย ” โก้พูด “ ถึงมันไม่ชอบ แต่มันก็เป็นสุนัขของฉัน ” ชัยโมโหที่เจ้าก๊อวิ่งหนีเขา เขาไล่ตามมันจนจับได้ ชัยดีมันที่หัวอย่างแรง “ นี่แน่ะ นี่แน่ะ ฉันจะเอาเจ้าไปขังไว้ไม่ให้กินข้าวสัก 2 วัน เพราะเจ้าที่หนีออกมา ” ชัยเอาก๊อออกไป มุ่งหน้าไปยังบ้านของเขา โก้วิ่งกลับเข้าบ้าน ร้องให้ด้วยความสงสารเจ้าก๊อ “ ชัยไม่รักก๊อเลยครับแม่ ” โก้สะอื้นหลังจากที่เล่าเรื่องทั้งหมดให้แม่ฟัง “ แม่รู้ว่า โก้เสียใจที่เจ้าก๊อต้องไปแล้วแต่พระเจ้าทรงต้องการให้โก้รักชัยนะลูก ลูกยกโทษให้เขาได้ไหม? ” โก้ต้องการให้พระเจ้าทรงพอพระทัย เขาบอกแม่ว่า “ ได้ครับแม่ พรุ่งนี้ชัยอาจจะให้โก้เล่นกับก๊ออีกก็ได้ พรุ่งนี้โก้จะไปหาชัยและเอาขนมให้ชัยกับก๊อด้วย ก๊อคงชอบแน่ๆเลย ”

เลิกชั้นเรียน

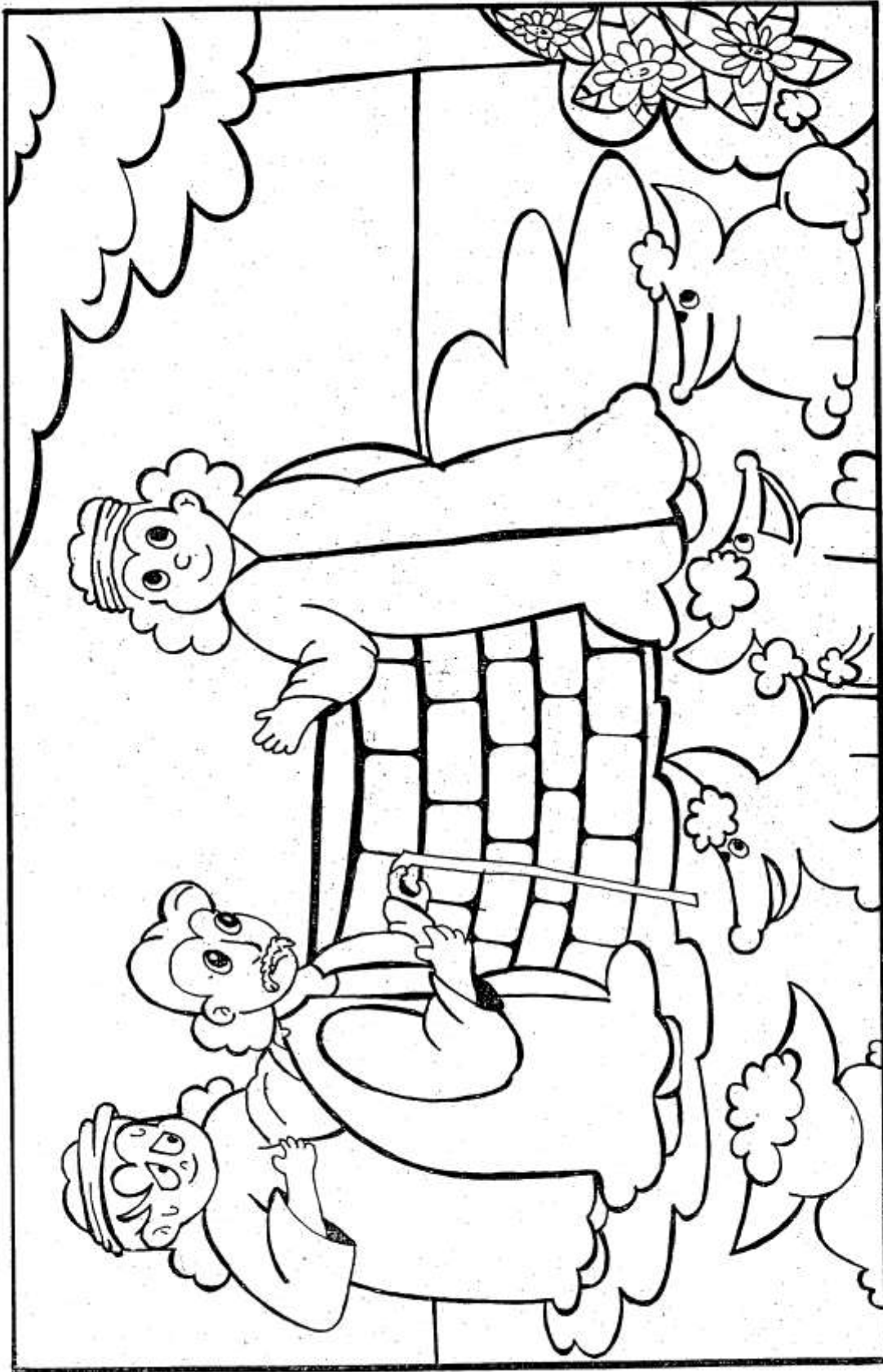
แจกแบบฝึกหัดให้เด็กๆทำ แล้วให้นำกลับบ้านพร้อมกิจกรรมและชวนให้เขาเข้ามาอีกในวันอาทิตย์หน้า

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 2-1

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 2-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 2-3

3 โยเซฟทำดีต่อพี่น้อง

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 41:53 , 42:20 , 45:1-21

ข้อท่องจำ “จงรักกันด้วยการกระทำ” 1 ยอห์น 3:18

เป้าหมายบทเรียน เพื่อให้เด็กรู้ว่าโยเซฟได้มีใจกรุณาและทำดีต่อพี่น้องที่เคยทำร้ายเขาและให้
เด็กๆมีใจกรุณาและทำดีต่อพี่น้อง

อุปกรณ์การสอน 1. พระคัมภีร์ 2. แผ่นภาพ 3. แบบฝึกหัด จำนวนเท่ากับเด็ก 4. แผ่นเพลง
5. ข้อท่องจำ 6. รูปหัวใจสามดวง กรรไกร กาว

แนวคิดสำหรับครู

บทเรียนของเราในวันนี้ จะมาดูชีวิตของโยเซฟว่า เขาได้ตอบสนองต่อการข่มเหงของพี่ชาย
ของเขาอย่างไร ตั้งแต่เป็นเด็กมาพี่ๆของเขาเกลียดชังโยเซฟมาก และความเกลียดนั้น ได้ทวีขึ้นเรื่อยๆ
จนถึงกับมีการวางแผนฆ่า ในที่สุดถูกขายให้แก่พ่อค้าชาวมีเดียนและกลายเป็นทาสในประเทศที่
ห่างไกล...ไกลจากพ่อที่เขารัก โยเซฟ มีเหตุผลที่จะแก้แค้นพี่ชายของเขา แต่โยเซฟรักพระเจ้า ไม่ว่า
จะตกอยู่ในสภาพใดที่ไหนก็ตาม เราจะเห็นว่าพระเจ้าทรงอยู่กับเขาในทุกสิ่งที่ทำ พระองค์ทรงทำให้
เขากลายเป็นผู้ปกครองอียิปต์ไปได้ เมื่อถึงวันที่พี่ชายของเขาต้องมาก้มกราบ ขอความช่วยเหลือจาก
เขา โยเซฟก็ได้เกลียดชังพี่ชาย ไม่ได้แก้แค้นตรงกันข้ามกลับมีจิตใจที่เต็มไปด้วยความรักของพระ
เจ้าอภัยให้กับทุกคนและมิได้เก็บความเจ็บปวดไว้ในใจแม้แต่คนเดียว โยเซฟรู้ว่าพระเจ้าทรงเป็นผู้
จัดเตรียมเขาไว้ เพื่อช่วยเหลือครอบครัวในยามลำบาก

เริ่มต้นชั้นเรียน

ทักทายเด็กแต่ละคนที่เข้ามาในชั้นด้วยความแจ่มใส เด็กๆ จะรู้สึกสนิทสนมกับครูมากขึ้น
เมื่อครูได้มีโอกาสนคุยกับเขาส่วนตัว แสดงความรักต่อเขาและสังเกตเห็น การเปลี่ยนแปลงของเขา
เช่น ตัดผม เลือใหม่ ฯลฯ

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ รูปหัวใจสามดวง เขียนว่า “จงรักกัน....ด้วยการ....กระทำ” ทำจากกระดาษสี กาว กรรไกร (ดูจากภาคผนวก)

วิธีทำ อ่านคำในรูปหัวใจให้เด็กฟัง แล้วให้เด็กตัดรูปหัวใจติดกาว และปะลงไปในกระดาษเส้นยาว เสร็จให้ช่วยกันเก็บของเตรียมตัวสำหรับเวลานมัสการ

นมัสการ

ต้อนรับ... ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคน แสดงความดีใจที่มีเด็กมาใหม่เข้ามาในชั้นเรียน แนะนำให้เพื่อนรู้จักบอกเขาว่า พระเจ้าทรงดีพระทัยที่เห็นเขาเข้ามาโบสถ์

วันเกิด... ถ้าตรงกับวันเกิดของเด็ก ให้ร้องเพลงอวยพรวันเกิด คุลมอบบัตรอวยพรและยื่นข้างหน้าแล้วให้เพื่อนตบมือตามจำนวน อายุของเขา เช่น 4 ขวบ ก็ตบมือ 4 ครั้ง... เป็นต้น

ถวายทรัพย์... ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” เราทุกคนถวายแด่พระเจ้าเพื่อนำเงินจำนวนนี้ไปใช้ในราชกิจของพระองค์

ร้องเพลง... 1. รักซึ่งกันและกัน 2. พระเจ้าแสนดี 3. พระเยซูรักฉันรู้แน่ 4. เพลงอื่นๆที่สอดคล้องกับบทเรียน

อธิษฐาน... ครูอธิษฐานนำให้เด็กว่าตาม “ข้าแต่พระบิดา ขอพระองค์ทรงช่วยให้เราทุกคนรักพี่น้อง ทำดีต่อพี่น้อง และเพื่อนๆของเรา ขอขอบคุณที่พระองค์ทรงรักเรา และทรงดีต่อเรา ในนามพระเยซูคริสต์ อาเมน”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เปิดพระคัมภีร์ไปที่ ปฐมกาล 41:53 , 42:20 , 45:1-21

มีชายคนหนึ่งชื่อ โยเซฟ เป็นคนที่รักพ่อมาก คุณพ่อได้ทำเสื้อสีสวยให้เขา จึงทำให้พี่ๆของเขาอิจฉามาก ในที่สุดพี่ๆของเขาได้ขายเขาไปเป็นทาส แต่เมื่อพวกเขากลับมาบ้านและโกหกพ่อว่า โยเซฟตายแล้ว พ่อเสียใจมากที่รู้ว่า โยเซฟตายแล้ว เขาไม่ได้ตายจริงๆ แต่เดินทางไปกับพ่อค้าทาส และต้องทำงานหนักในบ้านของขุนนางผู้หนึ่ง โยเซฟต้องทนทุกข์ทรมานหลายประการเพราะพี่ๆที่

โจรร้าย พระเจ้าทรงดีต่อเขา ในที่สุดได้กลายเป็นคนใหญ่โตในแผ่นดินอียิปต์ เป็นผู้ช่วยของกษัตริย์ (แสดงภาพ 3-1) เดียวนี้ มีเสื้อสวยๆใส่ มีรถม้าสวยงาม มีงานที่ดี ช่วงนั้นเอง ได้เกิดการกัณดารอาหารอย่างหนัก ฝนไม่ตกติดต่อกันหลายปี ทำให้พื้นดินแห้งแล้งมาก ในที่สุดประชาชนไม่มีอาหารกินเกิดความทุกข์ยากใหญ่ในเวลานั้น มีแห่งเดียวเท่านั้นที่คนจะซื้ออาหารได้ คือที่โรงเก็บข้าวของโยเซฟ พระเจ้าทรงเตือนโยเซฟล่วงหน้าโดยให้เก็บสะสมข้าวเอาไว้ และเขาก็เชื่อฟังพระองค์ในโรงเก็บของเขาจึงมีอาหารบริบูรณ์ วันหนึ่ง พ่อของโยเซฟได้กล่าวแก่พี่ๆโยเซฟว่า (แสดงภาพ 3-2) “เราไม่มีอะไรกินเลย พ่อได้ฝันว่ามีอาหารบริบูรณ์ที่ยู้งฉางของกษัตริย์อียิปต์ จงไปที่นั่นและขอซื้อข้าวจากผู้ที่คุณแลยู้งฉางนั้น เพื่อว่าเราจะกรุณาขายให้เราบ้าง” ดังนั้นพี่ๆของโยเซฟจึงเดินทางมายังเมืองอียิปต์ตามที่พ่อสั่ง เมื่อมาถึงยู้งฉางเขา ถามหาผู้ที่คุณแลยู้งฉางนั้นโดยหารู้ไม่ว่า นั่นคือ โยเซฟน้องชายที่เขาขายไปเป็นทาสนั่นเอง เขากล่าวว่า “ ท่านครับที่บ้านเกิดเมืองนอนของเราเกิดกัณดารอาหารอย่างหนัก ขอท่านขายข้าวให้เราด้วยเถิด ” “ท่านเป็นใครกัน” โยเซฟแกล้งถาม “เราเป็นลูกชายของยาโคบ” เขาตอบ “และเรายังมีน้องเล็กอีกคนอยู่ที่บ้าน” ขณะที่พี่ชายที่เคยเกลียดชังเขา ได้เข้ามาขอความช่วยเหลือจากเขา พี่ชายทุกคนจำโยเซฟไม่ได้ แต่เขาจำพี่ได้ทุกคน...เขาควรช่วยพี่ชายที่โจรร้ายเหล่านี้ไหม? โยเซฟรักพระเจ้า เขาไม่ยากที่จะให้พี่ชายของเขาต้องอดตาย จึงสั่งให้พี่ชายนำน้องชายคนเล็กมาด้วย ถ้าต้องการซื้อข้าวอีก ต่อมาพวกพี่ๆได้มาซื้อข้าวอีกและเขาได้นำน้องชายที่ชื่อ เบนยามิน มาด้วย โยเซฟดีใจมากที่ได้เห็นพี่น้องพร้อมหน้าพร้อมตา วันนั้นเองเขาก็บอกทุกคนว่า เขาคือ โยเซฟ ทำให้พวกพี่ๆตกใจมาก นึกว่าโยเซฟจะแก้แค้น แต่โยเซฟกล่าวว่า “อย่าตกใจไปเลย ผมไม่ต้องการทำร้ายพี่หรอก... ให้พี่ๆรีบกลับบ้านและพาพ่อมาพบผมที่นี่ ผมอยากให้ทุกคนมาอยู่ที่เมืองนี้ ทุกคนจะมีอาหารกินบริบูรณ์ ไม่อดอยากอีกต่อไป” ทุกคนดีใจมาก พี่ๆของโยเซฟรีบกลับไปที่บ้าน เล่าให้พ่อฟังว่า โยเซฟยังมีชีวิตอยู่ เป็นผู้ช่วยคนสำคัญของกษัตริย์อียิปต์ โยเซฟอยากให้พ่อไปอยู่กับเขา (แสดงภาพ 3-3) พ่อของโยเซฟได้พบลูกชายที่รักอีกครั้ง ถ้าโยเซฟไม่ได้ทำดีกับพี่ชาย เขาอาจไม่ได้พบพ่ออีก แต่เป็นเพราะเขารักและช่วยเหลือครอบครัวของเขา พ่อจึงได้รับความสุขอีกครั้ง

การตอบสนองของเด็ก

ถามคำถามต่อไปนี้ เมื่อเล่าเรื่องจบแล้ว

1. สมมุติว่า พี่ของเราแก๊งเรา เราจะยกโทษให้เขาไหม?
2. และถ้าวันนั้น เรามีขนม 2 ชิ้น และพื้หิวมาก เราจะแบ่งให้เขาไหม?

ข้อท่องจำ

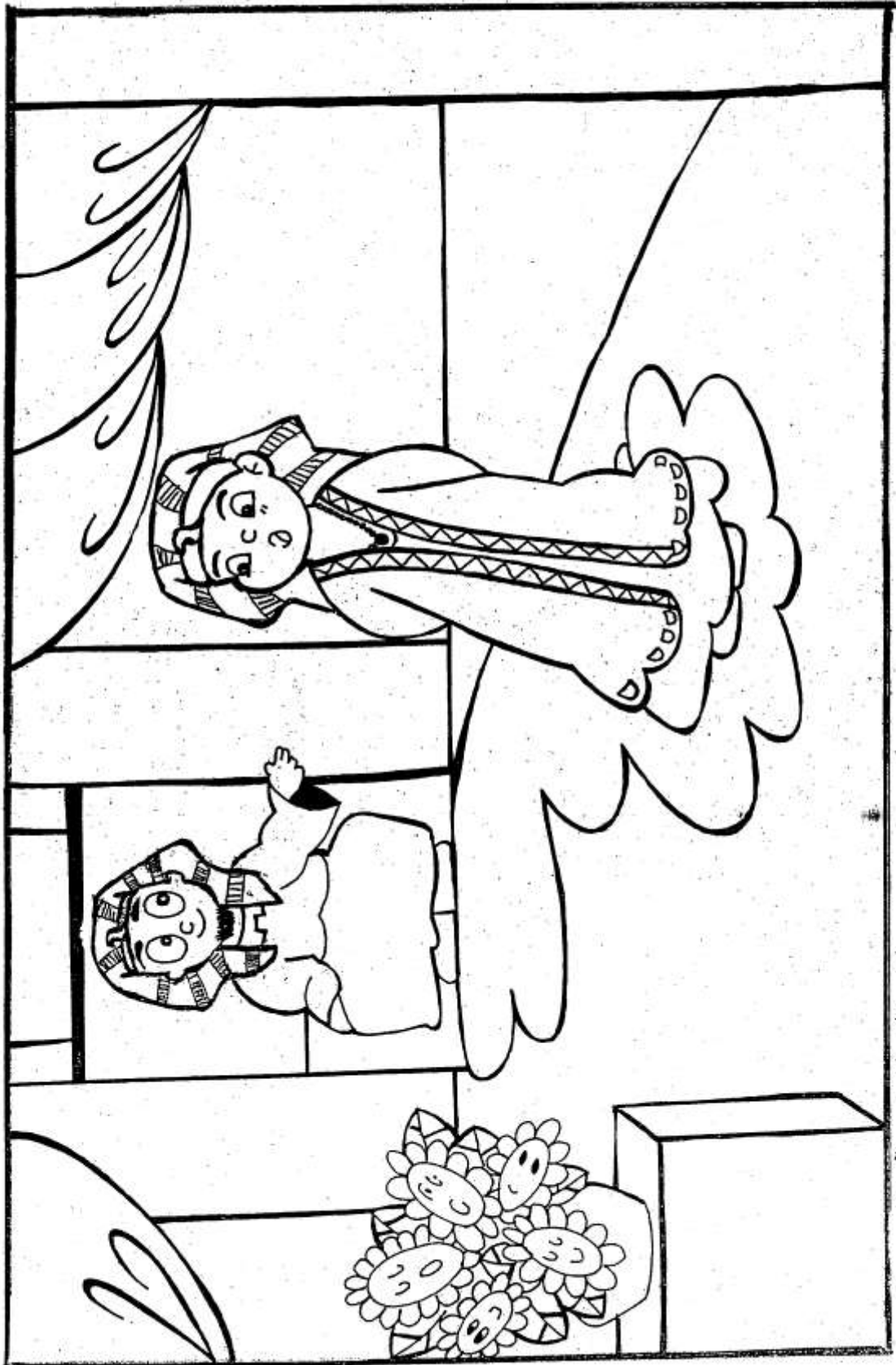
อ่านข้อท่องจำจากพระคัมภีร์ 1 โยห์น 3:18 “จงรักกันด้วยการกระทำ” ใช้กิจกรรมที่ทุกคนทำมาช่วยในการท่องจำ ครูควรมีเป็นของครู 1 ชุด เพื่อใช้ในการทบทวนข้อท่องจำครั้งต่อไป

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

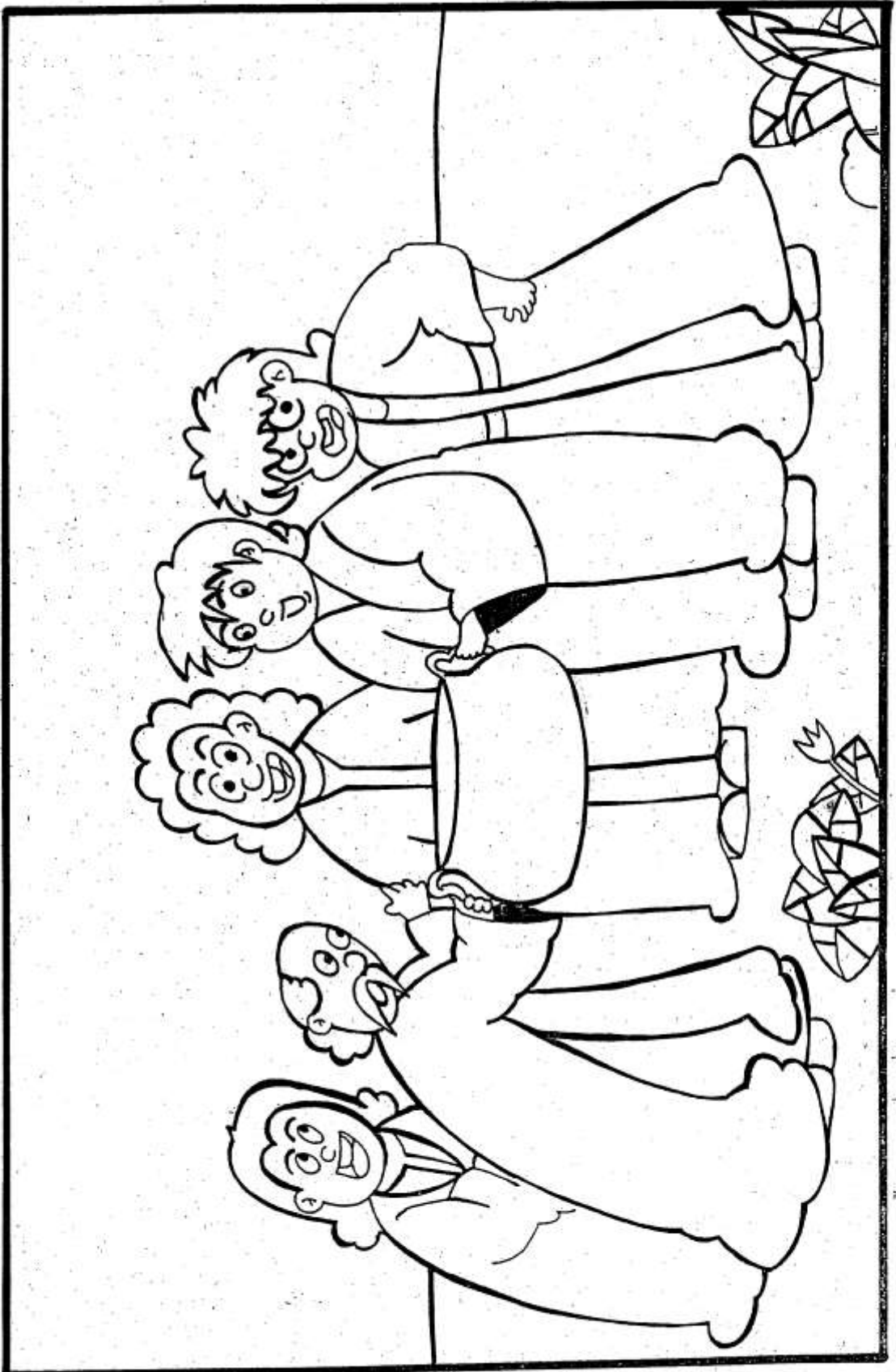
วันหนึ่งเหมียวไม่สบายมากเลยไปโรงเรียนไม่ได้ คุณแม่ให้เหมียวนอนอยู่บนเตียง และคอยเช็ดตัวให้ เพราะเหมียวตัวร้อนบ่อยๆ ทำให้วันนั้นคุณแม่ไม่ได้ทำงานบ้านเลย เมื่อต้อมกลับมาจากโรงเรียน เขาถามคุณแม่ว่า “แม่ครับ... ต้อมไปเล่นกับโก้ได้ไหมครับ?” “น้องเหมียวไม่สบายมากนะ ต้อมน่าจะช่วยแม่บ้าง” คุณแม่ตอบต้อมรู้สึกเสียดายที่ไม่ได้ไปเล่นกับโก้ แต่เมื่อเห็นเหมียวไม่สบายมากก็เปลี่ยนใจ “แม่ครับ... ต้อมจะเช็ดตัวให้เหมียว แล้วแม่จะได้ทำอย่างอื่นได้” “ดีมากลูก รัก แม่ดีใจมากที่ต้อมจะช่วย” คุณแม่ตอบแล้วก็ไปทำงานบ้านที่ค้างอยู่ ต้อมเช็ดตัวให้เหมียวและหาน้ำมาให้เหมียวดื่มน้ำ อ่านนิทานให้น้องสาวฟังด้วย เมื่อคุณพ่อกลับมา จึงพาเหมียวไปหาหมอ เมื่อกลับจากโรงพยาบาล เหมียวบอกคุณพ่อว่า “คุณพ่อคะ หมอที่ดีที่สุดคือ พี่ต้อม” ทำให้ต้อมยิ้มอย่างมีความสุข

เลิกชั้นเรียน

แจกแบบฝึกหัดให้เด็กทำก่อนเลิกชั้นเรียน และให้เด็กนำกลับบ้านพร้อมกิจกรรมชวนเขามาอีกในอาทิตย์หน้า บอกเขาว่า ครูคิดถึงเขาและอธิษฐานเพื่อเขาเสมอ

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 3-1

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 3-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 3-3

4 ชาวสะมาเรียผู้ใจดี

ข้อพระคัมภีร์ ลูคา 10:30-37

ข้อท่องจำ “ท่านจงเมตตาต่อกัน” เอเฟซัส 4:32

เป้าหมายบทเรียน ให้เด็กรักสงสารและช่วยเหลือคนที่กำลังประสบความยากลำบาก

อุปกรณ์การสอน 1. พระคัมภีร์ 2. แผ่นภาพ 3. แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็ก
4. รูปลาจากภาคผนวก 5. กระดาษแข็ง กาว สี กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

บทเรียนสำหรับวันนี้ เป็นเรื่องเล่าขององค์พระเยซู พระองค์ทรงทราบจิตใจของทุกคนดีว่าเป็นอย่างไร? พระเยซูทรงชี้ให้เราเห็นถึงความรักที่ทุกคนพึงจะมีต่อเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน พระองค์ได้นำเอาความรักของชาวสะมาเรียมาเป็นตัวอย่างสำหรับเราทุกคน แม้ว่าเราเป็นคริสเตียนมาหลายปี แต่พระเจ้าทรงเตือนให้เรา ระวังตัวในเรื่องความเย่อหยิ่ง นิรันดร์หน้าไหว้หลังหลอกและความลำเอียง พระเจ้าทรงสอนให้เรามีความรักความสงสารและความกรุณาซึ่งเป็นคุณสมบัติที่จะเอาชนะความชั่วทั้งปวง ช่วยเหลือเด็กๆ ของครูรู้ว่า เขาช่วยเพื่อนที่ตกทุกข์ได้ยากได้สงสาร และห่วงใยเพื่อนที่ลำบาก ถ้าความรู้สึกนี้ถูกปลูกฝังตั้งแต่เล็กแล้วชีวิตของเขาก็จะเป็นพยานเพื่อพระเจ้าได้อย่างสมบูรณ์

เริ่มต้นชั้นเรียน

ถ้าเป็นไปได้ คราวนี้ครูอาจเตรียมเพลงให้เด็กฟังเมื่อเข้ามาในห้อง เป็นการสร้างบรรยากาศที่สนุกสนานภายในชั้นเรียน ให้ครูทักทายเด็กแต่ละคนเป็นส่วนตัว และแสดงความดีใจที่ได้พบเขา การที่ครูมีความสุขเมื่อพบเด็ก จะทำให้เด็กรู้สึกมีความสุขด้วย และทำให้เขา อวยกามานมัสการพระเจ้าในวันอาทิตย์เสมอ

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ รูปปลาจากภาคผนวก ครูเตรียมมาล่วงหน้ารวมทั้งขาตั้ง กระดาษแข็ง กาว สี กรรไกร

วิธีทำ ให้ระบายสีและตัดรูปปลาออกมาติดกับขาตั้ง ตัดรูปของบรรทุกพับครึ่งและวางบนหลังปลา เล่าให้เด็กฟังว่า สมัยก่อนไม่มีรถบรรทุกหรือเกวียนแต่ใช้ลาบรรทุกของ ลาเป็นสัตว์เชื่องมันสามารถยกของหนักกว่าตัวมันเองได้ด้วย นอกจากนั้นเรายังใช้ลาเป็นพาหนะ เราขี่ลาไปตามที่ต่างๆ แต่ก่อนหลายคนขี่ลามาโบสถ์ด้วย

นมัสการ

ต้อนรับ... กล่าวต้อนรับเด็กทุกคน ครูตั้งใจที่เห็นเด็กๆ ทุกคน สุขใจว่า วันนี้เพื่อนที่ไหนของเราไม่มา เราจะอธิษฐานเพื่อเขา ครูแนะนำเพื่อนใหม่ให้เด็กๆ ตบมือต้อนรับ

วันเกิด... ร้องเพลงอวยพรให้เจ้าของวันเกิดมาขึ้นข้างหน้า และเพื่อน ๆ ตบมือดีใจที่เขามีอายุครบ...ปี ครูมอบบัตรอวยพรให้เขา

ถวายทรัพย์ “เราถวายด้วยใจยินดี” ให้เด็กคนหนึ่งเป็นผู้ถือถวายเป็นเด็ก ๆ ด้วยว่าพระเจ้าทรงรักผู้ที่ถวายด้วยใจยินดี

ร้องเพลง 1. รักพระเยซูชื่นใจอัศจรรย์ 2. พระเยซูรักฉันและเธอ 3. พระเจ้าเป็นความรัก

อธิษฐาน อธิษฐานเพื่อเด็กๆ ทุกคนและเพื่อคนที่ไม่มา ให้เด็กเสนอหัวข้ออธิษฐานทูลขอพระเจ้าทรงอวยพรแก่ทุกคนของเขาและทูลขอสติปัญญาจากพระเจ้าแก่เด็กๆ ทุกคน

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆ เคยถูกใครแย่งของเล่นไหม? เราารู้สึกอย่างไร? และถ้าคนที่มาแย่งของเราตีหัวเราด้วย เราจะยิ่งเจ็บมากขึ้น จะวิ่งไปหาคุณแม่หรือคุณครู และขอให้ท่านช่วยในพระคัมภีร์ วันนี้ให้เราารู้สึกถึงชายคนหนึ่งที่ถูกแย่งเงินทองไปจนหมดและเขาเป็นอย่างไร?

เปิดพระคัมภีร์ ตูคา 10:30-37

ชายคนหนึ่ง กำลังเดินทางในถนนสายเปลี่ยวแห่งหนึ่ง ถนนนั้น ไม่มีบ้านเรือน ไม่มีร้านค้า ไม่มีรถยนต์ ครูไม่ทราบว่าเขาชื่ออะไรเขามุ่งหน้าไปเมืองเยรีโค เขาไม่มีลาจะขี่เสียด้วย...

เขาเดินทางมาเหนื่อยอ่อนมากทีเดียว ถ้าไม่จำเป็นเขาคงจะไม่เดินทางมาเดี๋ยวอย่างนี้เพราะถนนนั้นเป็นถนนที่มีโจรผู้ร้ายมาก โจรมักจะดักรออยู่ในพุ่มไม้และจะปล้นเอาข้าวของของคนที่เดินทางผ่านทางนี้(แสดงภาพ 4-1) ขณะที่เดินทางผ่านถ้ำแห่งหนึ่งรู้สึกกลัวมาก และทันใดนั้นเอง! มีโจรกระโดดเข้ามาเอาแขนรัดคอเขา ตีเขาด้วยท่อนไม้อันใหญ่ โอ๊ย...เขาเจ็บมากไม่มีทางสู้เลย เพราะพวกโจรมากันหลายคน พวกนั้นได้เอาเสื้อผ้าของเขา สร้อยคอ เงินทอง ที่อยู่ไปจนหมดแล้วทิ้งเขาไว้อย่างนั้น น่าสงสารอะไรเช่นนั้น..เขาเจ็บไปทั้งตัวเลือดไหล ถูกตีที่หัวหลายที่ทำให้เขาปวดหัวมากลุดจากที่นั่นไม่ได้ เขาจึงนอนอยู่ข้างถนนนั่นเอง.. เขาคิดว่า “โอ๊ย...จะมีใครเดินทางนี้ที่ จะช่วยฉันได้บ้าง จับเจ็บเหลือเกินหวังว่าจะมีคนผ่านมาทางนี้บ้าง” “เอ๊ะ...นั่นเสียงคนเดินมานี่นา” (แสดงภาพ4-2) เขาได้ยินเสียงฝีเท้าเดินใกล้เข้ามา..ใกล้เข้ามา “จริงๆ ค่ะมีคนเดินทางมาทางนี้ โอ...เราคงจะไม่ตายแล้วนกแร้งบินอยู่บนท้องฟ้ารอว่าเมื่อไรเราจะตายไม่แล้วๆเราไม่ตาย” รู้สึกดีใจจังเลยที่มีคนเดินมาคิดว่าคนนั้นคงจะช่วยเขาแน่ๆ เด็กๆ รู้ไหม? มีคนเดินผ่านมาทางนั้นจริงๆเขาเดินมาเห็นชายผู้สูงอายุนอนเลือดโชกอยู่ เขายืนดูอยู่สักครู่แล้วก็เดินหนีไป โอ...คนเจ็บรู้สึกเสียใจมากที่คนนั้นไม่ช่วยเขาเลย รู้สึกหมดหวังเขาเจ็บมากจนพูดไม่ได้ แต่คิดในใจว่า “เราต้องกลายเป็นอาหารของนกแร้งที่นี่แน่นอนเลย โอ๊ย...เจ็บเหลือเกิน...รู้สึกว่าเลือดไหลไม่หยุด เราคิดถึงลูกๆที่บ้านไม่รู้ว่าจะเป็นอย่างไร ถ้าขาดพ่อ โอ...จะมีใครมาช่วยไหม ? เจ็บ...เจ็บ...จังเลย” ทันใดนั้นเขาก็ได้ยินเสียงฝีเท้าของอีกคนเดินมาใกล้ อาจมีคนมาช่วยนะเขาคิดในใจ แต่แล้วเขาก็ต้องผิดหวัง เพราะเสียงฝีเท้านั้น ออกห่างไปอีก... เด็กๆเห็นไหม? มี 2 คนที่เดินผ่านมาแต่ก็ไม่ช่วย เขาจะต้องตายแน่ๆถ้าไม่มีใครช่วย เขาจะอย่างไรดี? เขารู้สึกว่า คงต้องตายแน่ๆไม่คิดว่าจะมีใครมาช่วยเขาอีกต่อไป เวลานั้นเกือบค่ำแล้ว ถ้ามีคดลงก็จะมีสัตว์ร้ายในป่ามากินเขาแน่นอน ไม่นานนัก มีเสียงเท้าของสัตว์ชนิดหนึ่งได้เดินมาทางที่เขานอนอยู่ ก๊อบ... ก๊อบ... ก๊อบ... ชาวสะมาเรียคนหนึ่งซึ่งผ่านมาทางนั้นและมาหยุดตรงที่เขานอนรอความตายอยู่ตอนนั้น เขาไม่คิดว่าชาวสะมาเรียจะช่วยเขา เขารู้สึกหมดหวังและคิดว่าชาวสะมาเรียคนนี้จะเหมือน 2 คนที่ได้เดินผ่านไป (แสดงภาพ 4-3) “ลาน้อยของฉัน” ชาวสะมาเรียพูด “เราต้องหยุดช่วยคนเจ็บก่อนถึงแม้ว่ามันจะมีคดอยู่แล้ว มิฉะนั้นเขาคงต้องตายแน่ๆ” ...และแล้วชาวสะมาเรียใจดีก็ลงจากหลังลามาช่วยเช็ดบาดแผล เขาทำเบ้า..เบ้าเหมือนกับเคยเป็นหมอเลย ชาวสะมาเรียสงสารคนเจ็บมาก เอาผ้าสะอาดพันแผลให้ และอุ้มเขาขึ้นลา “มา...มา เจ้าลาน้อย เขาไม่

หนักมากนักรอก เดินดี ๆ อย่าให้เขากระเทือนแผลมากนัก เราต้องพาเขาไปที่โรงแรมที่ใกล้ที่สุด ให้เขาพักผ่อน และหาอาหารให้เขากิน” คนทั้งสองคือชาวสะมาเรียใจดีชายคนเจ็บพร้อมกับเจ้าลาน้อยก็ออกเดินทางอีกครั้ง มุ่งหน้าไปยังโรงแรมที่ใกล้ที่สุดเมื่อถึงที่นั่นชาวสะมาเรียก็กล่าวกับเจ้าของโรงแรมว่า “ขอท่านดูแลเพื่อนของฉันให้ดีที่สุดนะ เขาถูกโจรปล้น นี่นะ เอาเงินไปก่อน ช่วยซื้ออาหารให้เขาและถ้าไม่พอเวลาฉันกลับมาฉันจะใช้คืนให้” ชาวสะมาเรียผู้นี้ใจดีมาก เขาทำให้พระเจ้าพอพระทัยที่มีใจอารีช่วยเหลือผู้อื่น พระเจ้าทรงดีใจมากเช่นกัน เมื่อเด็กๆ แบ่งปันของแก่เพื่อน และช่วยเหลือเพื่อน

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กคนหนึ่งออกมาทำท่าเป็นคนเจ็บที่ถูกปล้นแล้วถามคำถามต่อไปนี้

1. มีชาย 2 คน เดินผ่านมา แต่ไม่ได้ช่วยเขา ชายสามคนใจดีหรือใจดำ
2. ถ้าเด็กๆ เดินมาเห็นเพื่อนหกล้ม เด็กๆ จะช่วยเขาไหม?
3. พระเจ้าทรงดีใจไหมถ้าเราช่วยเพื่อน?

ข้อท่องจำ

เอเฟซัส 4:32 “ท่านจงเมตตาต่อกัน” อธิบายให้เด็กฟังว่า เมตตา คือการที่เราใจดีช่วยเหลือคนอื่น แบ่งปันให้ผู้อื่นไม่หวังไว้คนเดียว
ทำข้อท่องจำจะเป็นราวตากผ้า คือ ทำข้อท่องจำเป็นเส้นผ่า เขียนข้อท่องจำไว้ (คู่มือของข้อท่องจำ) ให้เด็กมาหยิบข้อท่องจำบนราวตากผ้า

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

“นิกเป็นอะไรไปหรือ?” หนึ่งในถามไถ่เมื่อมาถึงชั้นเรียนแล้ว เพราะเห็นนิกนั่งอยู่คนเดียวหน้าเศร้า “อย่าไปสนใจเขาเลย เรามาเล่นรถยกกันดีกว่า” ไถ่ตอบ ส่วนกบเดินผ่านนิกแล้วหยุดถามนิกว่า “นิกไม่สบายใจหรือ?” แต่นิกก็ไม่ตอบกบเลย เดินผ่านมาเล่นกับไถ่และหนึ่งส่วนหนึ่งรู้สึกว่าคุณควรเป็นเพื่อนกับนิกในวันนี้ “เราไปเล่นกับนิกเถอะ” หนึ่งในชวนเพื่อนทั้งสอง “อย่าไปเล่นกับเขาเลยน่าเบื่อที่สุด” ไถ่ตอบ แต่หนึ่งเดินเข้าไปนั่งใกล้นิก ถามนิกว่า “นิก เป็นอะไรหรือ? ทำไมนั่งอยู่

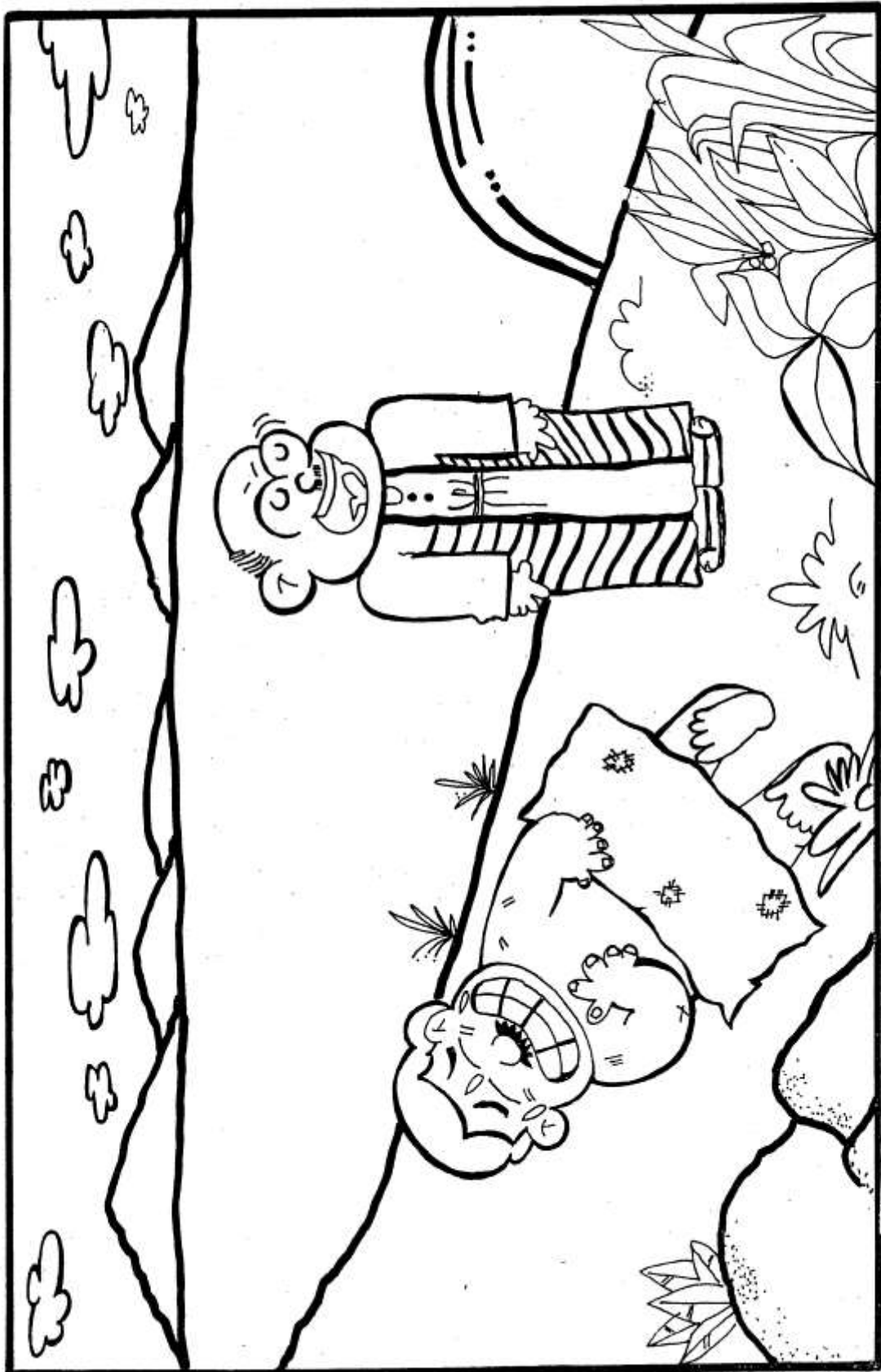
คนเดียว ไม่มาเล่นกับพวกเรา” “มือของนิคโดนน้ำร้อนลวกเมื่อวานนี้มันเจ็บมาก ก็เลยไม่อยากเล่นกับใคร” นิคตอบ “อ้ออย่างนี้เอง เรามาอ่านหนังสือด้วยกันก็ได้เราจะนั่งกับนิคนะ” ทั้งสองอ่านหนังสือด้วยกัน นิคมีความสุขมากที่หนึ่งสนใจเขาและช่วยให้เขาสบายใจขึ้น เมื่อถึงเวลาเข้าชั้นเรียน นิคกล่าวกับหนึ่งว่า “หนึ่งเป็นเพื่อนที่ดี ขอบคุณมากนะ”

เลิกชั้นเรียน

ให้แบบฝึกหัดและกิจกรรมกับเด็ก และบอกเขาให้ชวนเพื่อนมาในอาทิตย์หน้าด้วย

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 4-1

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 4-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 4-3

5. เรเบคาห์ช่วยคนใช้อับราฮัม

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 24:1-67

ข้อท่องจำ “ถ้าเขาขอสิ่งใดจากท่านก็จงให้” มัทธิว 5:42

เป้าหมายบทเรียน ให้เด็กรู้ว่า เรเบคาห์มีน้ำใจช่วยเหลือคนใช้อับราฮัมและให้เด็กๆช่วยเหลือคนที่ต้องการความช่วยเหลือ

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.แผ่นภาพ 3.แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็ก
4.รูปอูฐจากภาคผนวก 5.กระดาษแข็ง สี กาว กรรไกร

แนวคิดสำหรับครู

เรเบคาห์เป็นหญิงสาวสวย ทุกเย็นเธอจะมาตักน้ำที่บ่อน้ำนอกเมืองเอาไปใช้ในบ้าน วันหนึ่งเธอพบคนรับใช้ของอับราฮัม เขาขอน้ำดื่มจากเธอ ซึ่งเธอก็เต็มใจตักให้ ยิ่งกว่านั้นเรเบคาห์ยังได้ให้น้ำแก่อูฐทั้ง 10 ตัว ของชายแปลกหน้าด้วย อูฐแต่ละตัวจะดื่มน้ำมากทีเดียว เรเบคาห์ต้องเป็นคนที่มีความใจมากที่ยอมเหนื่อยหลังจากที่ทำงานมาตลอดทั้งวัน พระวอนะของพระเจ้ามีฤทธิ์เดชที่จะช่วยเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็ก ขณะที่ครูเตรียมบทเรียนขอให้พยายามทำความเข้าใจกับเรื่องนี้ให้กระจ่างเพื่อที่จะสามารถเล่าเรื่องให้เด็กฟังง่ายๆ แต่เข้าใจความจริงของพระเจ้าได้ อันมีผลเปลี่ยนแปลงชีวิตของเด็ก

เริ่มต้นชั้นเรียน

ให้ครูต้อนรับเด็กเป็นการส่วนตัวสร้างความสัมพันธ์ส่วนตัวกับเด็กแต่ละคน ถ้ามีเด็กใหม่ก็ให้ความสนใจกับเขาด้วย

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ รูปอูฐจากภาคผนวก (ครูเตรียมล่วงหน้า) กระดาษแข็ง สี กรรไกร กาว

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีตัวอูฐ ตัดเป็นตัวอูฐปะลงในกระดาษแข็ง(หรือครูจะปะรูปอูฐลงในกระดาษแข็งมาแล้วล่วงหน้าก็ได้) ตัดรูปอูฐและขาตั้ง ขณะที่ทำเล่าให้เด็กฟังว่า อูฐเป็นสัตว์พาหนะที่

ใช้ในทะเลทราย อูฐไม่ค่อยดื่มน้ำ แต่เมื่อมันดื่มน้ำ มันจะดื่มทีละมากๆและพระเจ้าทรงสร้างให้ร่างกายมันเก็บน้ำไว้ที่นอกหลัง อูฐเป็นสัตว์ที่อดทนมากสามารถเดินทางได้ไกลๆ

นมัสการ

ต้อนรับ...เริ่มต้นโดยร้องเพลง “ยิ้มกันเถิด” ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคนแนะนำเพื่อนใหม่ (ถ้ามี)

วันเกิด...ถ้ามีวันเกิดของเด็กคนใดให้ครูบอกเพื่อนๆทุกคนร้องเพลงอวยพรวันเกิดครูมอบบัตรอวยพรให้เขา

ถวายทรัพย์...ให้เด็กคนหนึ่งเป็นผู้ถือถวายเป็นเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี” ครูบอกเด็กว่า การถวายทรัพย์เป็นการปรนนิบัติพระเจ้า พระองค์ทรงรักทุกคนที่ให้อด้วยใจยินดี

ร้องเพลง...1.พระเจ้าเป็นความรัก 2.พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

อธิษฐาน...ถามเด็กว่ามีใครบ้างที่ต้องการให้ครูอธิษฐานเผื่อเป็นพิเศษ หลังจากนั้นก็อธิษฐานเผื่อเขาและนำให้เด็กอธิษฐานตามขอบคุณพระเจ้า และขอพระองค์ทรงช่วยให้ทุกคนเป็นเด็กชอบช่วยเหลือ

เรื่องจากพระคัมภีร์

เปิดพระคัมภีร์ไปที่ ปฐมกาล 24:1-67

เย็นวันหนึ่ง ดวงอาทิตย์เกือบจะลับขอบฟ้า มีชายคนหนึ่งชื่ออูฐมุ่งหน้าไปยังเมืองเล็กๆของนาโฮร์อูฐทุกตัวต่างก็เหน็ดเหนื่อยอ่อนเพลียไปตามๆกัน มีของบรรทุกมาเต็มหลัง (แสดงภาพ5-1) เมื่อเหนื่อยมันก็กระหายน้ำมาก ความหนักของของที่บรรทุกทำให้รู้สึกเหนื่อยมากยิ่งขึ้น ชายคนที่ชื่ออูฐนั้นเป็นคนรับใช้ของอับราฮัม เขาเดินทางมาทั้งวัน ถ้านั่งบนอูฐจะรู้สึกโยกเยกตลอดเวลาทำให้เวียนศีรษะง่าย ชายคนนี้รู้สึกเหนื่อยไม่แพ้อูฐของเขาเช่นกัน เด็กๆอยากรู้ไหมว่าเหตุใดเขาจึงเดินทางมาพร้อมกับอูฐ 10 ตัวเช่นนี้? ที่ต้องทำเช่นนี้ก็เพราะเจ้านายของเขาชื่ออับราฮัมใช้มา อับราฮัมมีบุตรชายหนุ่มอยู่คนหนึ่งชื่อ อิสอัค อิสอัคเป็นคนน่ารักทำงานเก่งมีฝูงสัตว์มากมาย ไร่สวนมากอย่างพ่อของเขา ทุกๆวันอิสอัคจะกลับมาที่เต็นท์ แต่จะรู้สึกเหงามาก ไม่มีเพื่อนเลยจริงๆแล้วอิสอัคน่าจะมีภรรยาที่น่ารักสักคน ด้วยเหตุนี้เองที่ทำให้คนรับใช้ของอับราฮัมต้องเดินทางมาไกล

แสนไกลเพื่อหาภรรยาที่น่ารักให้อิสอัค คนรับใช้ของอับราฮัมรู้สึกกระหายน้ำมาก (แสดงภาพ5-2) ทั้งอูฐและเขาดีใจมากที่เห็นบ่อน้ำแห่งหนึ่งอูฐเดินไปถึงบ่อน้ำนั้นและคุกเข่าลงเพื่อให้นายของมันลงจากหลัง แต่...เอ...เขาไม่มีถังน้ำหรือหม้อน้ำที่จะตักน้ำขึ้นมาได้เขาควรจะทำอย่างไรดี? ทันใดนั้น ก็คิดถึงงานของเขาคิดถึงอิสอัคจึงคุกเข่าลงที่นั่นอธิษฐานต่อพระเจ้าว่า “ข้าแต่พระเจ้าสูงสุด พระองค์ทรงทราบว่าท่านอิสอัคต้องการภรรยาที่ดี น่ารักและมีใจเอื้อเฟื้อ ข้าพระเจ้าอธิษฐานว่า ขอให้มิหญิงที่ได้ออกมาจากเมืองและเธอจะให้น้ำข้าพเจ้าดื่ม ทั้งจะให้อูฐดื่มน้ำด้วย และเธอคนนั้นจะเป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกไว้ให้เป็นภรรยาของอิสอัค” ไม่นานนักก็มีหญิงสาวคนหนึ่งแบกเหยือกน้ำเดินทางมาบ่อน้ำนั้น ขณะนั้นเป็นเวลาเย็นมากแล้ว เธอต้องรีบตักน้ำไปให้คุณแม่และพี่น้องที่บ้าน เมื่อเธอมาถึงบ่อน้ำเธอพบใคร? (ให้เด็กตอบ) ไซ้เธอพบคนรับใช้ของอับราฮัม ทั้งอูฐและคนดูเหนื่อยมากทีเดียว คนรับใช้ของอับราฮัมกล่าวกับเธอว่า “ขอน้ำให้ฉันดื่มหน่อยได้ไหม?” “ได้ซิค่ะ และฉันจะเอาน้ำให้อูฐของท่านด้วย” เธอตอบด้วยความยินดี (แสดงภาพ5-3) คนรับใช้ของอับราฮัมรู้ทันทีว่า หญิงสาวผู้นี้เป็นคนที่พระเจ้าทรงเลือกให้อิสอัคแน่ๆ เพราะเธอมีจิตใจดี ชอบช่วยเหลือเธอรีบเอาน้ำให้สัตว์ทั้ง 10 ตัว เธอต้องตักน้ำขึ้นมาจากบ่อหลายครั้ง แต่ไม่บ่นเลยทำด้วยความยินดีเขารู้ทีหลังว่าเธอชื่อ เรเบคาห์ (ให้เด็กพูดชื่อเรเบคาห์) คนรับใช้ของอับราฮัมมอบกำไลอันสวยงามให้เรเบคาห์และถามเธอว่า “ที่บ้านของเรามีที่พักให้ฉันไหม?” “มีซิค่ะมีที่พักสำหรับท่านและสำหรับอูฐทั้ง 10 ตัวนี้ด้วย มันจะนอนอย่างสบายในคินนี้” คินนี้เองคนรับใช้ของอับราฮัมก็พักที่บ้านของเรเบคาห์ ทุกคนในครอบครัวมีน้ำใจต่อเขามากจัดหาอาหารและที่นอนแสนสบายให้เขา คนรับใช้ของอับราฮัมกล่าวแก่บิดามารดาของเรเบคาห์ว่า “ฉันอยากนำเรเบคาห์กลับไปที่บ้านนายของฉันคือ อับราฮัม เพื่อเรเบคาห์จะได้แต่งงานกับอิสอัคบุตรชายคนเดียวของอับราฮัม(แสดงภาพ 5-4) เรเบคาห์ยินดีไปกับเขา วันต่อมาทั้งสองจึงเดินทางกลับมายังบ้านของอับราฮัม และที่นั่นเรเบคาห์ก็ได้แต่งงานกับอิสอัค ทั้งสองรักกันมากเรเบคาห์ขอบุคคลพระเจ้าที่ทรงอวยพรให้เธอมีสามีที่ดีและรักพระเจ้า

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กออกมาแสดงบทบาทของบุคคลในเรื่องโดยให้มีคนรับใช้ของอับราฮัม เรเบคาห์ และอูฐ สมมุติว่ามีบ่อน้ำและเรเบคาห์พบคนรับใช้ของอับราฮัมที่นั่น และเรเบคาห์ก็ตักน้ำให้ทั้งคนและสัตว์ เด็กคนที่แสดงเป็นเรเบคาห์ต้องทำตักน้ำหลายครั้งแต่ยังทำด้วยความยินดีส่วนอูฐเลียน้ำจากภาชนะที่วางไว้

เด็กจะชอบการแสดงเช่นนี้ นอกจากนั้นจะทำให้เขาจำและเข้าใจเรื่องราวที่ครูเล่ามาได้ดียิ่งขึ้น

ข้อท่องจำ

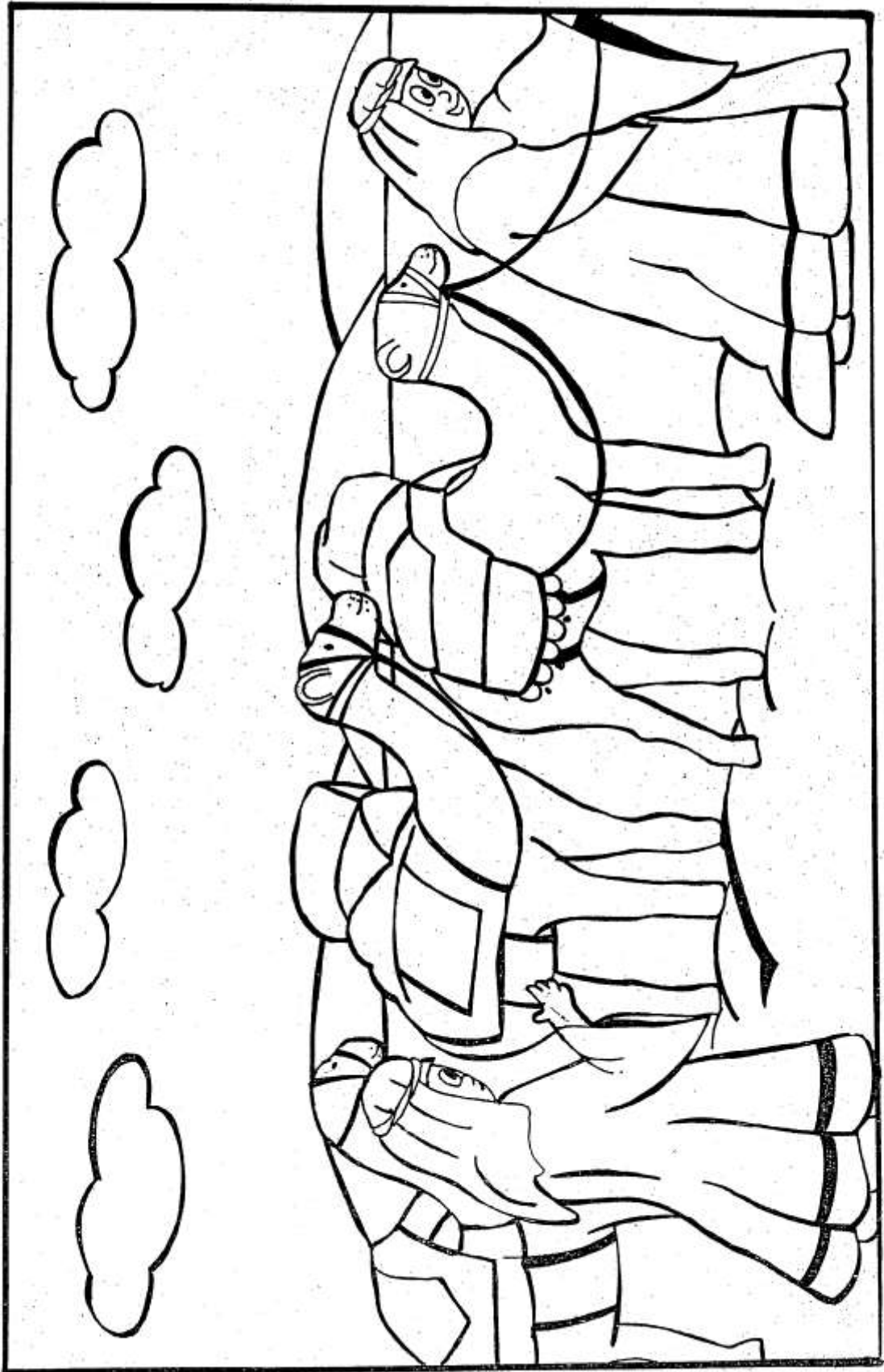
อ่านข้อท่องจำจากพระคัมภีร์และให้เด็กท่องพร้อมกัน ครั้งนี้ข้อท่องจำจะเป็นรูปเหยือกให้เด็กออกไปถือหน้าชั้น และให้เพื่อนท่องพร้อมกัน เมื่อท่องได้แล้วก็ให้เด็กยืนสลับที่กันเด็กที่เหลือก็เรียงข้อท่องจำให้ถูกต้อง (เหยือกควรมีสีต่าง ๆ กัน)

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

ใกล้ๆบ้านของต้อมและเหมียว มีบ้านเล็กๆอยู่หลังหนึ่ง ที่จริงมันเป็นเพียงกระท่อมเท่านั้นเอง บ้านนั้นมีหญิงชราอาศัยอยู่กับแมวดำ 1 ตัว หญิงชราคนนี้ชื่อยายสี แมวของยายสีชื่อเจ้าคว้นดำ เย็นวันหนึ่ง ต้อมเดินผ่านหน้าบ้านของยายสี ได้ยินเสียงเจ้าคว้นดำร้อง “เหมียว เหมียว” ไม่หยุดก็แปลกใจจึงเดินเข้าไปในบ้านของยายสีต้อมเห็นแมวอยู่ข้างๆเตียงยายสีนอนอยู่ มันพอมมากทีเดียว ต้อมประหลาดใจมากที่เห็นยายสีนอนอยู่อย่างนั้นส่วนยายสีเมื่อเห็นต้อมก็พูดขึ้นมาค่อยๆว่า “หนูกลับไปบอกให้แม่ของหนูมาหาขอยหน่อยเร็วๆ นะ” ต้อมได้ยินดังนั้นก็รีบกลับบ้าน “แม่ครับ แม่ครับ เราไปช่วยยายสีกันดีกว่าครับ ยายนอนอยู่คนเดียวในบ้าน รู้สึกว่าจะไม่สบายมาก” คุณแม่ของต้อมรีบไปหายายสีที่บ้านเมื่อเห็นหญิงชราอนอนอยู่เช่นนั้นก็บอกเด็กๆว่า “ไม่ได้การแล้วละ...เราต้องพายายสีไปโรงพยาบาล” คุณแม่รีบพายายสีไปโรงพยาบาลทันทีส่วนต้อมกับเหมียวน้องสาวจึงอยู่ช่วยเลี้ยงเจ้าคว้นดำมันดีใจมากที่ต้อมให้มันกินปลาเพราะมันไม่ได้กินอะไรมาหลายวันแล้ว เมื่อยายสีหายป่วยกลับมาจากโรงพยาบาลแกก็มาที่บ้านและกล่าวขอบคุณว่า “เธอเป็นเพื่อนที่ดีจริงๆ ถ้าไม่ได้หนูต้อมนะ ยายคงตายไปแล้วขอบคุณมากนะที่ได้ช่วยเหลือนาย”

เลิกชั้นเรียน

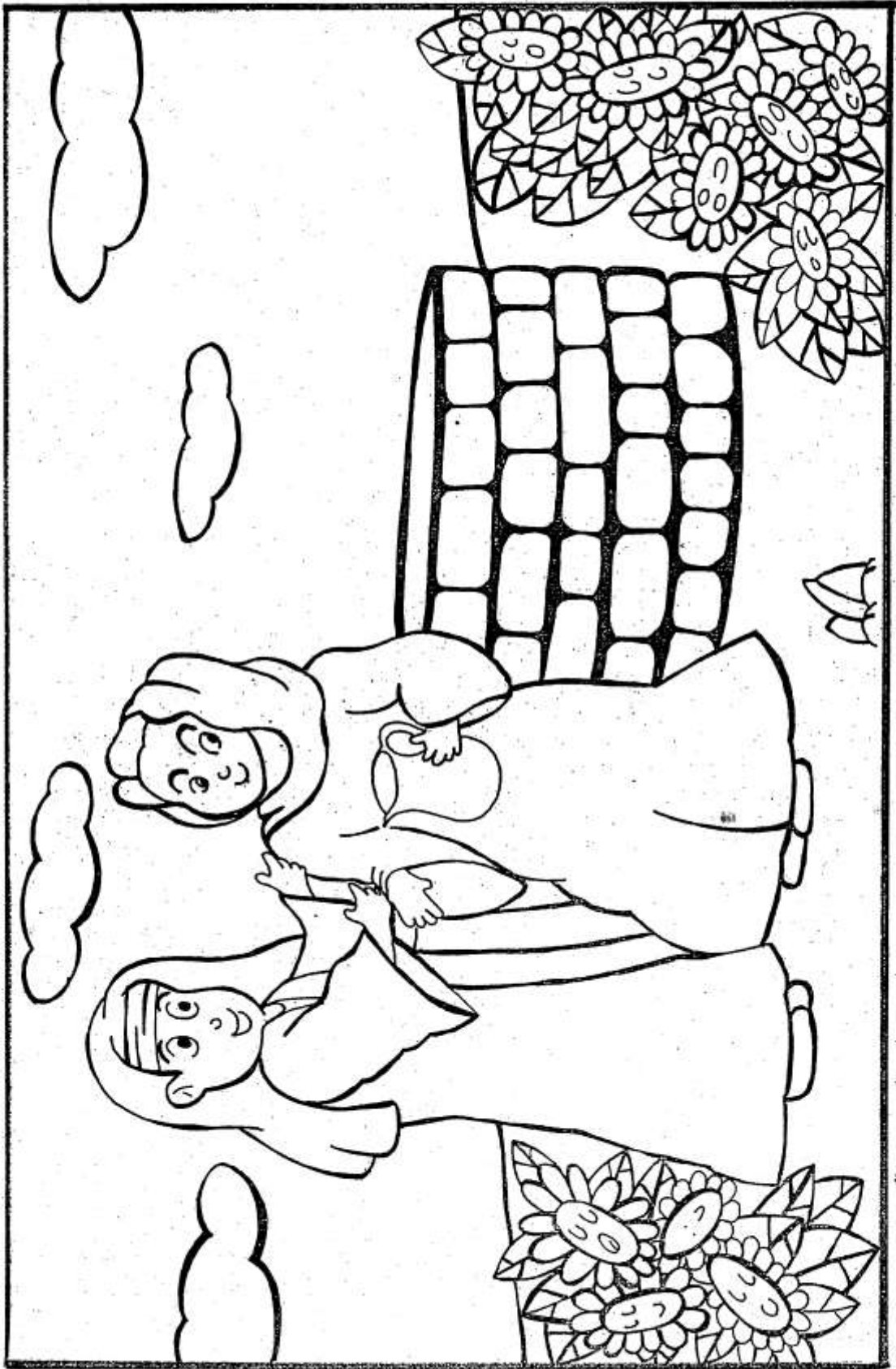
แจกแบบฝึกหัดให้เด็กๆรวมทั้งกิจกรรมที่เขาทำ ชวนเขามาอีกในอาทิตย์หน้าและทบทวน
ข้อท่องจำ

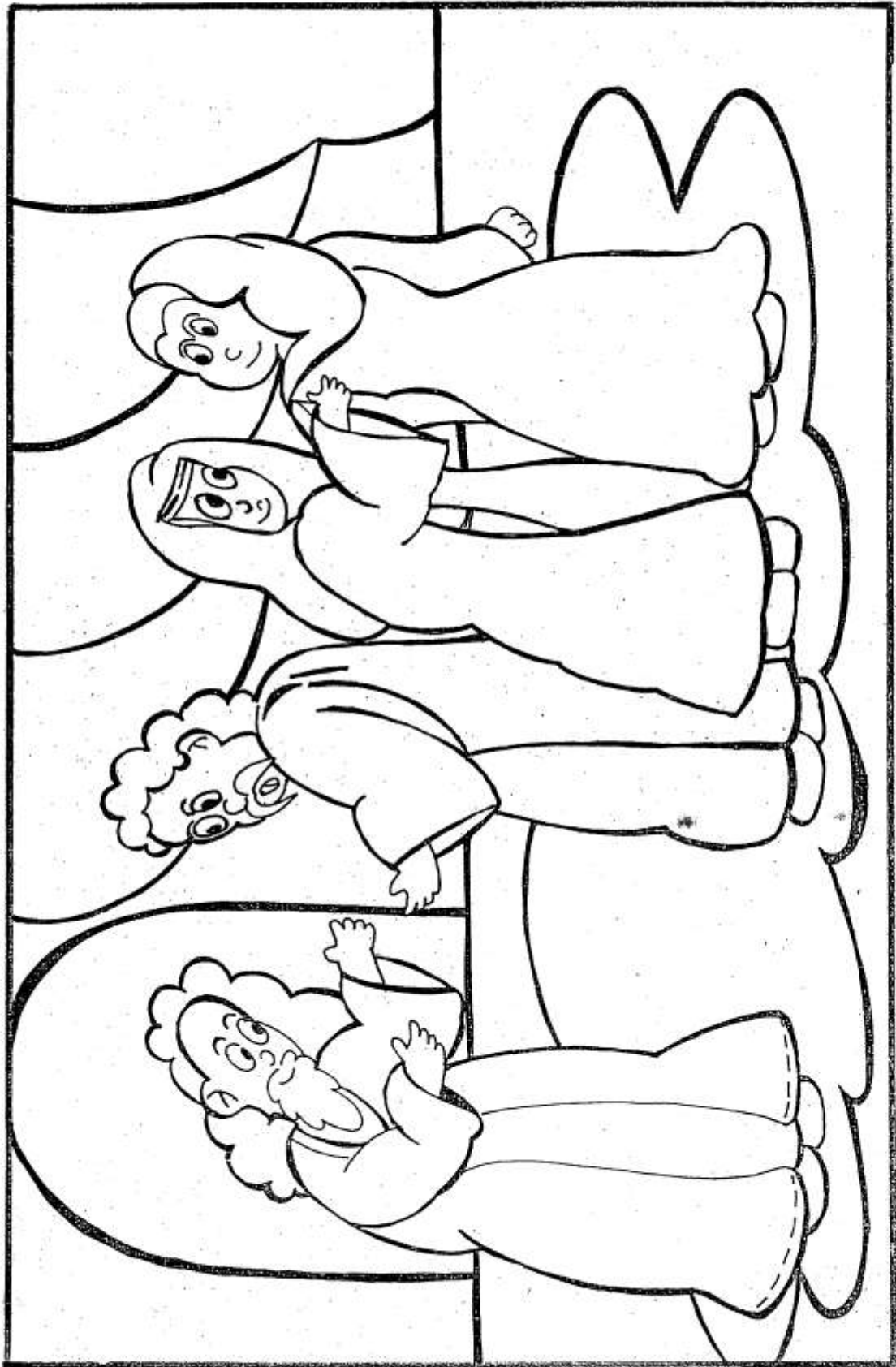
K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 5-1

K 2-1 เคารพกราบเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 5-2

K 2-1 เรือนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 5-3

K 2-1 ศึกษากฎการเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 5-4

6. พระเยซูทรงช่วยสาวก

- ข้อพระคัมภีร์** ยอห์น 13:1-17
- ข้อท่องจำ** “จงรักใช้กันและกัน ด้วยความรักของพระเจ้าเถิด” กาลาเทีย 5 :13
- เป้าหมายบทเรียน** สอนให้เด็กรู้ว่า พระเยซูทรงเป็นเพื่อนที่ดีที่สุด เขาควรตามอย่างพระองค์ โดยการเป็นเพื่อนที่ดีต่อคนอื่น
- อุปกรณ์การสอน** 1.พระคัมภีร์ 2.แผ่นภาพ 3.แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็ก
4.แผ่นเพลง 5.ข้อท่องจำ (ใช้หุ่น) 6.รูปหนังสือการ์ตูนจากภาคผนวก 7.สี

แนวความคิดสำหรับครู

คนทั่วไปมองคุณค่าของคนจากท่าทีภายนอก ไม่ว่าเด็กหรือผู้ใหญ่มักจะสนใจคนที่ “ร่ำรวย” มากกว่าคนที่ไม่มีอะไรยากจน สังคมปัจจุบันยกย่องคนที่เรียนสูง คนที่ร่ำรวย ความคิดเช่นนี้เริ่มได้ตั้งแต่วัยเด็ก เราจะเห็นว่าสื่อสารมวลชนได้สร้างทัศนคติและค่านิยมที่ไม่ถูกต้องต่อพระเจ้าให้แก่แม่กระทั่งเด็กตัวเล็กๆ ฉะนั้นครูจะต้องสอนเขาตั้งแต่นี้ว่าอะไรคือ คุณค่าที่แท้จริงที่เขาควรยึดถือ เด็กควรจะรู้ว่าความดีงาม ความน่ายกย่องของมนุษย์ทุกคนอยู่ที่หัวใจของเขา ความประพฤติของเขาสำคัญกว่าสิ่งของที่เขามีอยู่และเด็กควรรู้ว่า พระเจ้าทรงมองมนุษย์ทุกคนที่ใจของเขา พระองค์สนใจตัวเขามากกว่าทรัพย์สินสมบัติหรือความรู้ที่เขามีอยู่ พระเยซูทรงสอนสาวกของพระองค์เองด้วยบทเรียนอันน่าประทับใจ ในขณะที่เขาต่างทุ่มเถียงกันว่าใครจะได้เป็นใหญ่ที่สุด พระองค์ทรงล้างเท้าของพวกเขา ทรงแสดงให้เห็นชัดเจนว่า ความรักที่แท้ความถ่อมใจที่แท้เป็นอย่างไร?

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้นเรียน ให้ครูทักทายเขาเป็นส่วนตัว ให้เขาดูรูปเด็กๆ ที่กำลังช่วยเหลือกันทำงานหรือช่วยเหลืองานในบ้าน (เตรียมรูปมาก่อน) ให้เขาเล่าให้ครูฟังว่า เขาช่วยงานในบ้านอย่างไร?

นมัสการ

ต้อนรับ...ครูกว่าต้อนรับทุกคน แนะนำเพื่อนใหม่ให้เด็กรู้จักตบมือต้อนรับเขา

วันเกิด... ถ้าเป็นวันเกิดของเด็กคนใด ให้ครูชวนเพื่อนๆร้องเพลงอวยพรวันเกิด และมอบบัตรอวยพรวันเกิดให้ด้วย

ถวายทรัพย์... ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” ขณะที่เด็กคนหนึ่งถือถาดถวาย

ร้องเพลง... 1. พระเยซูรักฉันรู้แน่ 2. พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน 3. รักพระเยซูชื่นใจอัศจรรย์

อธิษฐาน...ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงให้เราได้มีโอกาสพบกันอีกและรู้จักพระองค์มากขึ้น วันนี้เราจะอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าด้วยกัน ครูอธิษฐานนำและให้เด็กพูดตาม “ ข้าแต่พระบิดาเจ้า ขอขอบคุณพระองค์ที่ทรงรักษาให้เราปลอดภัยทั้งอาทิตย์ ขอพระเจ้าทรงช่วยให้เราเข้าใจว่าการที่เรารับใช้ผู้อื่นนั้นเป็นสิ่งที่พระเจ้าทรงพอพระทัย ขอให้เรามีชีวิตที่ช่วยเหลือและรับใช้ด้วยใจยินดี ในพระนามพระเยซูคริสต์ อาเมน ”

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

ให้นั่งเป็นวงกลมแล้ว นำเด็กๆร้องเพลง “ **ขอรับใช้** ” ขอรับใช้ ชีวิตข้าขอรับใช้ ชีวิตข้าขอให้ใช้ ตัวข้าเป็นของพระองค์ ของพระองค์ เมื่อร้องเพลงสักครู่หนึ่งก็จะเล่นเกม “ ส่งของ ” โดยคุณครูส่งของให้คนที่หนึ่ง แล้วส่งต่อๆไป เมื่อเพลงหยุดของนั้นอยู่ที่ใครให้คนนั้นท่องข้อท่องจำ “ **จงรับใช้ซึ่งกันและกัน ด้วยความรักเถิด** ” เล่นไปเรื่อยๆ จนเกือบทุกคนได้ท่องข้อท่องจำ จากนั้นรับอาสาสมัครที่จะทำงานเป็นผู้ช่วยครูในวันนี้ เพื่อ...ช่วยถือแผ่นภาพ...ช่วยเป็นพี่เลี้ยง...ช่วยนำอธิษฐาน...แจกกิจกรรมแบบฝึกหัด...(ครูมีงานอย่างอีกเพิ่มเติมก็ได้ เพื่อเป็นสร้างชีวิตเด็กในการช่วยเหลือคนอื่น)

เรื่องจากพระคัมภีร์

ถ้าเราเดินทางมาทั้งวัน เราจะรู้สึกเหนื่อยมาก เราอยากอาบน้ำให้ใหม่ ? บางครั้งอยากลงไปเล่นน้ำในสระในอ่างหรือในโอ่งน้ำ นานๆเลย แต่ในบางประเทศไม่มีน้ำมากอย่างที่เรามี มาดูซิว่าในประเทศที่พระเยซูอยู่เขาทำอย่างไรกัน?

เปิดพระคัมภีร์ ที่ยอห์น 13:1-17

วันหนึ่งพระเยซูกับเหล่าสาวกเดินทางมาไกลแสนไกล ถนนหนทางมีฝุ่นเต็มคั้งไปหมด แสงแดดก็ร้อนมากในวันนั้น (แสดงภาพ 6-1) มีคนหลายๆคนพยายามพบพระองค์ขณะที่เดินทาง เพราะพระองค์จะทรงช่วยรักษาคนเจ็บให้หายโรค ทรงทำให้คนตาบอดเห็นได้ พระองค์ทรงช่วยเหลือคนมากมายในขณะที่พระองค์เดินทางมาเรื่อยๆในที่สุด ก็ถึงเวลาเย็นทำให้หลายคนรีบกลับบ้านไปทำอาหารเย็น ส่วนพระเยซูกับสาวกมุ่งหน้าไปยังบ้านหลังหนึ่ง ในประเทศที่พระเยซูทรงอยู่นั้นเขาใส่รองเท้าแตะกัน จึงทำให้เท้าของเขาสกปรกมาก เมื่อเดินทางฝุ่นจะเกาะตามตัวและที่เท้าเต็มไปด้วยโคลน ทุกคนต่างอยากล้างเท้า พระเยซูกับสาวกก็มาถึงบ้านหลังนั้นที่นั่น มีคนจัดอาหารเย็นเตรียมไว้พร้อมแล้ว(แสดงภาพ6-2) ก่อนที่จะเข้าในบ้านทุกคนจะถอดรองเท้าออก เมื่อเข้าไปในบ้านแล้วสาวกควรจะล้างเท้าให้พระเยซูใช่ไหม? ..แต่เขากลับไม่ทำเช่นนั้น เขาต่างทู่เมียงกันว่า ใครควรจะนั่งใกล้พระเยซูมากที่สุด คนหนึ่งพูดว่า “ข้าอายุมากที่สุด ข้าต้องนั่งใกล้พระองค์มากที่สุด” ส่วนอีกคนหนึ่งว่าแต่ข้ารู้จักพระองค์ก่อนท่านนะ “ข้าซึ่งควรจะนั่งใกล้พระองค์” พระเยซูทรงเสียใจมากที่เขาแม้ว่าแต่ทะเลาะกัน พระองค์ไม่ได้ทรงติเตียนหรือต่อว่าเขา แต่ทรงลุกขึ้นออกไปจากห้อง (แสดงภาพ 6-3) และทรงกลับมาพร้อมกับอ่างใบหนึ่งและผ้าผืนหนึ่งพระองค์ทรงคุกเข่าลงและค่อยๆ จับเท้าของเขาบางคนจุ่มลงไปในอ่างนั้น ทรงล้างเท้าของทุกคนจนสะอาด พระองค์ยังทรงเช็ดเท้าให้ทุกคนด้วย เมื่อสาวกของพระองค์เห็นดังนั้น รู้สึกระอาใจที่เขาแม้ว่าแต่ทู่เมียงกัน เขารู้ว่าทำผิดเขาเองควรล้างเท้าให้พระองค์ เมื่อพระองค์จะทรงล้างเท้าให้เปโตร เขาเห็นว่าพระองค์ทรงเหนื่อยมาก และยังไม่ได้ล้างเท้าของพระองค์เอง เขารู้สึกผิดและบกพร่องเขาเองควรล้างเท้าให้พระองค์ “พระเยซูเจ้าข้าขออย่าล้างเท้าของข้าเลย” เปโตรทูลห้ามพระองค์ “จำเป็นที่เราจะล้างเท้าของท่านนะ” พระเยซูกล่าว “ท่านเป็นเพื่อนของเราและเราจะล้างเท้าให้ท่านจนสะอาด” ดังนั้นเปโตรจึงยอมให้พระองค์ล้างเท้าของเขาและแล้ว เท้าของทุกคนสะอาดและรู้สึกสบายขึ้น พระเยซูทรงเก็บอ่างน้ำและผ้าและทรงนั่งรับประทานอาหารร่วมกับเขา “เราเป็นผู้นำของท่าน” พระเยซูตรัส “แต่เราได้ล้างเท้าของท่าน จงรู้เถิดว่า ถ้าท่านอยากเป็นใหญ่ ก็จงยอมที่จะเป็นผู้เล็กน้อย เป็นผู้รับใช้คนทั้งปวงเราต้องการให้ท่านทุกคนช่วยเหลือกันและกัน ถ้าท่านรักเรา ท่านควรทำตามคำของเรา” สาวกของพระเยซูรู้สึกเสียใจมากที่เขาต่างเสียเวลาทะเลาะกันแทนที่จะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน เขาตั้งใจว่าครั้งต่อไป เขาจะรับใช้ผู้อื่นอย่างทีพระเยซูทรงสั่งสอน

การตอบสนองของเด็ก

เมื่อเล่าเรื่องจบให้ครูถามคำถามต่อไปนี้

1. พระเยซูทรงสอนให้สาวกช่วยเหลือคนอื่นอย่างไร?(พระองค์ทรงลงมือทำด้วย)
2. คนที่อยากเป็นใหญ่ ควรจะเป็นผู้ที่คอยสั่งสอนให้คนอื่นทำงานใช้ไหม?
3. ถ้าเรารักพระเจ้า เราควรมีใจอย่างไร?(ชอบช่วยเหลือ)

ข้อท่องจำ

วันนี้เราจะใช้หุ่นช่วยในการท่องจำ

1. ให้ครูอ่านข้อท่องจำจาก กาลาเทีย 5:13 ว่า “จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรักเถิด”
2. ครูแสดงหุ่นให้หุ่นท่องข้อท่องจำพร้อมกับเด็ก
3. ลองให้หุ่นท่องตัวเดียว แต่มันจะท่องตะกุก ตะกัก ให้เด็กๆ ช่วยหุ่นท่องอย่าลืม...ทบทวน

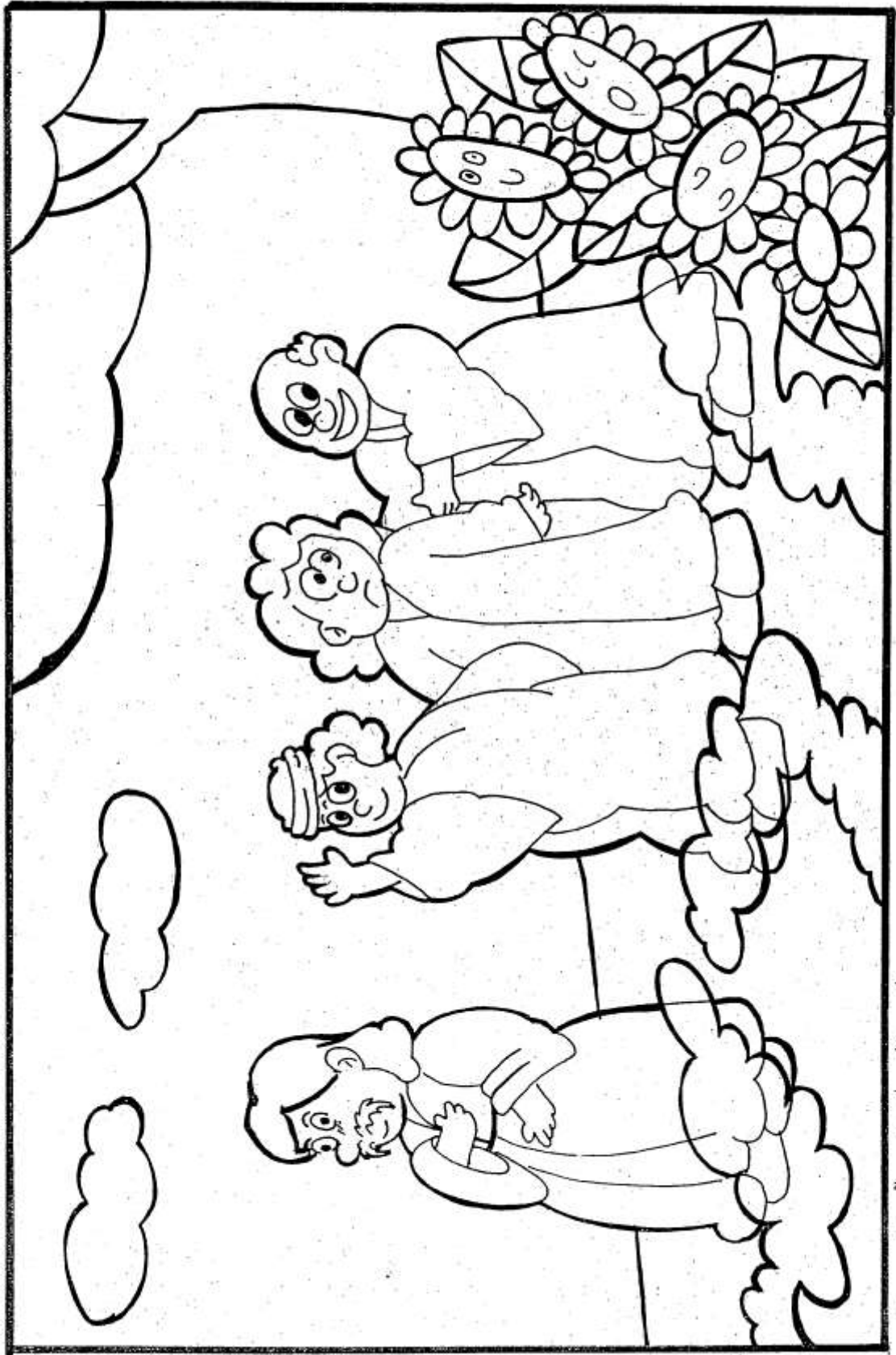
ข้อท่องจำที่ผ่านมา

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

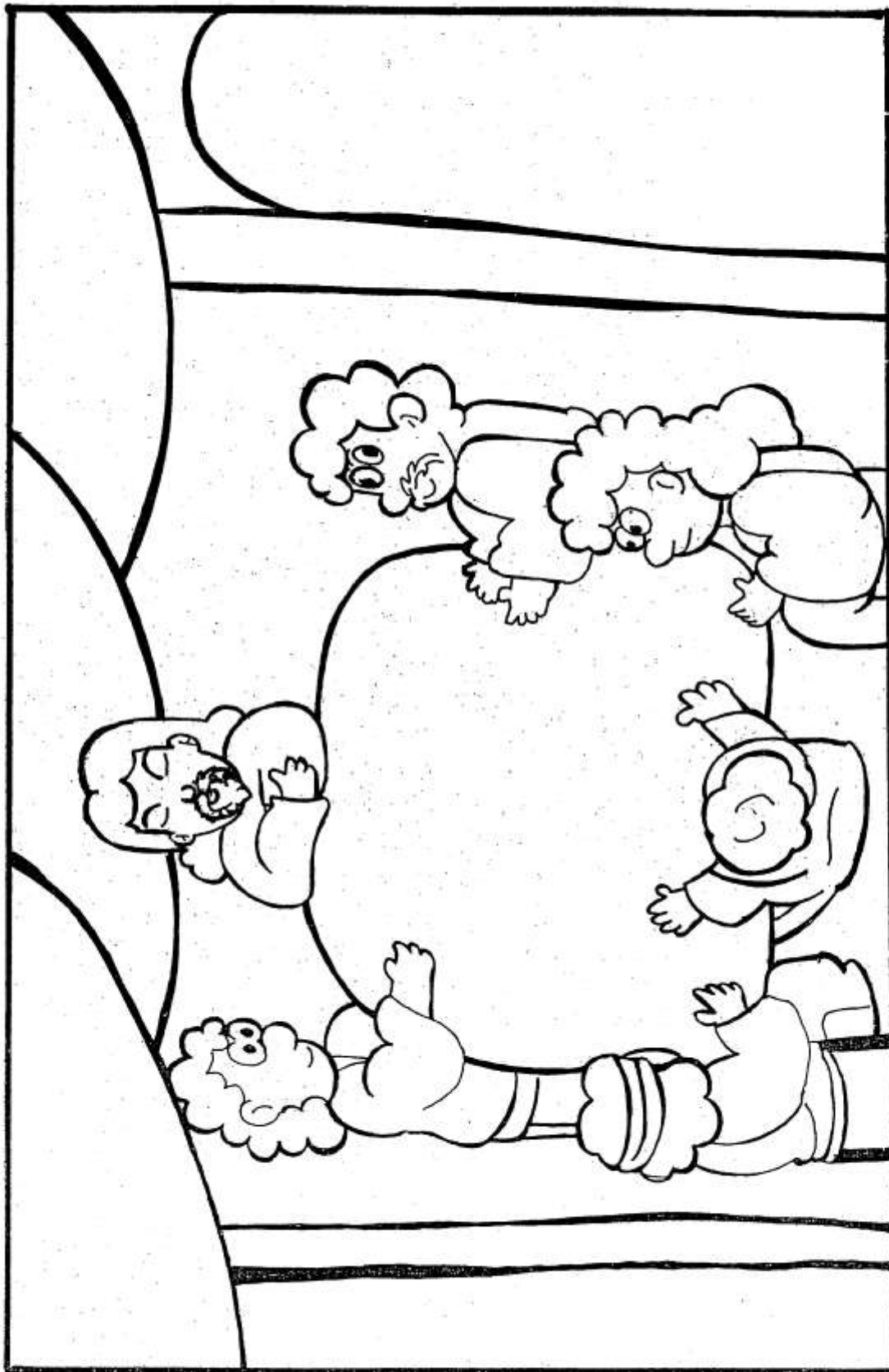
ที่ห้องเรียนในวันนั้น เด็กๆทุกคนรู้สึกตื่นเต้นมาก เพราะเป็นวันที่ครูจะเลือกหัวหน้าชั้นมีเด็กหลายคนอยากเป็นหัวหน้าชั้น เพราะคิดว่าคุณครูจะรักมากกว่าคนอื่น เด็กหญิงต่างพูดกันว่า “สงสัยต่อจะได้เป็นหัวหน้านะ เพราะเขาเรียนหนังสือเก่งมาก” “ไม่หรอก คิดว่านี่จะได้เป็นมากกว่าเพราะว่า นี่เป็นคนสวย” ส่วนเด็กชายก็คิดว่า...ฉันคิดว่า ฉันเองควรจะได้เป็นหัวหน้าชั้น เพราะฉันเป็นเด็กดีมาตลอด ไม่เคยขัดคำสั่งครูเลย... ขณะเดียวกัน ไม่มีใครสังเกตเห็นว่ากระดานหน้าชั้นสกปรกมาก ไม่มีใครคิดจะไปทำกระดานให้สะอาด เป็ยกกับหนึ่งมองหน้ากันและยิ้มให้กันทั้งสองเดินออกไปทำความสะอาดกระดาน โยพงซอลด์ก็ออกไปทิ้ง ขณะที่เพื่อนๆกำลังคุยเรื่องหัวหน้าห้องเด็กๆรู้ไหม?...วันนั้นเอง ทั้งสองได้รับเลือกเป็นหัวหน้าและรองหัวหน้าห้อง คุณครูเห็นว่า คนที่สมควรเป็นหัวหน้า คือคนที่เต็มใจทำงานไม่ว่างานนั้นจะเป็นอะไร

เลิกชั้นเรียน

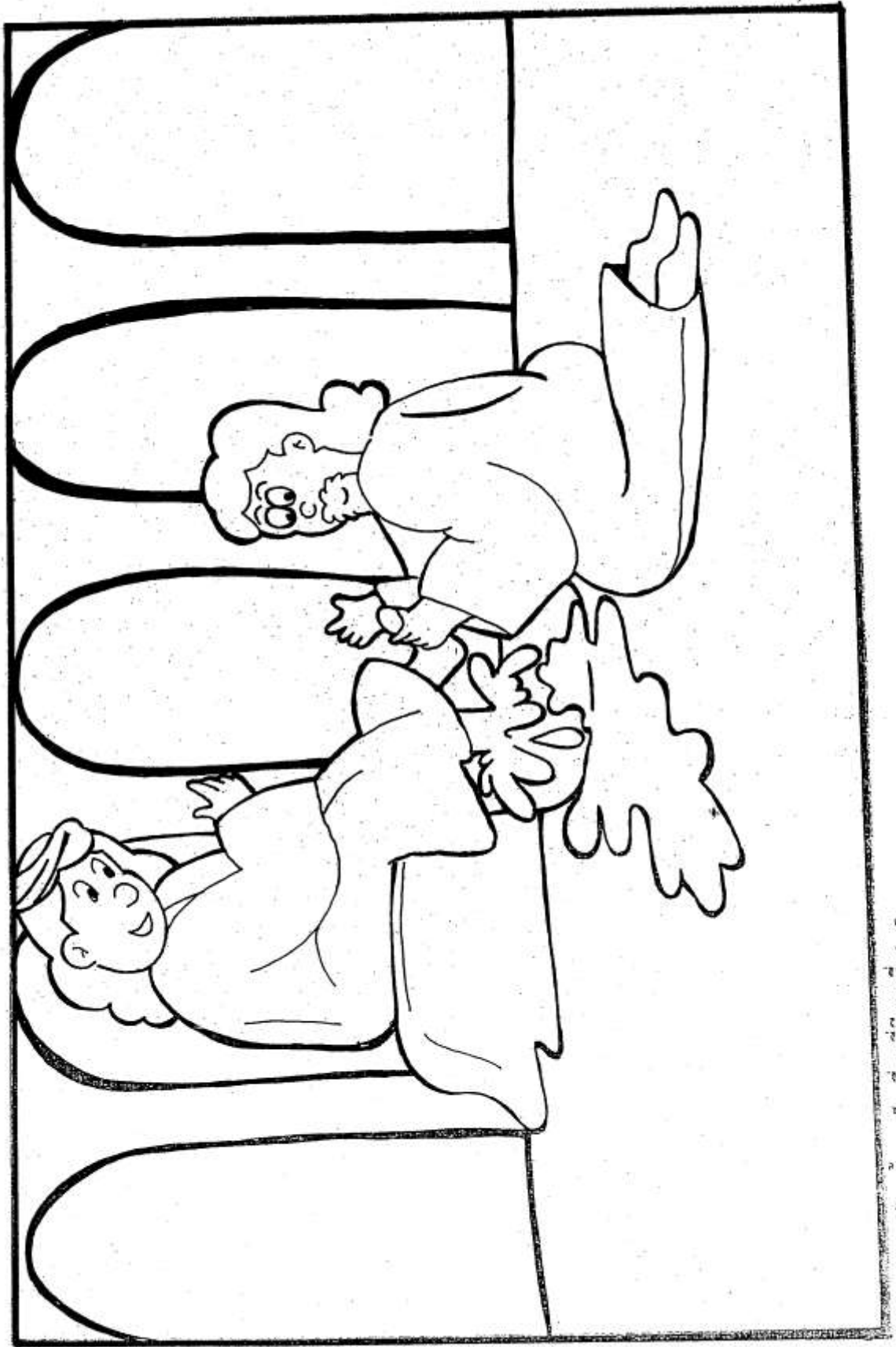
แจกแบบฝึกหัดให้เด็กๆและเตือนให้เขาทบทวนข้อท่องจำทุกคืน

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 6-1

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 6-2

K 2-1 มีสุขภาพเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 6-3

7. ดาวิดช่วยกษัตริย์

- ข้อพระคัมภีร์** 1 ซามูเอล 16:14-23
- ข้อท่องจำ** “ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง” กาลาเทีย 6:10
- เป้าหมายบทเรียน** เพื่อให้เด็กรู้ว่าดาวิดได้ช่วยกษัตริย์อย่างไรและให้เขาช่วยเหลือคนที่มีความทุกข์โศก
- อุปกรณ์การสอน** 1. พระคัมภีร์ 2. แผ่นภาพ 3. แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็ก
4. แผ่นเพลง 5. ข้อท่องจำ 6. ไหมพรม สี กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

ในวัยนี้ เป็นวันที่ชอบช่วยเหลือ แต่ยังมีผู้ใหญ่บางคนที่ไม่ยอมให้เด็กช่วย เพราะรู้สึกว่าจะเสียเวลาและบางครั้งอาจมีของเสียหายเกิดขึ้น ครูวิชา ควรปลูกฝังนิสัยชอบช่วยเหลือให้กับเด็กๆ โดยให้เขาช่วยเก็บของ ช่วยวางรองเท้าให้เรียบร้อย ช่วยถือสมุดเพลงและให้กำลังใจเมื่อเขาได้ช่วยครูหรือเพื่อนในชั้นเรียน วันนี้ ครูสอนเรื่องดาวิดซึ่งเป็นเด็กเลี้ยงแกะ ถึงแม้ว่าจะต่ำต้อยแต่ก็ยังสามารถให้ความสุขแก่กษัตริย์ผู้มีความทุกข์ได้ ดาวิดได้ร้องเพลงถึงความรักและพระกรุณาคุณของพระเจ้าให้กษัตริย์ฟัง ทำให้พระองค์สบายพระทัย ขอให้ครูสอนเด็กถึงการที่เขาสามารถช่วยเหลือผู้อื่นได้หลายทาง การช่วยเหลือบิดามารดาที่บ้าน ช่วยครูและเพื่อนในชั้นเรียน ยิ่งกว่านั้นสามารถทำให้ผู้อื่นมีความสุขได้ด้วยการร้องเพลงให้เขาฟัง เด็ก ๆ สามารถทำให้คนที่มีความทุกข์กลับมีความสุข เมื่อฟังเขาร้องเพลง

เริ่มต้นชั้นเรียน

ทักทายเด็กแต่ละคนเป็นส่วนตัว ต้อนรับเด็กใหม่ด้วยความสุภาพ แสดงความดีใจที่เขามาเป็นครั้งแรก เล่นกับเด็ก ๆ ทุกคน ให้เขาเตรียมใจก่อนเข้าเรียนจริง

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์ รูปปั้นจากภาคผนวกลอกลงในกระดาษแข็ง กรรไกร ไม้ผสมมสี

วิธีทำ แจกพินกระดาษ ไม้ผสมม และสีให้เด็กระบายสี จากนั้นเจาะรูพินตามตำแหน่งที่ให้ไว้ ร้อยไม้ผสมมลงในรูดังกล่าว บอกเด็กว่า..เมื่อเราทำพินเสร็จ เราจะมาฟังว่า ดาวิดช่วยกษัตริย์ผู้ที่มีความทุกข์ด้วยพินได้อย่างไร เมื่อทำกิจกรรมเสร็จ ให้เด็ก ๆ ช่วยกันเก็บของให้เรียบร้อย เตรียมตัวสำหรับ เวลามาตัดการ ครูควรเก็บพินที่เด็กทำไว้ก่อนด้วย

นมัสการ

ต้อนรับ... กล่าวต้อนรับเด็กทุกคนแนะนำเพื่อนใหม่

วันเกิด... ถ้าเป็นวันเกิดของเด็กคนใดก็ให้เด็ก ๆ ในชั้นร่วมร้องเพลงอวยพรวันเกิดและมอบบัตรอวยพรวันเกิดให้เขา ให้เจ้าของวันเกิดมาขึ้นหน้าชั้นและเพื่อนๆ ตบมือตามจำนวนอายุของเขา

ถวายทรัพย์... ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี” ให้ครูนำอธิษฐานสั้นๆ ขอบพระคุณพระเจ้าที่ทรงเลี้ยงดูเรา

ร้องเพลง... 1. พระเยซูทรงเป็นเพื่อนของฉัน 2. พระเยซูรักฉัน และเธอ 3. รักซึ่งกันและกัน

อธิษฐาน.. ครูอธิษฐานนำให้เด็กพูดตาม “ข้าแต่พระบิดาเจ้าขอให้เราเข้าใจทำตามสิ่งที่พระองค์ทรงสอนให้เราฉลาดและรู้จักน้ำพระทัยของพระองค์ ในพระนามพระเยซูคริสต์ อาเมน”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เมื่อพระเยซูทรงสั่งให้เราทำอะไร พระองค์ก็ทรงทำด้วยเสมอ ครูเคยเล่าเรื่องที่พระองค์ทรงล้างเท้าสาวก วันนี้ครูจะเล่าถึงเรื่องเด็กชายคนหนึ่งที่ได้ช่วยกษัตริย์ไว้ เรื่องนี้ก็มาจากพระคัมภีร์เช่นกัน เปิด 1 ซามูเอล 16:14-23 ดาวิดเป็นเด็กเลี้ยงแกะรูปร่างเล็ก บ้านอยู่ในชนบท ใกล้บ้านของเขา มีทุ่งหญ้ากว้างขวาง พ่อของเขามีแกะหลายตัว ฉะนั้นทุกวันดาวิดจะพาแกะไปกินหญ้าเหมือนกับที่เด็กไทยพาวัวควายไปกินหญ้านั้นแหละ ทุกวันที่ดาวิดออกไปที่ทุ่งกว้างพร้อมกับแกะของเขา ดาวิดจะคิดถึงพระเจ้าเสมอ เขารักพระเจ้ามาก เพราะพระเจ้าทรงเป็นผู้สร้างทุกสิ่งที่สวยงามในธรรมชาติ เขาดีใจมากที่พระองค์ทรงดีกับเขา (แสดงภาพ 7-1) ดาวิดอยากให้พระเจ้าทรงทราบว่า เขารักพระองค์มากเพียงไรทุกวันเขาจะเอาพินอันเล็กๆ ไปด้วย พินเป็นเครื่องดนตรีอย่างหนึ่งมีเสียงที่

ไพเราะมากที่เดียวขณะที่เกาะกินหญ้าเขาจะร้องเพลงและคิดฝันไปด้วยและร้องเพลงขอบคุณพระเจ้าที่ทรงให้เขาอยู่ในโลกอันสวยงาม บางครั้งดาวิดร้องเพลงดังมาก จนกระทั่งคนที่อยู่ทางเนินเขาอีกด้านได้ยินเสียงของเขา ทุกคนจะมีความสุขมาก ที่ได้ยินดาวิดร้องเพลงถึงพระเจ้าของเขา ต่างกล่าวกันว่า “ฟังซิ ดาวิดร้องเพลงเพราะจริงๆทำให้พวกเราชื่นชมไปด้วยเมื่อได้ยินเสียงของเขา” เวลาเราร้องเพลงถวายพระเจ้า พระองค์ทรงดีใจ คนอื่นที่ได้ยินก็ดีใจเช่นกัน แต่ว่า กษัตริย์ซาอูลกลับไม่มีความสุขเลยทรงเป็นทุกข์เสมอ ถึงแม้ว่าพระองค์ทรงมีสิ่งของต่างๆมากมาย สิ่งเหล่านั้นก็ไม่ได้ทำให้พระองค์มีความสุขได้ วันหนึ่ง กษัตริย์ซาอูลได้ข่าวว่าดาวิดร้องเพลงได้ไพเราะมาก พระองค์ก็คิดว่า...บางทีถ้าดาวิดมาร้องเพลงให้เราฟัง เราอาจมีความสุขขึ้นก็ได้...ดังนั้นพระองค์จึงทรงสั่งให้คนไปตามดาวิดมา คนรับใช้ของกษัตริย์ซาอูลก็ไปตามดาวิด ขณะดาวิดกำลังร้องเพลงสรรเสริญพระเจ้าอยู่ พวกเขาชอบกันมากรีบไปบอกคุณพ่อของดาวิดว่า กษัตริย์ซาอูลทรงต้องการให้ลูกชายไปร้องเพลงให้พระองค์ฟังด้วย “กษัตริย์ซาอูล ไม่มีความสุขเลย” คนรับใช้ของกษัตริย์กล่าวว่า “พระองค์อยากให้ดาวิดไปเล่นพิณและร้องเพลงให้พระองค์ฟัง พระองค์ก็จะมีความสุขขึ้น ดาวิด...เธอไปได้ไหม?” ดาวิดมองดูแกะของเขา รู้สึกว่า...ไม่อยากจากไปเลย อยากอยู่ที่ทุ่งหญ้า อยู่บนเนินเขาที่มีอากาศดีมากกว่า เมื่อคิดถึงกษัตริย์ที่มีแต่ความทุกข์เขาจึงตกลงใจ “ตกลง จะไปเล่นดนตรีและร้องเพลงให้พระองค์ฟัง” (แสดงภาพ7-2)

ดังนั้นดาวิดจึงเดินทางไปยังพระราชวังของกษัตริย์ซาอูล เอาพิณไปด้วย และร้องเพลงหลายเพลงให้พระองค์ฟัง อาจจะเป็นเพลง “พระเจ้ารักฉัน...พระเจ้าแสนดี”...เป็นต้น(ครูกับเด็กอาจร้องด้วยกัน) ดาวิดร้องเพลงขอบคุณพระเจ้าและเพลงอื่นๆอีกหลายเพลง

เมื่อกษัตริย์ซาอูลได้ฟังดาวิดร้องเพลงพระองค์ทรงรู้สึกมีความสุขมาก ความทุกข์หายไปสิ้น ไม่นานนัก กษัตริย์ก็รู้ว่า พระองค์ทรงเป็นกษัตริย์ที่มีความสุข พระองค์ดีใจมากรู้สึกขอบคุณพระเจ้าที่ทรงโปรดให้ดาวิดมาร้องเพลงและเล่นพิณให้พระองค์ฟัง ดาวิดก็มีความสุขเช่นกันที่ได้ช่วยกษัตริย์

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กคนหนึ่งออกมาแสดงว่าเป็นคนที่มีความทุกข์ นั่งกอดเข้า ร้องไห้ หรืออาจเดินไปเดินมาทำท่าอะไรก็ได้ที่ทำให้เห็นว่ามีความทุกข์แล้ว ถามคำถามต่อไปนี้

1. เด็กๆอยากให้เรามีความสุขไหม?

2.เราจะทำอย่างไรดี?

3.(คำตอบควรจะเป็น...ชวนเขาคูย ชวนเขาเล่น...ชวนเหลือเขา)

4.พระเจ้าทรงจิตใจใหม่ที่เราช่วยเขา?

ข้อท่องจำ

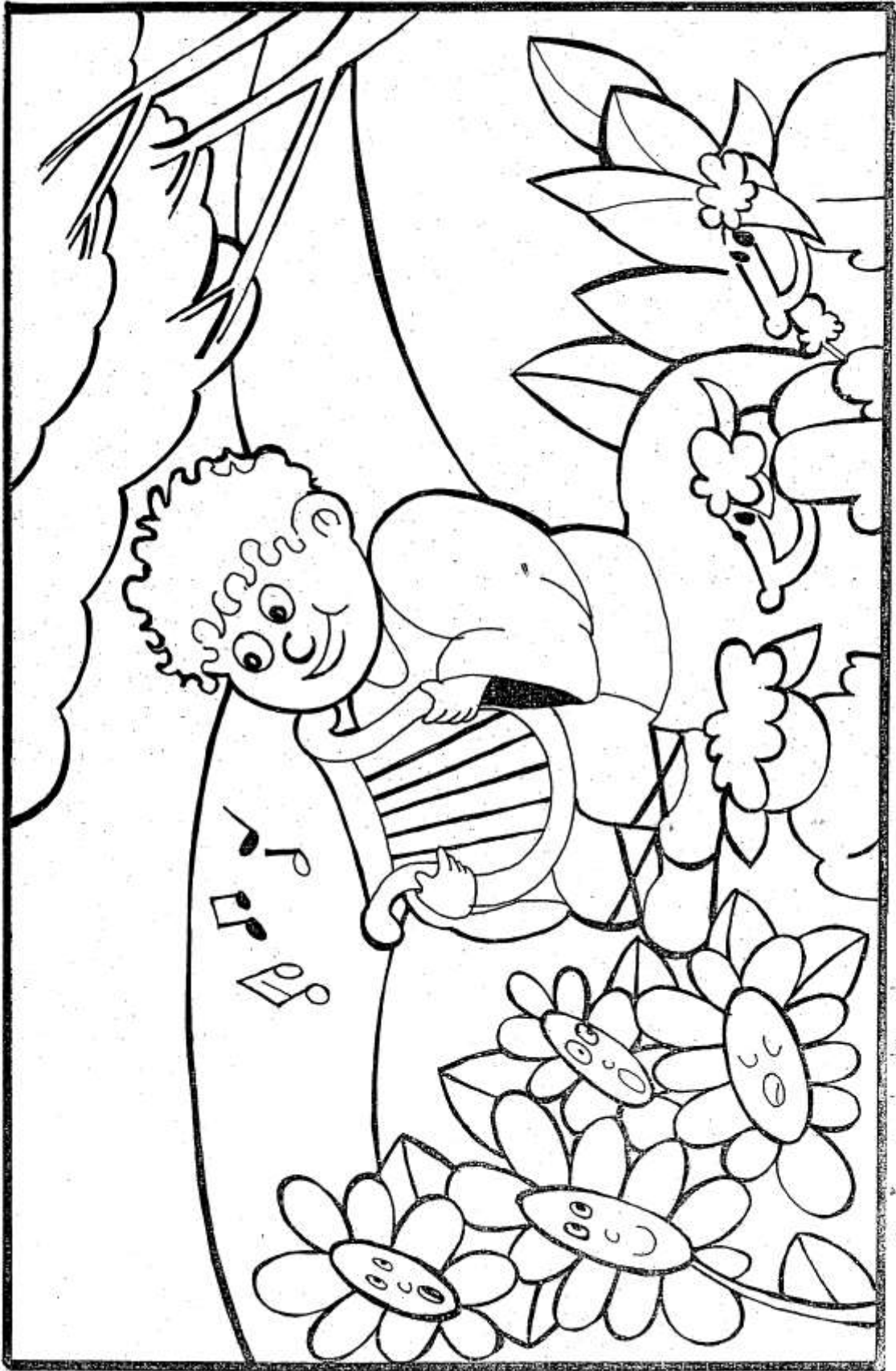
กาลาเทีย 6:10 “ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง” ให้เด็กพูดตามจนเขาจำได้ ทำข้อพระคัมภีร์ รูปของ ถังขยะและไม้กวาด ถามเด็กว่า เราจะช่วยคนอื่นได้อย่างไร?...ก็โดยร้องเพลงบ้าง ช่วยกวาดบ้านบ้าง รดน้ำต้นไม้บ้าง ให้เขานึกถึงสิ่งที่สามารถช่วยคุณพ่อคุณแม่ได้

เริ่มจากชีวิตประจำวัน

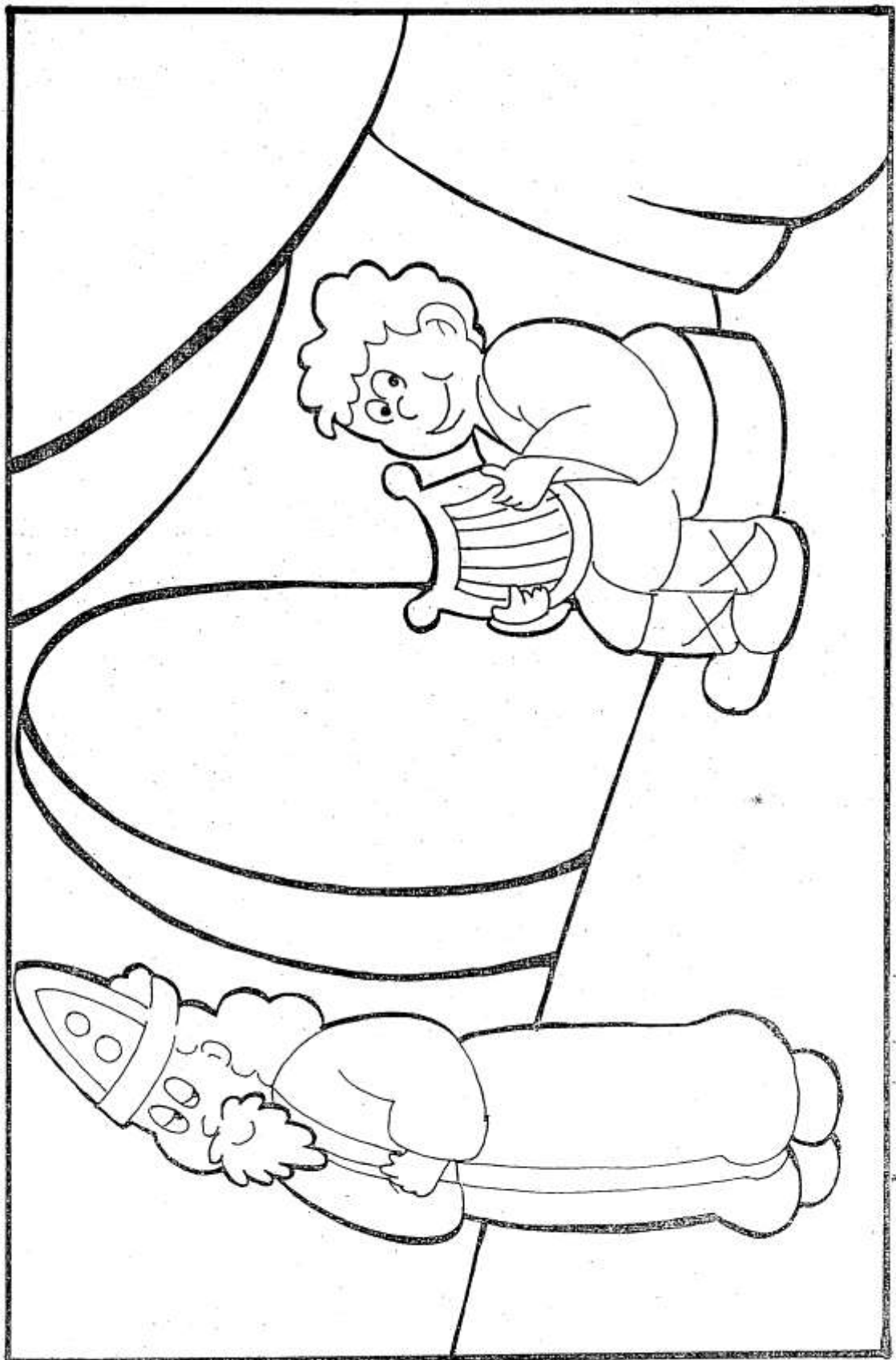
“แม่ข้า รู้ไหมว่าติกไม่สบาย หน้าตาเขาเศร้าจังเลย” เหมียวบอกคุณแม่ ติกกับเหมียวเป็นเพื่อนรักกันและอยู่บ้านใกล้กันด้วย “ติก เป็นอะไรหรือลูก?” คุณแม่ถาม “คุณพ่อของติกไม่สบาย ค่ะ อยู่โรงพยาบาลและคุณแม่ก็ต้องไปเฝ้า ตอนนี้ติกอยู่บ้านกับคุณย่า ไม่มีเพื่อนเล่นเลยค่ะ” คุณแม่ของเหมียวยื่นคิติดักครู่ แล้วจึงบอกว่า “ทำไมลูกเหมียวไม่ไปหาติก? แล้วชวนติกมาเล่นที่บ้าน คุณแม่จะทำขนมให้กินด้วยแต่อย่าลืมขออนุญาตจากคุณย่าก่อน” เหมียวดีใจมากที่คุณแม่ใจดีเช่นนี้ “คุณแม่ใจดีจังเลย เดี่ยวเหมียวกลับมานะค่ะ คุณย่าคงอนุญาตให้ติกมาเล่นกับเหมียวแน่เลย” ว่าแล้วเหมียวก็รีบวิ่งไปที่บ้านของติก เมื่อติกกับเหมียวมาที่บ้าน ติกก็สวัสดีคุณแม่ของเหมียวแล้วกล่าวว่า “ขอบคุณคุณน้ามากค่ะ ที่อนุญาตให้ติกมาเล่นกับเหมียวได้” เทียงวันนั้น คุณแม่ทำถ้วยเตี๋ยราดหน้าให้ทั้งสอง และยังมีขนมบัวลอยด้วย ทำให้ทั้งเหมียวและติกมีความสุขมาก เมื่อตกเย็นติกต้องกลับบ้าน “ติกมีความสุขขึ้นมากในวันนี้” ติกกล่าว “ทั้งคุณน้าและเหมียวดีกับติกมาก ขอบคุณค่ะ” “แล้วติกมาเล่นกับเหมียวอีกนะ” เหมียวตอบ

เลิกชั้นเรียน

แจกแบบฝึกหัดและกิจกรรมให้เด็กทุกคน อธิษฐานและขอพระพรจากพระเจ้าก่อนจากกัน

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 7-1

K 2-1 ระเบียบการเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 7-2

8. ชายสี่คนช่วยคนป่วย

ข้อพระคัมภีร์ มาระโก 1:1-12

ข้อท่องจำ “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” มาระโก 12:31

เป้าหมายบทเรียน ให้เด็กรู้ว่าชายสี่คนช่วยคนป่วยอย่างไร ให้เด็กๆเอาใจใส่และช่วยดูแล
เพื่อนที่ป่วย

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.แผ่นภาพ 3.แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็กในชั้น
4.แผ่นเพลง 5.ข้อท่องจำ 6.กระดาษสี (แบบอ่อน) กาว สี

แนวคิดสำหรับครู

วันนี้เราจะสอนถึงเพื่อน 4 คน ที่รักเพื่อนที่ป่วยและพาเขาไปหาพระเยซู เมื่อพบพระเยซู เขามีความหวังว่าพระองค์จะทรงรักษาความเจ็บป่วยไข้ของเขา แต่พระเยซูทรงเห็นลึกยิ่งกว่านั้น พระองค์ทรงรู้ว่าคนบาปต้องได้รับการอภัย พระองค์อภัยบาปเขาก่อนแล้ว พระองค์จึงทรงรักษาความเจ็บป่วยของเขา เราจะเห็นว่า การที่เพื่อนของเขาอุตส่าห์ทำช่องบนหลังคาและหย่อนเขาลงไปนั้นต้องช่วยกันทำหลายคน ถ้าเป็นคนเดียวก็จะไม่สำเร็จ เพื่อน 4 คนช่วยกันทำให้คนป่วยได้รับการรักษา ครูเน้นให้เด็กเห็นว่างานหลายอย่างต้องมีการร่วมมือกัน ช่วยเหลือกันจึงจะสำเร็จ วันนี้ครูอาจจะให้เด็กออกไปร้องเพลงหน้าชั้นเป็นกลุ่มเพื่อเขาจะเข้าใจการทำงาน ด้วยกันเป็นการสอนในทางปฏิบัติ

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้น เด็กควรจะรู้ว่าครูดีใจมากจริงๆที่ได้พบเขา ดีใจที่เป็นวันของพระเจ้าอีกครั้งหนึ่ง

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เป้าหมาย ให้เด็กเข้าใจความหมายของการช่วยเหลือซึ่งกันและกันว่าเรามีโอกาสช่วยได้หลายวิธี

อุปกรณ์ ตัดกระดาษขนาดเท่ากับแบบแล้วลอกรูปดอกไม้ลงไป (วาดเตรียมมาก่อนในกระดาษสีอ่อน) สี

วิธีทำ พับครึ่งหนึ่งของกระดาษที่เตรียมไว้ให้เด็กระบายสีดอกไม้ ก้านและใบให้สวยงาม หลังจากนั้น ให้เขียนลงด้านในของการ์ดว่า “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” และให้เด็กเขียนชื่อของเขาลงไป

นมัสการ

ต้อนรับ...ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคนร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน” แนะนำเพื่อนใหม่ (ถ้ามี) ให้เด็กทุกคนตบมือต้อนรับเชิญชวนให้เขามาอีก

วันเกิด...ถ้าเป็นวันเกิดของเด็กคนใดให้ ครูมอบบัตรอวยพรให้เขา และให้เพื่อนๆ ร้องเพลงอวยพรวันเกิด

ถวายทรัพย์...บอกเด็กๆว่าเราสามารถขอบคุณพระเจ้าได้หลายวิธี เราอธิษฐานขอบคุณพระเจ้า เราร้องเพลงขอบคุณพระเจ้าและเราถวายทรัพย์เพื่อแสดงความขอบคุณ...ขณะที่เด็กคนหนึ่งถือถาดถวาย เราจะร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” เมื่อเสร็จแล้วให้ครูนำอธิษฐานขอบคุณพระเจ้าสั้นๆ

ร้องเพลง...1.เราจะเดินในทางของพระเยซู 2.พระเจ้าแสนดี 3.เพราะพระเยซูคริสต์เจ้า

อธิษฐาน...เสนอหัวข้ออธิษฐานถ้าเด็กคนใดมีปัญหาที่ต้องการให้อธิษฐานเพื่อทำให้ทุกคนในห้องพร้อมใจกันอธิษฐานเพื่อเขา

เรื่องจากพระคัมภีร์

เปิดพระคัมภีร์ไปที่ มาระโก 2:1-12

ในประเทศที่พระเยซูทรงอยู่นั้น คนที่ป่วยเป็นโรคอัมพาตจะเป็นคนที่น่าสงสารมาก เพราะหมอไม่สามารถจะช่วยเหลือเหมือนอย่างในปัจจุบัน จะไปไหนมาไหนก็ต้องมีคนหามใส่เตียงไป ถ้าไม่มีเพื่อนก็ไปไหนไม่ได้ มีชายคนหนึ่งป่วยเป็นอัมพาต เขาต้องเฝ้าอยู่คนเดียวทั้งวัน เมื่อมีเพื่อนมา

เยี่ยม เขาดีใจมาก วันหนึ่งมีเพื่อนมาเยี่ยมและถามเขาว่า “นี่เธอ รู้จักพระเยซูไหม? พระองค์ทรงอยู่ในเมืองของเราตอนนี้” “พระเยซูเป็นใครกัน ฉันไม่รู้จัก” เขาตอบ “พระองค์ทรงเป็นพระเจ้าผู้ใหม่? ช่วยรักษาคนเจ็บป่วยมาหลายต่อหลายคนแล้ว คนตาบอดมองเห็นได้ คนหูหนวกกลับได้ยินเมื่อมา ให้พระองค์รักษา ยิ่งกว่านั้น พระองค์ทำให้คนตายฟื้นขึ้นมาได้ด้วย” “โอ ฉันอยากไปหาพระองค์ เหลือเกิน พระองค์ จะทรงรักษาให้ฉันหายได้แน่ๆฉันอยากเดินได้เหมือนคนอื่นๆ” “เราจะช่วยเธอ” เพื่อนคนหนึ่งอาสา “ฉันก็จะช่วย” เพื่ออีกคนหนึ่งพูด “ฉันจะช่วยเธอด้วยนะ” เพื่อคนที่สามรีบบอก “อ้อ...ๆ ฉันช่วยด้วยคนนะ” เพื่อนคนที่สี่เต็มใจช่วยเขา...ในที่สุด เขามีเพื่อน 4 คน ที่จะช่วยหามเขาไปพบพระเยซู (แสดงภาพ 8-1) ขณะที่แบกคนป่วยไปนั้น เขาเดินร้องเพลงไปด้วย รู้สึกว่ามีความยินดีที่จะเห็นเพื่อนของเขาเดินได้วันนี้เชื่อว่า พระเยซูจะทรงรักษาเพื่อนของเขาแน่ๆ และแล้ว...ก็มาถึงบ้านที่พระเยซูกำลังสั่งสอนประชาชนอยู่ โอ้ โฮ...มีคนมุงเต็มบ้านเลย เขาทั้ง 5 จะเข้าไปพบพระองค์ได้อย่างไร? ไม่มีทางเข้าได้เลย ที่ประตูก็มีคนเบียดเสียดแน่นไปหมด “เราจะทำอย่างไรดี?” เพื่อนคนหนึ่งถาม “เอาอย่างนี้ดีไหม? มีทางเดียวที่เราจะให้คนป่วยพบพระเยซูได้ เราต้องปีนหลังคาขึ้นไป” เพื่อนอีกคนเสนอแนะ “เอา... เอา เราจะช่วยแบกเขาขึ้นไปบนหลังคา” เพื่อนอีกคนพูด เพื่อนคนที่ 4 กล่าวว่ “เออ...นี่เป็น ความคิดที่ดีจริงๆ” ว่าแล้วทั้ง 4 คนก็หามคนป่วยขึ้นไปบนหลังคาถึงแม้ว่าจะหนักมากแต่ก็ไม่มีใครบ่น ทุกคนยังมีความหวังว่าเขาจะเขาถึงพระเยซูได้ “อ้อ ถึงหลังคาแล้วจะทำอย่างไรดี?” “ฉันจะรื้อหลังคานะและเราจะ ได้มีช่องโหว่ใหญ่พอที่จะหย่อนเพื่อของเราไปหาพระเยซู” เพื่อนคนหนึ่งเสนอความคิด “เออ เข้าท่า” เพื่อนคนที่ 2 พูด “ฉันจะรื้อหลังคาก็แล้วกัน” “ฉันจะช่วยด้วย” เพื่อนคนที่ 4 อาสาอย่างเต็มอกเต็มใจ ชายคนป่วยได้ฟังเพื่อนทั้ง 4 คอยกันเช่นนั้นรู้สึกว่าการหวังของเขาที่จะเดิน ได้นั้น ใกล้เข้ามาทุกขณะ...อีกไม่นานฉันจะได้เห็นพระเยซูและพระองค์จะทรงเมตตา ฉันแน่ๆ... ในที่สุด ทั้ง 4 คนก็ประสบความสำเร็จในการรื้อหลังคา(แสดงภาพ 8-2) เขาช่วยกันหย่อนเตียงคนป่วยลงช้า ๆ และเตียงของเขาก็อยู่แทบพระบาทพระเยซู ทุกคนในบ้านนั้นต่างประหลาดใจที่อยู่ดีๆ ก็มีคนป่วยคนหนึ่งลอยลงมาจากหลังคา สำหรับคนป่วยผู้นั้นเขาดีใจมากที่ได้พบพระเยซู เขานึกในใจว่า... พระเยซูจะทรงเมตตาฉันและรักษาฉันแน่ๆ...และพระเยซูทรงรักษาเขาจริงๆ(แสดงภาพ 8-3) “จงลุกขึ้นเถิด” พระเยซูตรัส “เก็บเตียงของเจ้า ขนกลับบ้านได้แล้ว” ทันใดนั้น แขนขาของเขาก็มีกำลังจึงลุกขึ้นเก็บเตียง เขาขอบคุณพระองค์ เพื่อนๆ บนหลังคาต่างร้อง ไซโย

...ไซโย..ด้วยความตื่นเต้นดีใจเขาหันขึ้นไปด้านหลังคาโบกมือให้เพื่อนกระโดดให้เพื่อนดูและรีบเดินกลับบ้านไปเล่าให้ทุกคนฟังถึงการช่วยเหลือของพระเยซู

การตอบสนองของเด็ก

ให้เด็กคนหนึ่งทำท่าทักลุ่มและเจ็บจนลุกไม่ขึ้น เพื่อนคนหนึ่งเดินมาพยายามช่วยเขาแต่ช่วยไม่ไหวคนเดียว จึงไปตามอีกคนมาช่วยทั้ง 2 ช่วยพาเพื่อนที่เจ็บมาหาคุณครูใส่ยาให้เด็กที่เจ็บกล่าวขอบคุณเพื่อนทั้งสอง และคุณครูถามคำถามต่อไปนี้

1. ถ้าชายคนป่วยมีเพื่อนคนเดียว จะสามารถไปพบพระเยซูได้ไหม?
2. ถ้าเพื่อนคนที่ 2 และ 3 ไม่ต้องการช่วยชายคนนี้ เขาจะได้รับการรักษาไหม?
3. ถ้าเราต้องการช่วยคนคนหนึ่ง แต่เราทำคนเดียวไม่ได้เราจะทำอย่างไร? (หาเพื่อนมาช่วย)

ข้อท่องจำ

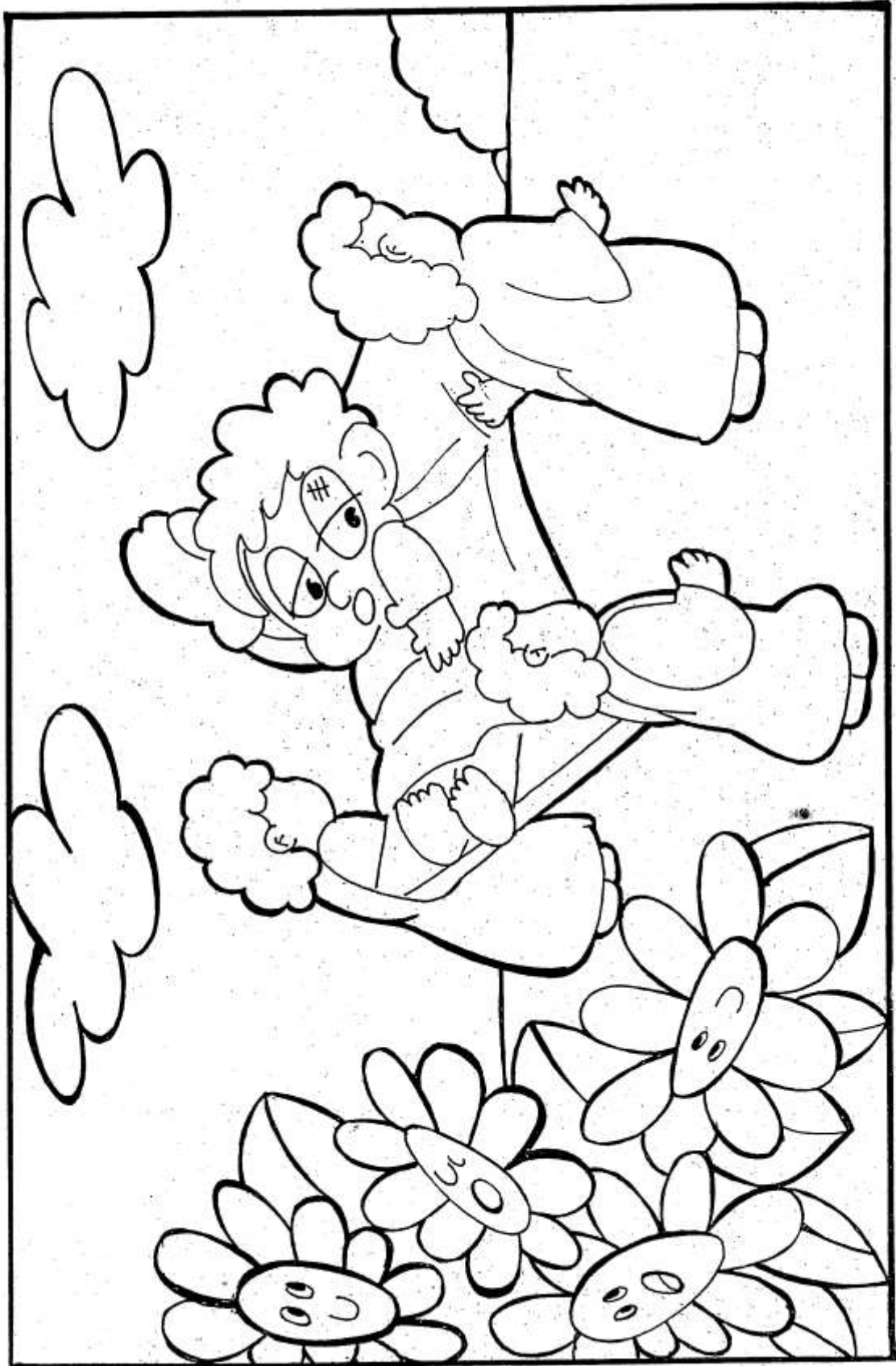
อ่านมาระโก 12:31 “จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง” แผ่นข้อท่องจำเป็นรูปหัวใจเมื่อท่องก็ให้เด็กมาเรียงคำให้ถูกต้องโดยใช้กระดานสำลี หรือหนีบรูปหัวใจบนราวก็ได้

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

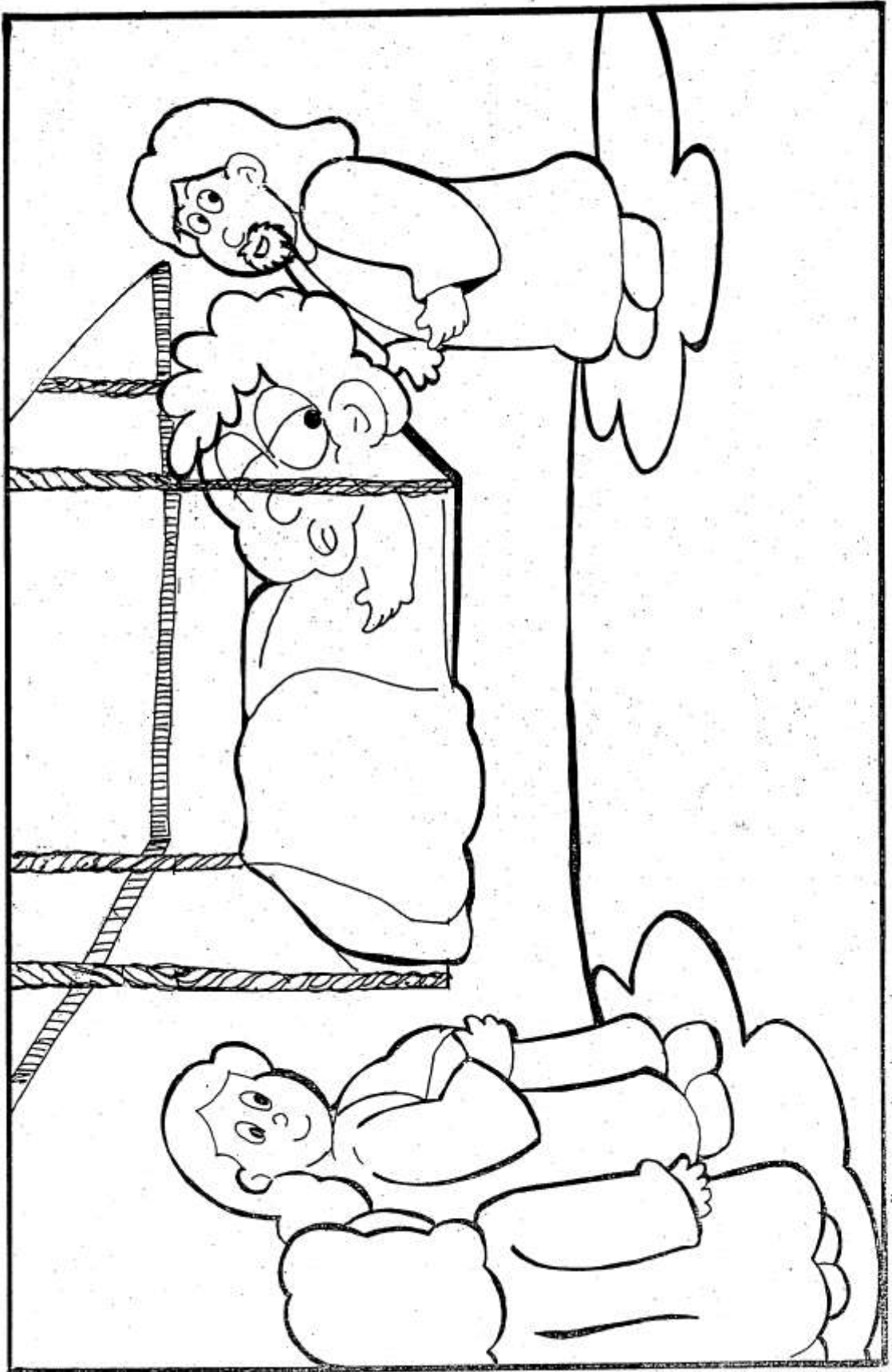
“แม่ขา คุณครูบอกเราว่า มีเด็กคนหนึ่งตาบอด มาเรียนรวิฯ ไม่ได้ เพราะคุณพ่อคุณแม่ของเขา ไม่ได้เป็นคริสเตียนและก็ไม่มียศมาส่งด้วย” เหมียวบอกกับคุณแม่ “เขาชื่ออะไรจะลูก แล้วอยู่ที่ไหน?” คุณแม่ถาม “ชื่อน้องสุดาค่ะ บ้านอยู่อีกถนนถัดไปนี่เอง คุณแม่ค่ะ เราพาเขาไปเรียนรวิฯ ได้ไหม?” “ได้ซิ แม่จะถามคุณพ่อให้” แล้วคุณแม่ ก็ถามคุณพ่อว่า จะช่วยน้องสุดาได้หรือไม่ “ดีซิ เราจะได้ช่วยกันเป็นเพื่อนกับน้องสุดาและคุณพ่อคุณแม่ของเขา” คุณพ่อตอบ วันอาทิตย์ ทุกคนตื่นเช้าเป็นพิเศษ รีบอาบน้ำแต่งตัว ทานข้าวเช้า แล้วคุณพ่อก็ขับรถไปรับน้องสุดา เด็กหญิงตาบอดดีใจมาก ที่มีคนพาเธอเรียนรวิฯ ถึงแม้เธอไม่เห็นคุณครูและเพื่อนๆ แต่เธอก็ร้องเพลงได้ ฟังเรื่องราวของพระเจ้านี้ทำให้เธอมีความสุขมาก หนึ่งและเหมียวดีใจมากเช่นกันที่ทำให้น้องสุดาได้มีความสุขความยินดี

เลิกชั้นเรียน

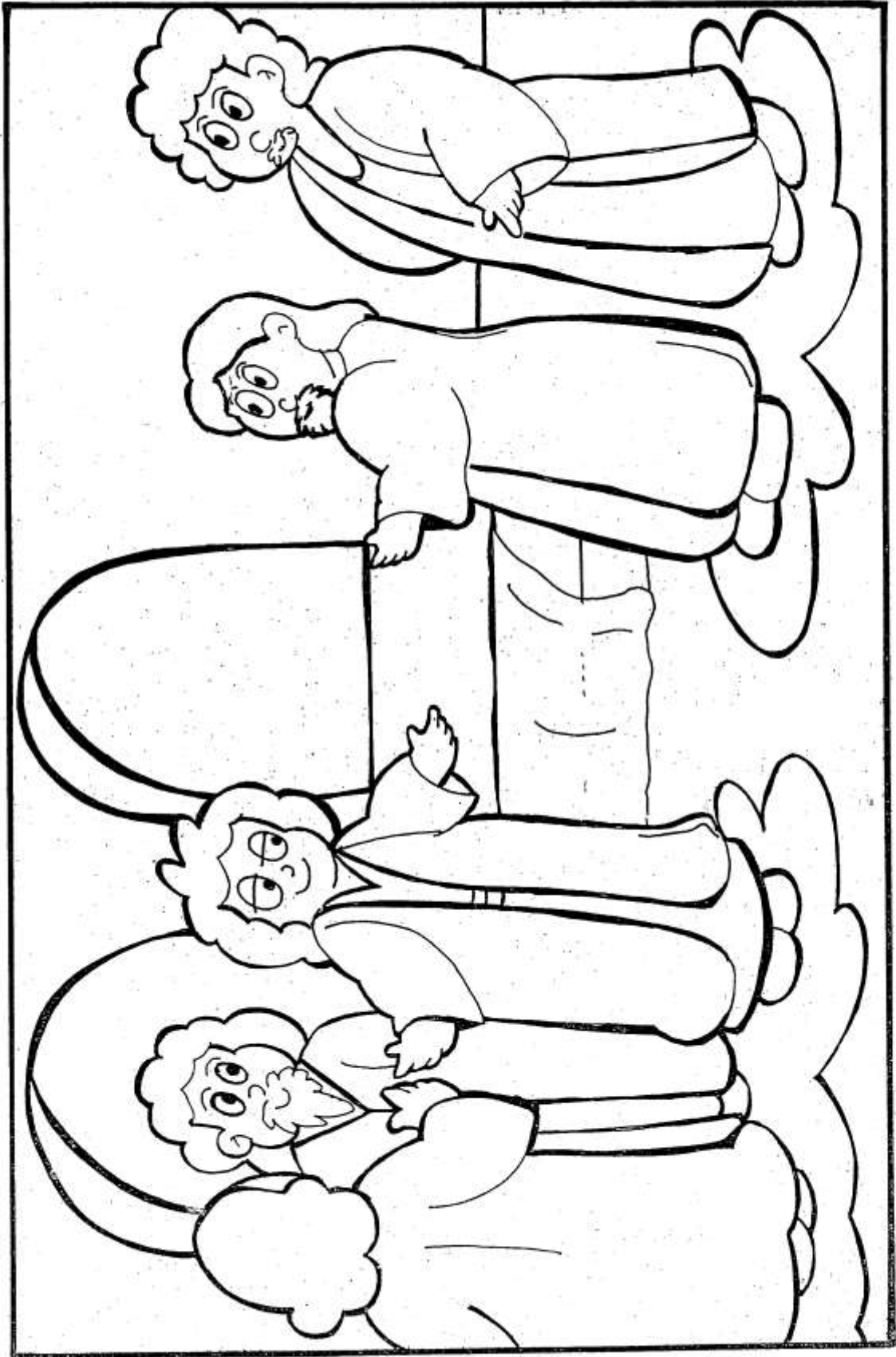
แจกแบบฝึกหัดและแจกกิจกรรมที่เขาทำและพาเพื่อนมาเรียนรวิฯ ในอาทิตย์หน้าด้วย

K 2-1 เรือนมฤการเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 8-1

K 2-1 เรือผู้ขายเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 8-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 8-3

9. อับราฮัมช่วยโลท

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 14:8-16

ข้อท่องจำ “จงกระทำทุกสิ่งด้วยความรัก” 1 โครินธ์ 16:14

เป้าหมายบทเรียน สอนให้เด็กรู้ว่า อับราฮัมเสี่ยงชีวิตเข้าช่วยโลทและให้เราเราต้องช่วยเหลือเพื่อนถึงแม้ว่าเราจะรู้สึกว่าเขาไม่สมควรที่จะได้รับการช่วยเหลือ

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.แผ่นภาพ 3.แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็กในชั้น
4.แผ่นเพลง 5.ข้อท่องจำใช้หุ่น 1 ตัว 6.กระดาษสีตัดเป็นชิ้นสี่เหลี่ยมเล็กๆ
ขาว

แนวความคิดสำหรับครู

วันนี้เราจะสอนเรื่องถึงของอับราฮัมท่านเป็นทั้งญาติผู้ใหญ่และเป็นเพื่อนที่ดีของโลกถึงแม้ว่าโลทไม่สมควรที่จะได้รับความช่วยเหลือ แต่อับราฮัมก็ยังเสี่ยงชีวิตเข้าช่วยโลท อับราฮัมสามารถพูดได้เต็มปากว่า “สมแล้วที่โลทถูกจับตัวไป เพราะอยากไปอยู่ที่เมืองโสโดมเองตอนนี้โลทได้รับผลแห่งความโลภของเขาเอง” แต่อับราฮัมไม่ได้คิดเช่นนั้น กลับยื่นมือเข้าช่วยโลทอย่างเต็มใจถึงแม้ว่าโลทเคยเอาเปรียบท่านมาก่อน ความรักและการให้อภัยเป็นหนทางของพระเจ้า ขอให้ครูสอนเด็กว่า เขาควรที่จะช่วยเหลือและสงสารผู้ที่ตกอยู่ในความยากลำบากไม่ว่าเขาสมควรที่จะได้รับความช่วยเหลือ หรือไม่ก็ตาม สอนให้เด็กรู้ว่าเขาควรตอบแทน ความชั่วร้ายความดีของพระเจ้า

เริ่มต้นชั้นเรียน

แสดงความกระตือรือร้นเมื่อพบเด็ก ทักทายเด็กแต่ละคนเป็นส่วนตัว เด็กจะต้องสัมผัสได้ว่าครูดีใจจริงๆที่ได้พบกับเขา

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

อุปกรณ์... ลอกรูปแกะจากภาคผนวก ตัดกระดาษสีเป็นชิ้นเล็กๆ คนละ 5-10 ชิ้น กาว

วิธีทำ... บอกเด็กๆว่า รูปที่ครูมีอยู่จะสวยขึ้นได้ก็ต้องมีเด็กๆหลายคนช่วยกัน ให้เด็กทากาวในกระดาษชิ้นเล็กของเขา มาปะลงในรูปแกะ ให้ตัวแกะมีหลายๆสี หรือใช้สำลีสีกี่ก็ได้ เมื่อทำเสร็จ เขียนชื่อห้องจำลองไป ติดไว้ที่ฝาห้อง

นมัสการ

ต้อนรับ... ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคนแนะนำเพื่อนใหม่ ร้องเพลง “โอ้ เพื่อนรักเรามาพบกัน” บอกเด็กว่าครูอธิษฐานเพื่อเด็กๆทุกคนทั้งอาทิตย์ (ครูจะต้องทำจริงๆเป็นส่วนตัว) เขาควรรู้ว่าพระเจ้าทรงพอพระทัยที่เข้ามานมัสการพระองค์เสมอ

ถวายทรัพย์... ให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” เด็กบางคนอาจไม่มีเงินมาถวาย อย่าไปติเตียนเขา แต่หนุนใจเขาเก็บเงินไว้บ้าง แม้เป็นเงินเล็กน้อย พระเจ้าก็ทรงพอพระทัยที่จะเต็มใจถวายแด่พระองค์

ร้องเพลง... 1. เราช่วยกันทำงาน 2. ยามเราอยู่ร่วมกัน 3. ตา ตา ตา

อธิษฐาน... ถามเด็กว่า เขามีหัวข้อให้อธิษฐานหรือไม่ บอกเด็กๆว่า เมื่อเขาอยู่บ้านเขาควรอธิษฐานทุกวันและอธิษฐานเพื่อคุณครูและเพื่อนๆของเขา รวมทั้งคนที่ครอบครัวของเขาด้วย ถ้ามีเด็กที่สามารถนำอธิษฐานได้ก็ให้นำ

เรื่องจากพระคัมภีร์

เปิดพระคัมภีร์ไปที่ ปฐมกาล 14:8-16 วันนี้ครูจะให้เด็กๆเห็นตัวอย่างของคนๆหนึ่งที่ตัดสินใจว่า ควรจะช่วยเพื่อนที่ไม่ดีต่อเขาหรือไม่ อับราฮัมกับโลทเป็นญาติกัน อับราฮัมเป็นลุงของโลท ทั้งสองต่างมีฝูงสัตว์มากมาย มีอยู่ครั้งหนึ่งที่คนรับใช้ของอับราฮัมและโลททะเลาะกันเรื่องที่ดินและอับราฮัมได้ให้โลทเลือกที่ดินที่ดีไป ในที่สุดโลทได้ย้ายไปอยู่ในเมืองโสโดมซึ่งเป็นเมืองที่เจริญมาก แต่มีคนชั่วช้ำอยู่ในเมืองนั้นมากเช่นกัน วันหนึ่ง (แสดงภาพ 9-1) ขณะที่อับราฮัมกำลังนั่งพักผ่อนอยู่เต็นท์ มีชายคนหนึ่งวิ่งมาแจ้งข่าวว่า “ผมมีข่าวร้ายจะมาแจ้งให้ท่านทราบ หลานชายของท่านคือ โลทกำลังตกอยู่ในอันตรายเมืองที่เขาอยู่ถูกปล้นและโจรได้จับโลทและครอบครัวไปเป็น

เซลย โจรได้เอาทรัพย์สินเงินทองไปหมดรวมทั้งอาหารด้วย” อับราฮัมควรทำอย่างไรดี? เขาควรไปช่วยโลทหรือนั่งเฉยๆ สมน้ำหน้าทีโลทเคยไม่ดีต่อเขา...อับราฮัมรักพระเจ้ามาก เขาต้องการทำทุกอย่างให้พระเจ้าทรงพอพระทัยถึงแม้ว่าโลทจะไม่ดีต่อเขา แต่เขารู้ว่า พระเจ้าทรงต้องการให้ไปช่วยโลท อับราฮัมจึงบอกชายคนนั้นว่า “เราจะไปช่วยโลท” แล้วอับราฮัมก็เรียกคนของเขาว่า “นี่แน่ะ โลทถูกพวกโจรใจร้ายจับตัวไป เราจะรวมกำลังคนไปช่วยเขา (แสดงภาพ 9-2) โลทกำลังตกอยู่ในอันตราย เราต้องจัดการกับพวกโจร” ในที่สุดพวกเขาก็พร้อมที่จะออกเดินทาง “เร็วเข้า...เร็วเข้า” อับราฮัมเร่งทุกคนและแล้วเขาก็ตามพวกโจรมาถึงที่แห่งหนึ่ง ขณะนั้นเป็นเวลาใกล้ค่ำ อับราฮัมวางแผนที่จะช่วยโลทกลับคืนมา และบอกคนของเขาว่า “พวกโจรยังไม่รู้ว่าเราตามมา คืนนี้เราจะบุกค่ายของมัน” อับราฮัมแบ่งคนออกเป็น 2 พวก พวกหนึ่งให้ไปทางซ้าย อีกพวกไปทางขวา “เราจะทำสัญญาณให้เริ่มบุก เมื่อเราให้สัญญาณขอให้ทุกคนเข้าบุกพร้อมกันทันที” คืนนั้น ทุกคนในค่ายของโจรนอนหลับกันหมด ส่วนพวกของอับราฮัมก็ทำตามแผน เขารออยู่ด้านละพวก อับราฮัมค่อยๆ ย่องเข้าไปในค่ายและเมื่อถึงเวลาอันเหมาะสม อับราฮัมก็ส่งเสียง... “เฮ้ พวกเรา บุก” ทันใดนั้นเองคนของอับราฮัมก็กระโดดเข้ามาในค่ายทั้งซ้ายและขวา (แสดงภาพ 9-3) พวกโจรตื่นขึ้นมาทำอะไรไม่ถูก ต่างก็ตกใจกันแล้วคนของอับราฮัมก็จัดการรุมพวกโจรแตกกระเจิงกันไปหมด หลังจากนั้นพวกของอับราฮัมจึงช่วยกันรวบรวมของที่โจรปล้นมาพาโลทและครอบครัวกลับมาที่เมืองโดยปลอดภัย โลทดีใจมากที่เขากลับมาโดยปลอดภัยและรู้ว่าอับราฮัมดีกับเขามาก ที่เป็นเช่นนี้เพราะ อับราฮัมรักพระเจ้ามาก เขาทำตามคำสั่งของพระองค์ พระเจ้าทรงชอบให้เราช่วยเหลือกันและกัน สิ่งนี้จะทำให้ทุกคนมีความสุข โลทได้ขอบคุณอับราฮัม และเขาตั้งใจว่า ต่อไปนี้ เขาจะทำดีต่ออับราฮัม

การตอบสนองของเด็ก

สมมุติว่า มีเด็กคนหนึ่งชื่อ “ ต่อ ” ต่อชอบวิ่งแกลเพื่อนเสมอ และมักเอาของเล่นของคนอื่นไปเล่นและทำเสีย เราไม่ชอบเขาเลยที่เขาทำนิสัยแบบนี้ วันหนึ่ง เราเห็นสุนัขคาบรองเท้าของเขาไป เราควรทำอย่างไร? ให้สุนัขคาบรองเท้าของเขาไป หรือพยายามเอามันมาให้เขาหรือรีบไปบอกเขา เด็กๆคิดว่า พระเจ้าทรงต้องการทำอย่างไร?

ข้อทอ้งจำ

ข้อทอ้งจำวันนี้ ใ้ห้หุ่่นช่วยทอ้งจำ

1.ครูอ่านข้อทอ้งจำจากพระคัมภีร์ใ้เด็กฟัง “จงกระทำทุกสิ่งด้วยความรัก” ใ้เด็กพูดตาม

2.จากนั้น ใ้ห้หุ่่นกระบอกมาพูดข้อทอ้งจำใ้เด็กพูดตาม

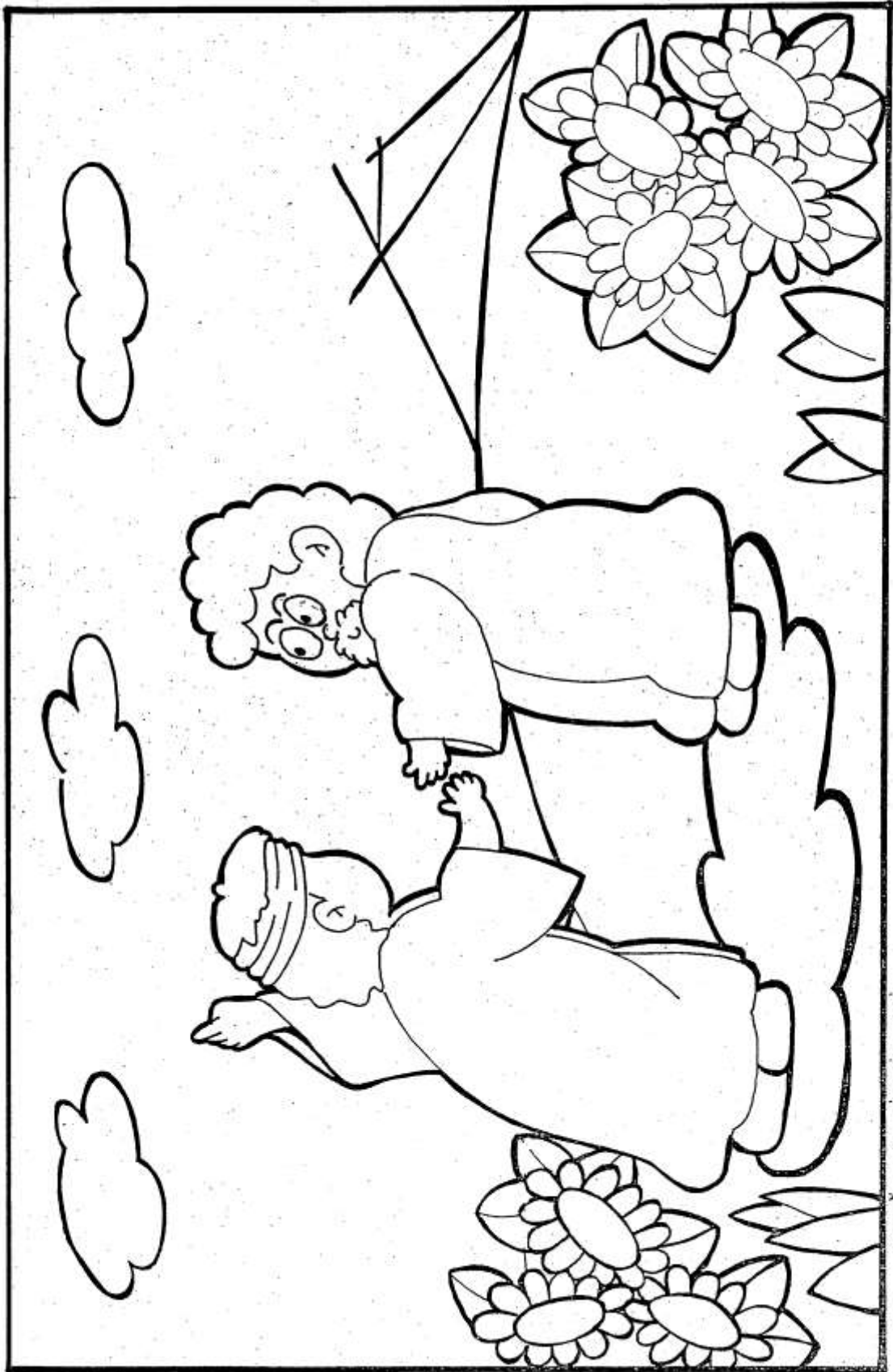
3.ใ้เด็กทอ้งเอง และหุ่่นช่วยจนกว่าจะจำใ้แม่นอย่าลืม...ทบทวนข้อทอ้งจำคราวก่อนๆ

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

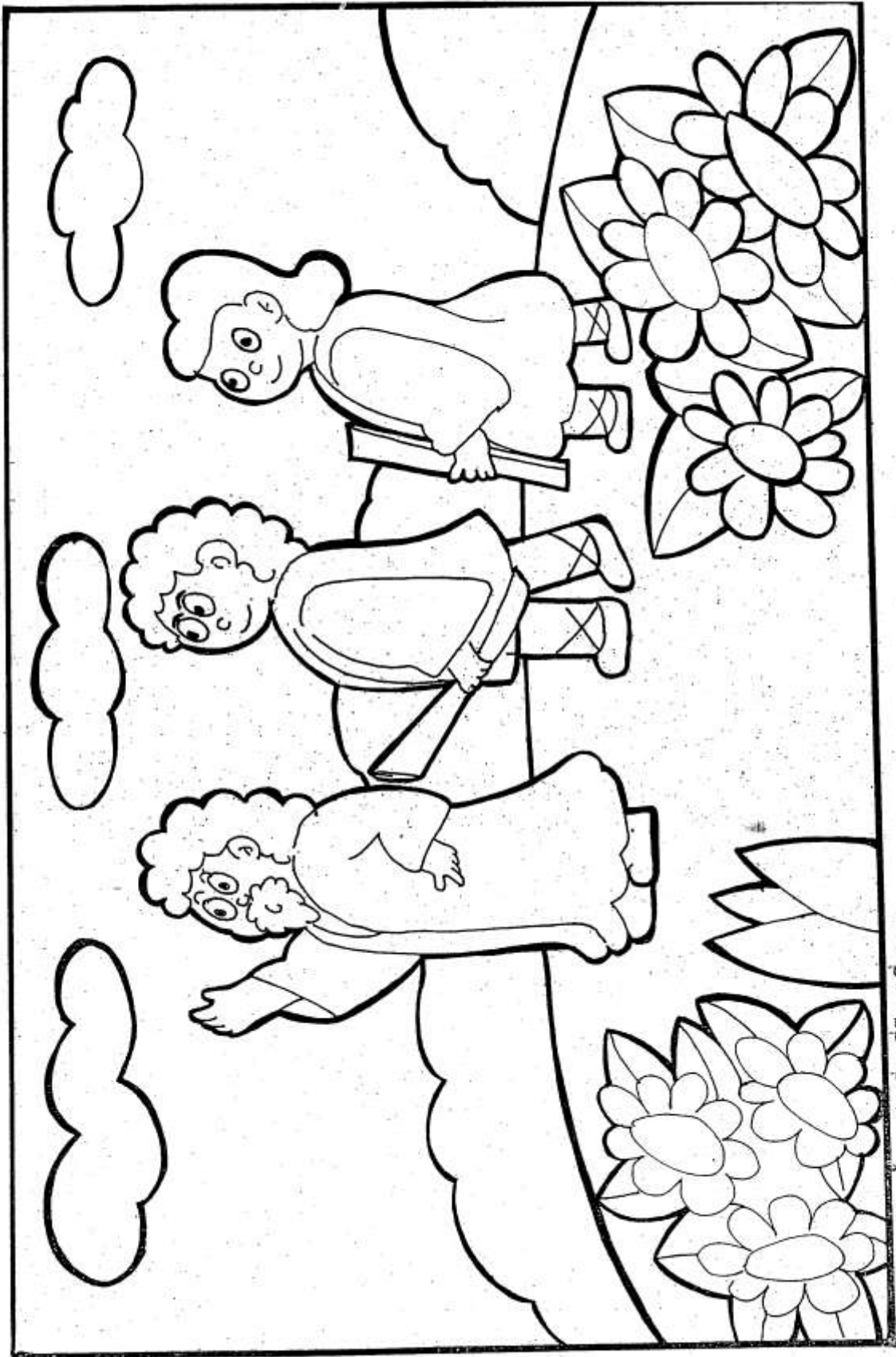
ต่อ เป็นเด็กที่เข้ามาอยู่ในหมู่บ้าน เมื่อไม่นานมานี้ เขามีจักรยานเก่าๆอยู่คันหนึ่ง เป็ยกขี่จักรยานคันใหม่ของเขาผ่านไปพอดีเลย อยากเป็นเพื่อนกับต่อ “สวัสดี เราชื่อเป็ยก มาเล่นกันไหม?” ต่อไ้ยืนเป็ยกทัก แต่ไม่อยากจะพูดด้วย เขารู้สึกอิจฉาในใจที่เป็ยกมีรถจักรยานใหม่กว่าของเขา จึงขี่จักรยานของเขาชนเป็ยก... “สวัสดี นายเป็ยก ฮะฮ้า” ต่อหัวเราะเยาะเมื่อเห็นรถจักรยานของเป็ยกล้ม มีรอยขีดเป็นทางยาว ต่อรีบถีบจักรยานของตนออกไป “ทำไมทำกับเราอย่างนี้ หยุคก่อน” เป็ยกตะโกน เขารู้สึกโกรธต่อมาก เป็ยกถีบจักรยานกลับบ้านด้วยความไม่สบายใจ แต่ขณะนั้นเอง เขาเห็นต่อนอนอยู่ที่พื้นถนน...มีจักรยานทับอยู่ “ช่วยด้วย เราลุกขึ้นไม่ได้” ต่อขอความช่วยเหลือ เป็ยกไม่อยากจะมองหน้าต่อเลย เขายังรู้สึกโกรธต่อ ที่แกล้งเขา เขาไม่อยากจะช่วยต่อ แต่เขานึกถึงพระเยซู นึกถึงสิ่งที่ครูสอนในชั้นรวีฯ นึกถึงข้อทอ้งจำที่ว่า “จงกระทำทุกสิ่งด้วยความรัก” เป็ยกจึงลงจากจักรยาน มาช่วยพยุงต่อใ้ลุกขึ้น ช่วยเลื่อนจักรยานออกจากขาของต่อ ต่อเดินไม่ได้เลย เป็ยกต้องพยุงเขากลับบ้าน “ขอบคุณมากนะเป็ยก เราชื่อต่อ เป็ยกทำดีกับเรามาก ขอโทษนะที่ใ้จักรยานของเป็ยกเป็นรอย” เป็ยกรู้สึกมีความสุขในใจ ที่เขาใ้ทำตามพระคำของพระเยซู เขาตอบว่า “ไม่เป็นไร เรามาเป็นเพื่อนกันนะ”

เลิกชั้นเรียน

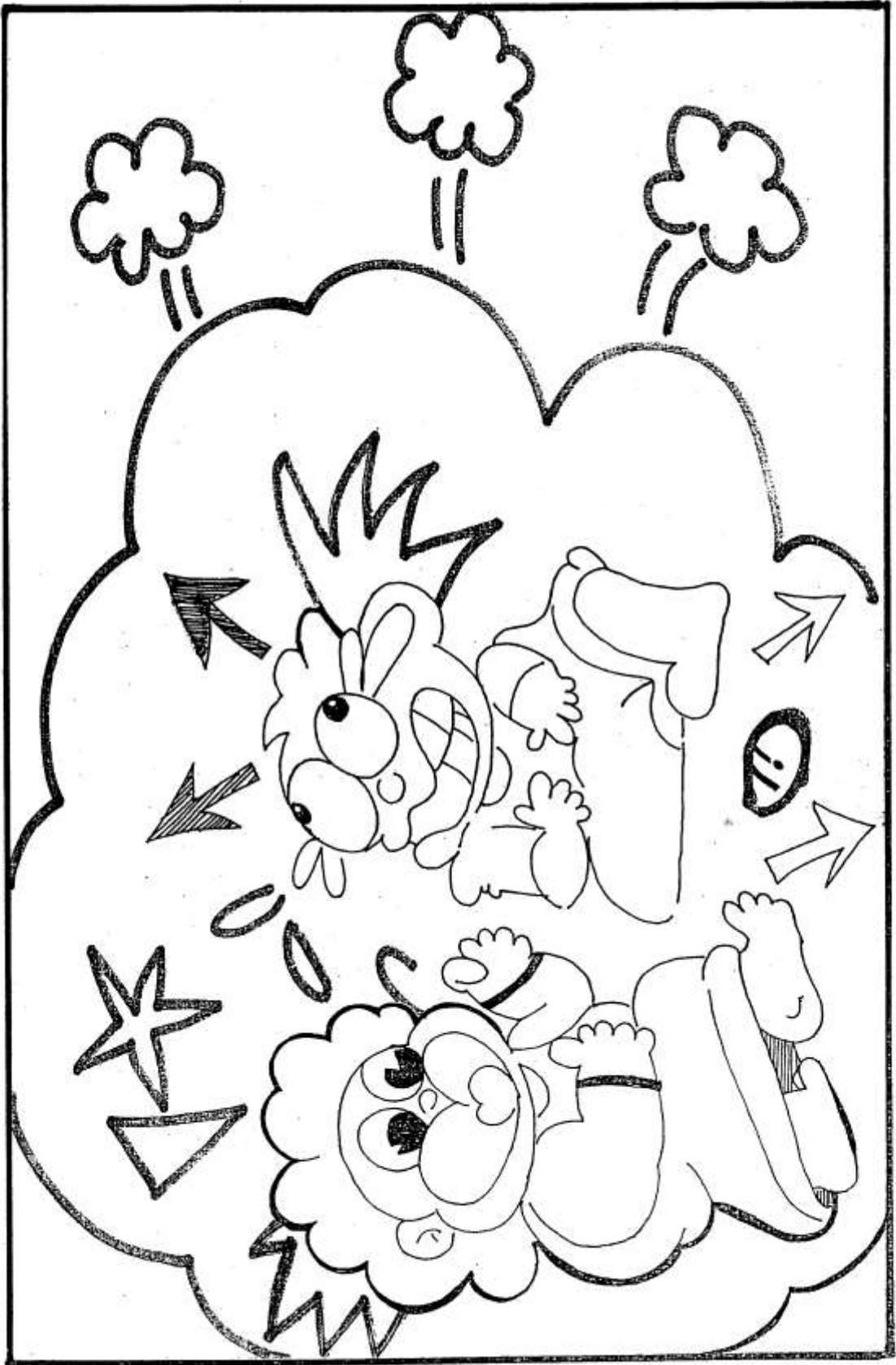
แจกแบบฝึกหัดใ้เด็กทุกคน พร้อมกับกิจกรรมชวนใ้เขามีอีกในอาทิตย์หน้า บอกใ้เขาทอ้งอ้อพระคัมภีร์และระบายสีลงในแบบฝึกหัดด้วย

K 2-1 เรียบเรียงการเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 9-1

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 9-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี หน้าที่ 9-3

10. เมืองลุ่ม

ข้อพระคัมภีร์ เนหะมีย์ 2:1-18 , 4:1-9 , 6:5-16 , 8:1-12

ข้อท่องจำ “จงปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความยินดี” สดุดี 100:2

เป้าหมายบทเรียน เพื่อเด็กจะได้รู้ว่า มีงานหลายอย่างที่ เขาต้องช่วยกันทำจึงจะสำเร็จได้

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.แผ่นภาพ 3.แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็กในชั้น
4.แผ่นเพลง 5.ข้อท่องจำ 6.สี กาว กระดาษแข็ง

แนวคิดสำหรับครู

วันนี้ เราจะพูดถึงการทำงานช่วยเหลือกัน เด็กๆ ควรได้รับการปลูกฝังให้มีนิสัยรักในการทำงานร่วมกัน ฉะนั้นก่อนที่จะทำกิจกรรมของบทเรียนให้เด็กๆ เล่นต่อรูปข้อท่องจำด้วยกันให้ครูเตรียมรูปข้อท่องจำที่เด็กจะต่อมาล่วงหน้า โดยตัดตามรอยที่ให้ไว้เพื่อเด็กจะช่วยกันต่อเป็นรูปภาพ เด็กจะรู้ว่าเขาต้องช่วยกันเพราะต่างมีภาพชิ้นเล็กๆ เขาไม่สามารถทำคนเดียวจนสำเร็จได้ เรื่องเล่าในวันนี้ พูดถึงเนหะมีย์ เป็นผู้ที่รักพระเจ้ามากและเป็นนักอธิษฐาน เมื่อเนหะมีย์ได้ยินข่าวว่า เมืองเยรูซาเล็มตกอยู่ในความยากลำบากกำแพงเมืองพังเกือบทั้งหมด เขาก็อธิษฐานเพื่อพระเจ้าจะทรงยกโทษให้ชาวยิวะที่พระองค์จะทรงช่วยเหลือพวกเขาอีกครั้ง เนหะมีย์ยังได้กลับไปยังกรุงเยรูซาเล็มเพื่อช่วยสร้างกำแพงที่เสียหายนั้นขึ้นมาใหม่ และ...เนหะมีย์ประสบความสำเร็จ ถึงแม้ว่าเขามีอุปสรรคหลายอย่าง มีศัตรูรบกวนทั้งนี้เป็นเพราะพระเจ้าทรงอยู่และทรงช่วยเหลือเขายิ่งกว่านั้นเขามีคนช่วยทำงานอย่างเต็มใจ ทุกคนมีน้ำใจเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในชั้น ให้ครูทักทายเขาแต่ละคนเป็นการส่วนตัว และแจกชิ้นส่วนของรูปที่ครูเตรียมมาให้เด็ก หลังจากนั้น ก็มาช่วยกันต่อรูปอ่านข้อท่องจำให้เขาฟังสักครั้งหรือสองครั้ง

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

ปั้นดินน้ำมันหรือแป้งปั้น

วิธีทำ แจกดินน้ำมันหรือแป้งปั้น ให้เด็กๆทุกคนช่วยกันปั้นอิฐมาต่อเป็นบ้านหลายๆ หลัง ทำกำแพงเมือง ขณะที่ปั้นก็คุยกับเด็กถึงเรื่องบ้านในสมัยพระคัมภีร์ เขาจะมีบ้านที่ทำด้วยอิฐ และดินบ้านของแต่ละคนไม่มีรั้ว ฉะนั้นเขาจึงต้องสร้างกำแพงเมืองไว้ เพื่อให้พ้นภัยจากสุนัขป่า สิงโต เสือ หมี และป้องกันศัตรูด้วย

นมัสการ

ต้อนรับ...ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคนบอกว่าพระเจ้าทรงดีใจที่เห็นเขมาร้องเพลง และฟังเรื่องของพระองค์

วันเกิด...ถ้าเป็นวันเกิดของเด็กคนใดให้เพื่อนร้องเพลงอวยพรวันเกิด ครูมอบบัตรอวยพรให้ ให้เจ้าของวันเกิดออกมายืนหน้าชั้นและเพื่อนตบมือตามอายุของเขา เช่น 5 ขวบ ก็ตบมือ 5 ครั้ง

ถวายทรัพย์...ร้องเพลง “เราถวายด้วยใจยินดี” เราทุกคนถวายทรัพย์แด่พระเจ้า เพื่อนำไปใช้ในคริสตจักร เราช่วยกันถวายเพื่อว่าคริสตจักรจะนำเงินนี้ไปซื้อใบปลิว เพื่อเราจะได้ไปบอกให้คนอื่นรู้จักพระเจ้า

ร้องเพลง...1.รักซึ่งกันและกัน 2.เพราะพระเยซูคริสต์ 3.ตา ตา ตา

อธิษฐาน...เปิดโอกาสให้เด็กเสนอหัวข้ออธิษฐาน ครูนำเด็กอธิษฐาน ขอบคุณพระเจ้า และทูลขอสติปัญญา ให้เด็กเข้าใจเรื่องที่ครูจะเล่า ให้เขาได้ปฏิบัติตามพระคำของพระเจ้า

เรื่องจากพระคัมภีร์

เปิดพระคัมภีร์ไปที่ เนหะมีย์ 2:1-18 , 4:1-9 ,6:5-16 ,8:1-12 (แสดงภาพ 10-1) คุณชายคนนี้ชื่อ เขาชื่อเนหะมีย์ เขาเป็นคนร่ำรวยและมีการงานที่ใหญ่โต แต่เขาไม่มีความสุขเลย เพราะอะไรหรือ...? เพื่อนรักของเขาคนหนึ่งมาเยี่ยมเขา และบอกข่าวร้ายแก่เขาว่า “เนหะมีย์ ท่านรู้ไหมว่า ในเวลานี้บ้านเกิดเมืองนอนของเราตกอยู่ในสภาพใด? กำแพงก็พังทลายลง ทำให้ประชาชนในเมืองตกอยู่ในอันตราย ศัตรูและพวกโจร ได้เข้ามาในเมืองขโมยข้าวของ อาหาร เสื้อผ้าของพวกเขา ไม่มีใคร

ที่จะช่วยชาวบ้านเหล่านั้นได้เลย” ข่านี่เอง ทำให้เนหะมีย์เป็นทุกข์มากเพราะเขารักคนที่อยู่ในเมืองนั้น เขาจึงคุกเข่าลงอธิษฐานต่อพระเจ้า เพื่อพระองค์จะทรงช่วยให้เขา ให้กลับไปเมืองนั้นได้ ไปทำไม? ก็ไปช่วยคนที่ต้องลำบากอยู่ เขาจะพยายามหาทางที่จะช่วยชาวเมืองนั้น วันหนึ่ง (แสดงภาพ 10-2) พระราชาทรงเห็นเขามีหน้าตาเศร้าหมอง พระองค์จึงตรัสถามว่า “เนหะมีย์ เหตุใดหน้าตาของเจ้าจึงเป็นทุกข์นัก?” เนหะมีย์กลัวมาก ไม่กล้าที่จะบอกถึงความในใจของเขาต่อพระราชา แต่พระเจ้าได้ทรงช่วยให้เขามีใจกล้า ดังนั้น จึงทูลกษัตริย์ถึงข่าวร้ายที่เขาได้รับ ข่าวร้ายว่าอะไร? (ให้เด็กตอบ) ไข้แล้ว ข่าวร้ายที่ว่า บ้านเมืองของเขากำลังตกอยู่ในอันตราย พระราชาทรงฟัง ดังนั้นจึงตรัสว่า “เนหะมีย์ เราอนุญาตให้เจ้ากลับไปเมืองของเจ้าและช่วยเหลือคนของเจ้าได้” เนหะมีย์ดีใจมาก ที่พระราชาทรงอนุญาตให้เขาไป เขารับจัดเสื้อผ้าและเตรียมตัวกลับไปยังเมืองของเขา ในที่สุด เขาก็ออกเดินทางไปถึงเมืองนั้นโดยปลอดภัย เมื่อไปถึง...เขาเห็นกำแพงเมืองที่ถูกทำลาย รู้สึกเสียใจและอยากจะสร้างกำแพงขึ้นมาใหม่อีก เพื่อช่วยทุกคนให้ปลอดภัยจากศัตรู คึนนั้น เขาสำรวจกำแพงที่ปรักหักพัง เขารู้ว่าไม่สามารถที่จะสร้างกำแพงคนเดียวได้ แต่ต้องมีคนช่วยกันหลายคน เด็กๆเห็นใหม่ว่า เมื่อเราจะสร้างบ้าน เราสร้างคนเดียวไม่ได้ เราต้องช่วยกันสร้างหลายๆคน วันต่อมา (แสดงภาพ 10-3) เนหะมีย์จึงเรียกคนในเมืองนั้นมาประชุมพร้อมกัน เขากล่าวว่า “ท่านพี่น้องเห็นใหม่ว่า ถ้าเราไม่มีกำแพงเมือง เราจะมีโจรผู้ร้ายเข้าปล้นเสมอ? เราต้องช่วยกันสร้างกำแพงขึ้นมาใหม่...” “ฉันจะช่วยสร้าง” ชายคนหนึ่งตะโกน “ผมก็จะช่วย” อีกคนหนึ่งพูด “ฉันจะทำอาหารเลี้ยงคนที่สร้างกำแพง” “หนูจะคอยเอาน้ำให้คนที่เหนื่อยล้า” ทั้งเด็กชายและหญิงต่างก็ตั้งใจที่จะได้ช่วยกันทำงานนี้ เนหะมีย์ดีใจมากที่ทุกคนอยากช่วยกันทำงาน เพราะถ้าทุกคนช่วยกัน งานก็จะเสร็จลงอย่างรวดเร็ว เขาจึงเริ่มการก่อสร้างทันที คุณพ่อไปตัดไม้จากป่ามาทำประตู ส่วนพี่ชายใหญ่ไปขนหินมาสร้างกำแพง คุณแม่ทำอาหาร เด็กๆช่วยหาน้ำให้คนที่เหนื่อยล้า นอกจากนั้นยังมีคนอีกส่วนหนึ่งทำหน้าที่เป็นยามคอยดูไม่ให้ข้าศึกมาโจมตี ในที่สุด เขาก็สร้างกำแพงเสร็จ ทุกคนต่างตื่นตื่นยินดีที่เห็นกำแพงอันสวยงาม ทั้งสูงและแข็งแรง เนหะมีย์เองก็มีความสุขมากที่ทุกคนได้ช่วยกันทำงานอย่างเต็มที่ วันนั้น มีการเลี้ยงใหญ่เพื่อขอบคุณพระเจ้า ที่ทรงช่วยให้เขาได้ทำงานจนสำเร็จ

การตอบสนองของเด็ก

เมื่อเล่าเรื่องจบ ให้ถามคำถามต่อไปนี้

- 1.เมื่อเนหะมีย์ได้ยื่นว่า กำแพงพังทลายลง เขามีความสุขหรือมีความทุกข์ ?
- 2.คนที่ช่วยกันสร้างกำแพงเมือง มีแต่ผู้ชายที่แข็งแรงเท่านั้นใช่ไหม ?
- 3.เด็กๆช่วยกันทำงานหรือเปล่า ?
- 4.เวลาคุณแม่ให้เด็กๆช่วยกันทำงาน เด็กๆทำได้ไหม ?

ข้อท่องจำ

อ่านข้อท่องจำให้เด็กฟังจากพระคัมภีร์ ให้เขาเริ่มต้นท่องจำ โดยกล่าวซ้ำกันหลายๆครั้ง หลังจากนั้นให้เขาช่วยกันต่อภาพที่เขาได้ทำมาแล้วอีกครั้งหนึ่ง

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

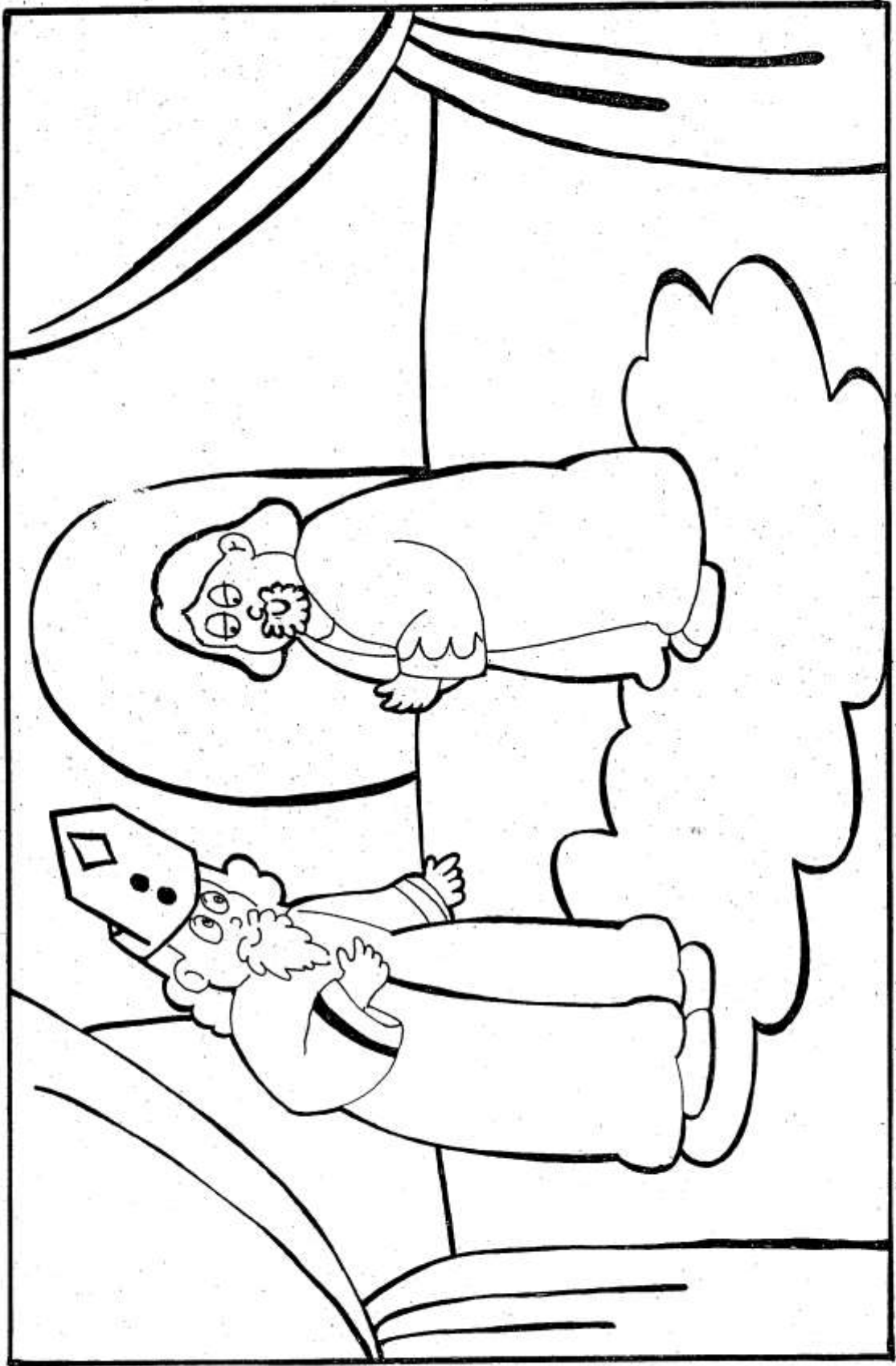
วันนั้นคุณแม่ยื่นหน้าซิด จับคู่กับข้าวไว้แน่น หนึ่งมาเห็นจึงถามแม่ว่า “แม่ครับ แม่เป็นอะไร” “แม่ปวดหัวมากจ๊ะ” แม่ตอบ “ถ้าอย่างนั้น แม่ไปนอนดีกว่าครับ มา...มา หนึ่งจะช่วย” ว่าแล้วก็จูงมือแม่ไปยังห้องนอน “แม่จะให้หนึ่งช่วยอะไรดีครับ?” “โอ วันนี้ แม่ยังไม่ได้กวาดบ้านถูบ้าน” คุณแม่อุทาน เมื่อนึกขึ้นได้ “ไม่เป็นไรครับแม่ หนึ่งจะช่วยทำเอง” เขาอาสา ว่าแล้วก็รีบไปกวาดบ้านถูบ้าน ขณะที่เขากำลังถูบ้านนั่นเอง เหมียวก็เดินเข้ามา “โอโฮ...วันนี้พี่หนึ่งขยันจัง” เหมียวทัก “ใช่ซิไม่รู้หรือว่า แม่ไม่สบาย?” หนึ่งตอบ “หรือถ้าอย่างนั้น เหมียวจะช่วยรดน้ำต้นไม้เอง” เหมียวรีบไปรดน้ำต้นไม้อย่างเต็มใจ เมื่อคุณพ่อกลับมาเห็นเด็กทั้งสองทำงานอยู่คุณพ่อก็ยิ้มใหญ่ “ทำไมวันนี้ลูกทั้งสองน่ารักจัง? พ่อดีใจที่ลูกช่วยคุณแม่” “คุณแม่ไม่สบายค่ะ...” เหมียวตอบ “อย่างนั้นหรือ?” คุณพ่อรีบเข้าไปดูอาการของคุณแม่ที่ห้องนอน ออกมากระซิบกับหนึ่ง และเหมียวว่า “คุณแม่หลับไปแล้ว ไปกันเถอะ เดี่ยว เราจะไปซื้อไก่ย่างมาเป็น อาหารเย็น” เย็นวันนั้นทั้งคุณพ่อ หนึ่งและเหมียวช่วยกันล้างจานอย่างมีความสุข

เลิกชั้นเรียน

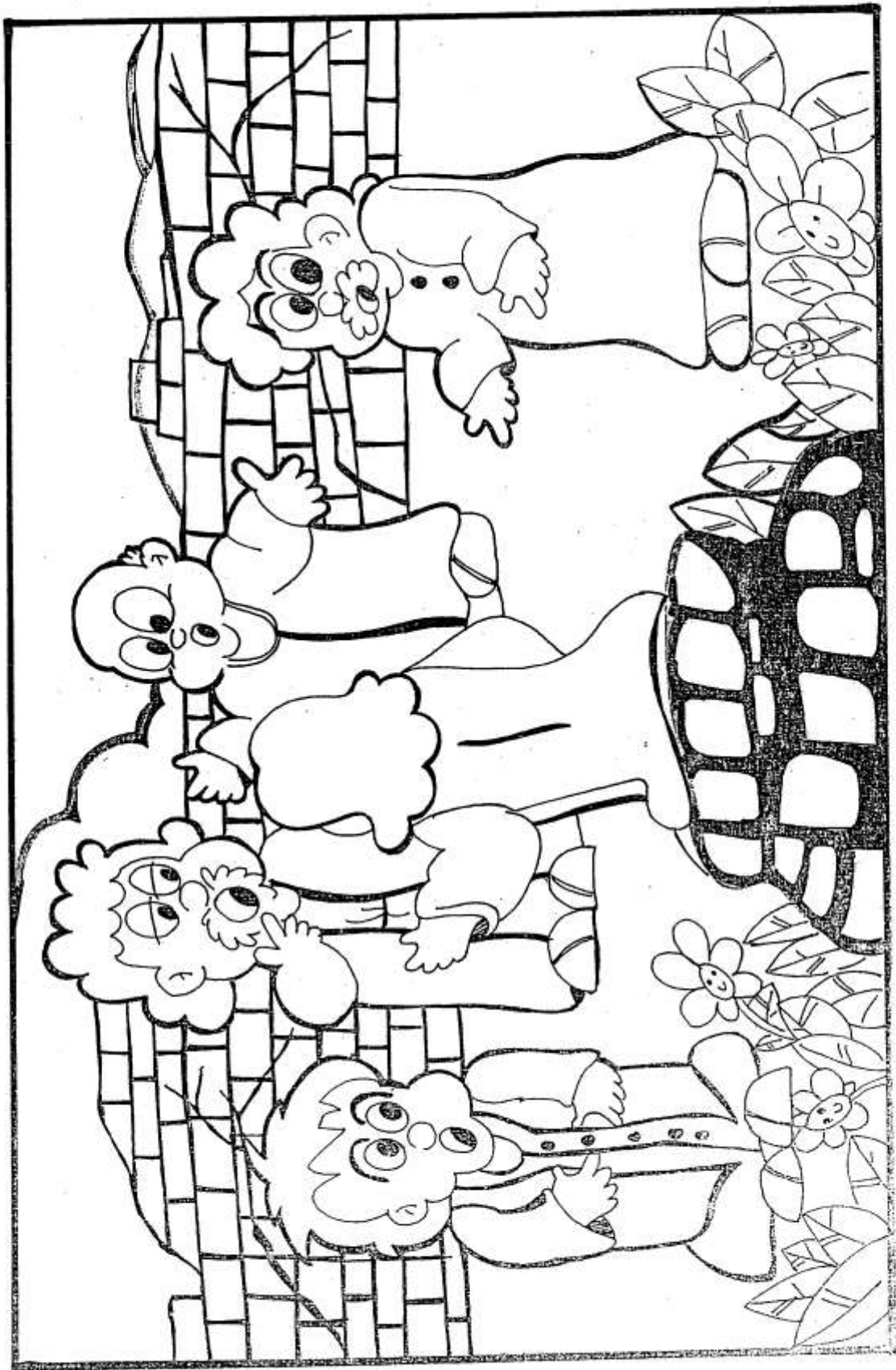
แจกแบบฝึกหัด และกิจกรรมให้เด็กชวนให้เด็กอ่านและทบทวนข้อท่องจำ

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 10-1

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 10-2

К 2-1. Сидящая девочка. 10-3

11. เพื่อนที่ดี

ข้อพระคัมภีร์ 1 ซามูเอล 18:1-4, 19:1-7, 20:1-42

ข้อท่องจำ “เพื่อนก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา” สุภาษิต 17:17

เป้าหมายบทเรียน ช่วยให้เด็กรู้ว่าดาวิดและโยนาธานเป็นเพื่อนที่ดีต่อกันอย่างไรและเพื่อให้เด็กๆ เขาต้องรักเพื่อนช่วยเหลือเพื่อน

อุปกรณ์การสอน 1. พระคัมภีร์ 2. แผ่นภาพ 3. แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็กในชั้น
4. แผ่นเพลง 5. ข้อท่องจำ 6. กระดาษ สี ไม้พรมหรือฟาง กาว

แนวคิดสำหรับครู

ในชีวิตของแต่ละคน จะมีเพื่อนไม่มากนักน้อยและทุกคนจะมีเพื่อนสนิท เด็กในวัย 4-5 ขวบนี้ ความสัมพันธ์กับเพื่อนจะอยู่ในแง่ของสนิทสนมยิ่งขึ้น..มากกว่าที่จะมีเพื่อนมากขึ้นครูสามารถให้ความรักสนิทสนมกับเด็กได้ และ สิ่งนี้จะช่วยให้เด็กเข้าใจการมีเพื่อนมากขึ้น เด็กสามารถมีประสบการณ์ในการวางใจเพื่อน และการแสดงออกความรักต่อเพื่อนได้โดยดูตัวอย่างจากความรักความเอาใจใส่ที่ครูมีต่อเขา เรื่องที่เด็กจะเรียนในวันนี้ เป็นเรื่องของความรักระหว่างดาวิดกับโยนาธาน เด็กจะได้รู้ว่าเพื่อนแท้เท่านั้นจะช่วยเหลือกันโดยไม่เห็นแก่ความสุขสบายของตนเอง ครูจะช่วยให้เด็กเข้าใจว่า เมื่อมีเพื่อนเขาต้องมีจิตใจดีต่อเพื่อน รักเพื่อนและช่วยเหลืออย่างโยนาธานได้ช่วยเหลือดาวิด

เริ่มต้นชั้นเรียน

เมื่อเด็กเข้ามาในห้อง ครูควรทักทายเขาเป็นการส่วนตัว ถามทุกข์สุขของเขา ควรให้บรรยากาศของวันนี้เป็นบรรยากาศของความเป็นเพื่อน เพราะครูกำลังจะเล่าเรื่องเกี่ยวกับเพื่อน ถ้าเด็กเล่นอยู่คนเดียวก็ควรหาเพื่อนให้เขา

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เตรียมลวดกรรปเด็กจากหน้า 54 ของภาคผนวก สี ให้คู่กับเด็ก ๆ ขณะที่ทำกิจกรรม ใครมีเพื่อนรักบ้าง? เพื่อนสนิทของเด็กๆ ชื่อ อะไร? (ให้เด็กตอบ)ให้ระบายสีเขียนไว้ข้างล่างของรูปว่า “เพื่อนก็มีความรักอยู่ตลอดเวลา”

นมัสการ

ต้อนรับ...ร้องเพลง “ลึกและกว้าง” แล้วครูกล่าวต้อนรับเด็กทั้งห้อง ถ้ามีเพื่อนที่ไม่มากก็ให้เราได้มีโอกาสอธิษฐานเพื่อเขา ในช่วงเวลาอธิษฐานด้วยแนะนำเพื่อนใหม่

วันเกิด... ถ้าช่วงนี้เป็นวันเกิดของเด็กคนใด ก็ให้ครูบอกเพื่อนร่วมชั้นร้องเพลงอวยพรวันเกิดให้เขาและมอบบัตรอวยพรวันเกิด

ถวายทรัพย์...การถวายเป็นการนมัสการพระเจ้าวิธีหนึ่ง เราควรสอนให้เด็กถวายทรัพย์ตั้งแต่เล็ก บอกเด็กๆ ว่าพระเจ้าทรงรักเด็กทุกคนที่ถวายด้วยใจยินดี ขณะที่ถวายทรัพย์ “เราถวายด้วยใจยินดี” หลังจากนั้นนำเด็กอธิษฐานสั้นๆ ขอบคุณพระเจ้าที่ทรงเลี้ยงดู

ร้องเพลง... 1.พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น 2.ใครนะที่ฉันจะพักพิง
3.พระเจ้ารักเธอ และฉันรักเธอ

อธิษฐาน...นำเด็กอธิษฐาน “ข้าแต่พระบิดาเจ้า เราขอบคุณพระองค์ที่ได้ประทานเพื่อนให้เรา ขอทรงช่วยให้เรารักเพื่อนและทำดีต่อเพื่อนเสมอ (อธิษฐานเพื่อเด็กที่ขาดเรียน) ในพระนามของพระเยซูคริสต์ อาเมน”

เรื่องจากพระคัมภีร์

คำถาม เด็ก ๆ มีเพื่อนสนิทที่เล่นด้วยทุกวันไหม? ถ้าเราไม่มีเพื่อนเลย เราคงจะไม่สนุก เราทุกคนต้องมีเพื่อน...ถ้าเพื่อนของเด็ก ๆ หกล้มเด็ก ๆ จะช่วยลุกเพื่อนขึ้นไหม? ถ้าเด็ก ๆ มีขนมจะแบ่งปันให้เพื่อนไหม? พระเจ้าทรงให้เพื่อนแก่เราถ้าเราใจดีต่อเพื่อน พระเจ้าก็ทรงมีความสุข

เปิดพระคัมภีร์ไปที่ 1 ซามูเอล 18:1-4,19:1-7,20:1-42

โยนาธานเป็นเจ้าชาย “เจ้าชายคือใครเอ่ย?” (ให้เด็กตอบ) เจ้าชายเป็นลูกของกษัตริย์โยนาธานเป็นลูกของกษัตริย์ที่ชื่อ ซาอูล พระองค์ทรงครอบครองประเทศอิสราเอล ฉะนั้นครอบครัวของโยนาธานจึงร่ำรวยมาก เขามีเสื้อผ้าสวยๆใส่ มีของเล่นมากมาย ส่วนดาวิดเป็นผู้ชายอีกคนหนึ่ง เขามีอายุเท่า ๆ กับโยนาธาน ดาวิดเป็นเด็กเลี้ยงแกะบ้านที่เขาอยู่นั้น อยู่ไกลออกไปจากบ้านของโยนาธาน เขาอยู่ในทุ่งกว้าง ทุกวันดาวิดจะออกไปเลี้ยงแกะที่ทุ่งหญ้า ดาวิดเป็นคนที่แข็งแรงและกล้าหาญมาก เคยฆ่าสิงโตและหมีที่จะมาทำลายแกะของเขา เคยฆ่าทหารยักษ์ซึ่งเป็นศัตรูคนสำคัญของประเทศ ดังนั้นกษัตริย์ซาอูลจึงชวนเขาเข้ามาทำงานในพระราชวัง ดาวิดดีใจมากที่ได้รับใช้กษัตริย์ที่นี้เองทำให้พบกับโยนาธาน (แสดงภาพ 11-1) ดาวิดกับโยนาธานมักออกไปยิงธนูล่าสัตว์ด้วยกันเสมอ เขาทั้งสองรักกันมาก และจะช่วยกันทำงานรับใช้กษัตริย์ เมื่อโยนาธานมีของดี ๆ ก็มักจะมาแบ่งให้ดาวิดเพื่อนที่รักกันก็มักจะแบ่งของให้กันและกัน เมื่อดาวิดจับสัตว์สวย ๆ มาจากป่า ดาวิดก็มักจะเอามาให้โยนาธาน วันหนึ่ง โยนาธาน ได้มอบเสื้อที่สวยงามของเขาแก่ดาวิด และบอกดาวิดว่า “ดาวิด ฉันให้เสื้อตัวนี้แก่เธอนะ หวังว่าเธอคงจะชอบมัน เอ้า...! นี่เป็นดาบและธนูและธนูของฉันรวมทั้งเข็มขัดด้วย นี่เป็นเครื่องหมายของฉันที่มีต่อเธอ ฉันจะรักเธอเป็นเพื่อนแท้ของเธอตลอดชีวิตของฉัน” ดาวิดดีใจมากที่โยนาธานรักเขามาก ดาวิดยังคงทำงานรับใช้กษัตริย์ด้วยความสัตย์ซื่อ ไม่ว่าดาวิดจะลงมือทำอะไร เขามักจะทำสำเร็จเรียบร้อยเสมอ เมื่อดาวิดออกไปรบก็มักจะนำชัยชนะมาด้วย ทำให้ประชาชนรักเขามาก(แสดงภาพ 11-2) เขาต่างชมว่า ดาวิดเป็นคนเก่งเก่งกว่ากษัตริย์เสียอีก... นี้เอง ทำให้กษัตริย์ซาอูลไม่พอใจมาก จึงทรงวางแผนที่จะฆ่าดาวิดเสีย เมื่อโยนาธานรู้แผนการของกษัตริย์เข้า เขาก็ตกใจมากเพราะดาวิดเป็นเพื่อนรักของเขา ไม่ต้องการให้ดาวิดตาย เขาจะทำอย่างไรดี...? เพราะถ้าเขาเข้าไปหากษัตริย์และทูลขอชีวิตของดาวิดไว้ กษัตริย์อาจโกรธและทำโทษเขาได้ แต่โยนาธานคิดอีกที และตัดสินใจว่าไม่ว่าอะไรจะเกิดขึ้น เขาก็จะช่วยดาวิด (แสดงภาพ 11-3) เขาจึงไปหากษัตริย์ ทูลว่า “พ่อครับ...พ่ออย่าฆ่าดาวิดเลย พ่อจำไม่ได้หรือว่า ดาวิดเคยช่วยพ่อมาหลายครั้ง เขาออกไปรบและนำชัยชนะมาให้ประเทศของเรา เขาทำงานอย่างสัตย์ซื่อพ่อครับ! อย่าทำร้ายดาวิดเลยนะครับ” ดังนั้นกษัตริย์จึงตกลงพระทัยว่าจะไม่ฆ่าดาวิด

หลังจากนั้น ดาวิดจึงได้เข้าเฝ้ากษัตริย์อีกและทำงานรับใช้พระองค์ ดาวิดขอบคุณโยนาธานอย่างมาก ที่ได้ช่วยเหลือเขา “โยนาธาน เธอเป็นเพื่อนแท้ของฉันจริง ๆ ถ้าเธอไม่ได้ช่วยฉันไว้ ฉันคงต้องตายไปเสียแล้ว” แต่แล้ว...อีกไม่นาน กษัตริย์ซาอูลก็เกิดความคิดชั่วร้ายขึ้นมาอีก พระองค์คิดว่า “พวกชาวบ้านชาวเมืองรักดาวิดมากกว่าฉัน ฉันจะต้องฆ่าดาวิดให้ตายไปเลย..” เมื่อโยนาธานรู้เรื่องนี้เข้า จึงพยายามช่วยดาวิดอีกครั้ง เขาไปกษัตริย์ และทูลว่า (แสดงภาพ 11-3)

“ดาวิดมิได้ทำผิดสิ่งใด พ่อไม่ต้องไปฆ่าเขาหรอกครับ” และนี่เองทำให้ซาอูลโกรธมาก พระองค์เอา หอกพุ่งใส่โยนาธาน แต่เขาหลบเสียทัน โยนาธานรีบไปหาดาวิด บอกเขาว่า... “ดาวิดเธอต้องรีบไป เพราะพ่อของฉันต้องการฆ่าเธอ ฉันรักเธอมาก ไม่อยากให้เธอต้องตาย” “ขอบคุณเธอมากเหลือเกิน” ดาวิดกล่าว “ขอบคุณที่ช่วยชีวิตฉันอีกครั้ง ฉันรักเธอมาก เช่นกัน เราเป็นเพื่อนแท้ต่อกันตลอดชีวิตนะ” และวันนั้นเองดาวิดก็หนีไปจากราชวังกษัตริย์ซาอูล

การตอบสนองของเด็ก

ถามคำถามต่อไปนี้ หลังจากเล่าเรื่องแล้ว

1. โยนาธานมีเพื่อนรักชื่ออะไร?
2. โยนาธานช่วยดาวิดอย่างไร?
3. ถ้าเด็ก ๆ มีเพื่อนที่ไม่มีของเล่นเด็ก ๆ จะให้เพื่อนเล่นของเล่นของเด็ก ๆ ไหม?

ข้อท่องจำ

แนะนำข้อท่องจำให้เด็ก โดยอ่านจากพระคัมภีร์อธิบายให้เด็กฟังว่า “มิตรสหาย” หมายถึงอะไร เพราะคำนี้อาจยากเกินไปสำหรับเด็กอายุ 4-5 ขวบ(เปลี่ยนเป็น “เพื่อน”) วันนี้พระคัมภีร์จะมาในรูปของเด็ก ครูเตรียมระบายสีและตัดมาให้เรียบร้อย ให้เด็กถือรูปยื่นหน้าห้อง เรียงกันให้ถูกต้อง และอ่านพร้อมกัน จากนั้นก็ยื่นสลับที่กันให้เด็กพยายามเรียงคำให้ถูกต้อง (อาจใช้ กระดานสำลีสลับให้เด็กถือก็ได้) เด็กอาจจะยังอ่านหนังสือไม่ค่อยได้ บางคนอ่านได้บ้างแต่เด็กจะจำรูปภาพแต่ละรูปได้

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

ขณะที่หนึ่ง เดินผ่านหน้าบ้านโหน่งเพื่อกลับไปบ้านของเขา เขาก็ได้ยินเสียงโหน่ง ตะโกนออกมาจากบ้านว่า “หนึ่ง ๆ จะไปไหน มาเล่นกับเราดีกว่า” “เล่นอะไรล่ะ?” หนึ่งถาม “เล่น ลูกหินดีไหม?” “ดีซิ” หนึ่งตอบ “แต่ต้องไปขออนุญาตแม่ก่อนนะ” ว่าแล้วก็รีบวิ่งกลับบ้าน เมื่อคุณแม่อนุญาต หนึ่งก็รีบกลับมาพบกับโหน่งทั้งสองช่วยกันเกลี่ยดินทำหลุมสำหรับลูกหิน ขณะที่เขากำลังเล่นกันอย่างสนุกสนานหนึ่งเงยหน้าเห็นอ๊อดยืนอยู่คนเดียว จึงกระซิบกับโหน่งว่า “อ๊อดยืนอยู่คนเดียว เขาคงอยากเล่นกับเรานะ โหน่งจะพาเขาเล่นกับเราไหม?” “ว่า...” โหน่งรู้สึกรำคาญ เพราะเขาไม่ค่อยชอบอ๊อด “ทำไมต้องพาอ๊อดเล่นด้วย ไม่เห็นจำเป็นเลย” “แต่โหน่งจำไม่ได้หรือ?” หนึ่งเตือน “ครูบอกว่าเพื่อนจะรักกันเสมอ” โหน่งคิดถึงข้อท่องจำที่ครูสอน...เออจริงด้วยนะ อ๊อดเป็นเพื่อนของเรา เราควรพาเขาเล่นด้วย...คิดอย่างนั้นจึงบอกหนึ่งว่า “เอาซิ ชวนอ๊อดมาเล่นด้วย” “ตกลง” หนึ่งตอบ “อ๊อด...มาเล่นด้วยกันไหม?” อ๊อด ได้ยินดังนั้นก็ยิ้มกว้างเห็นฟันหลอรีบวิ่งมาร่วมวงลูกหินทันที

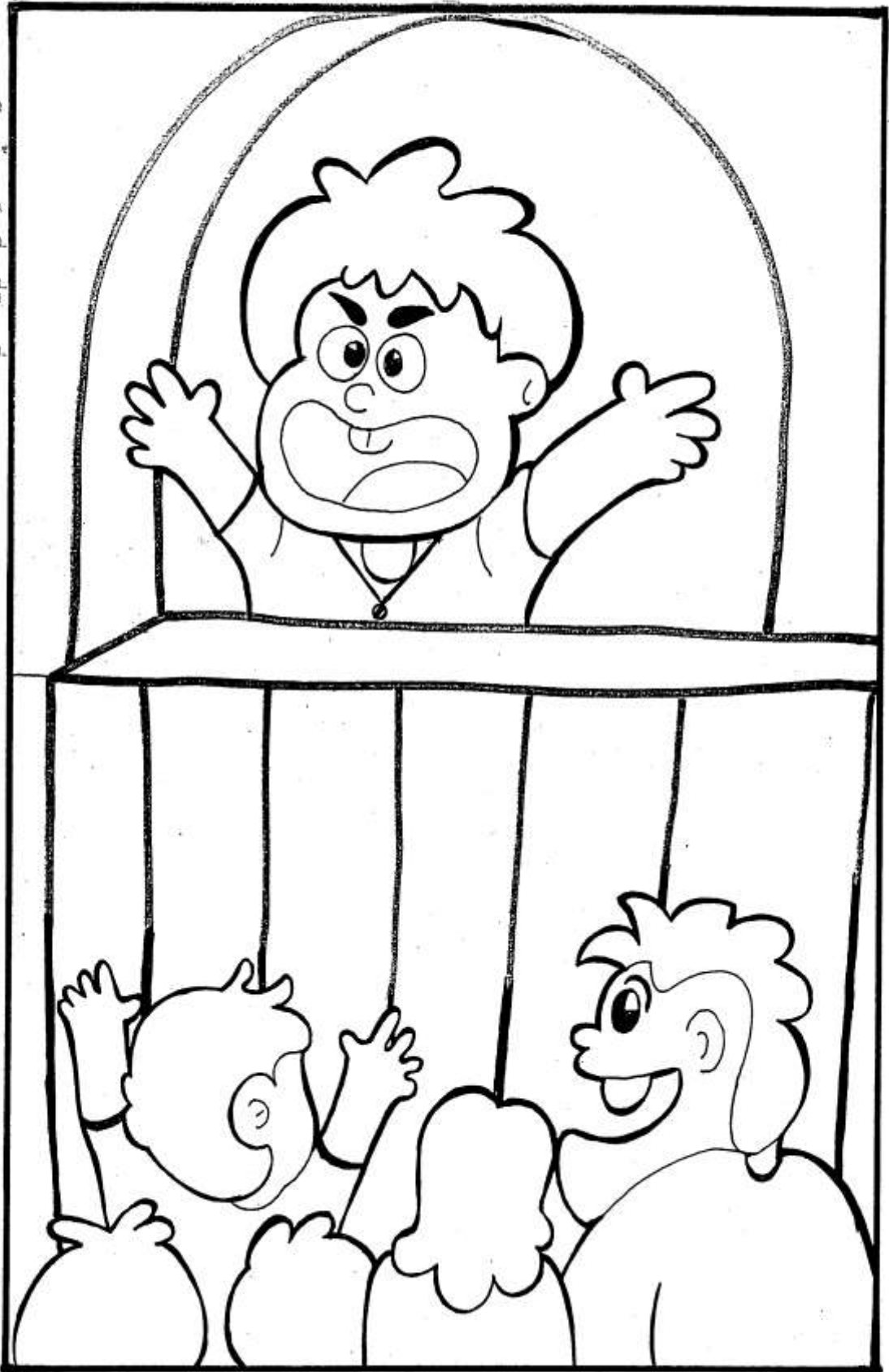
เลิกชั้นเรียน

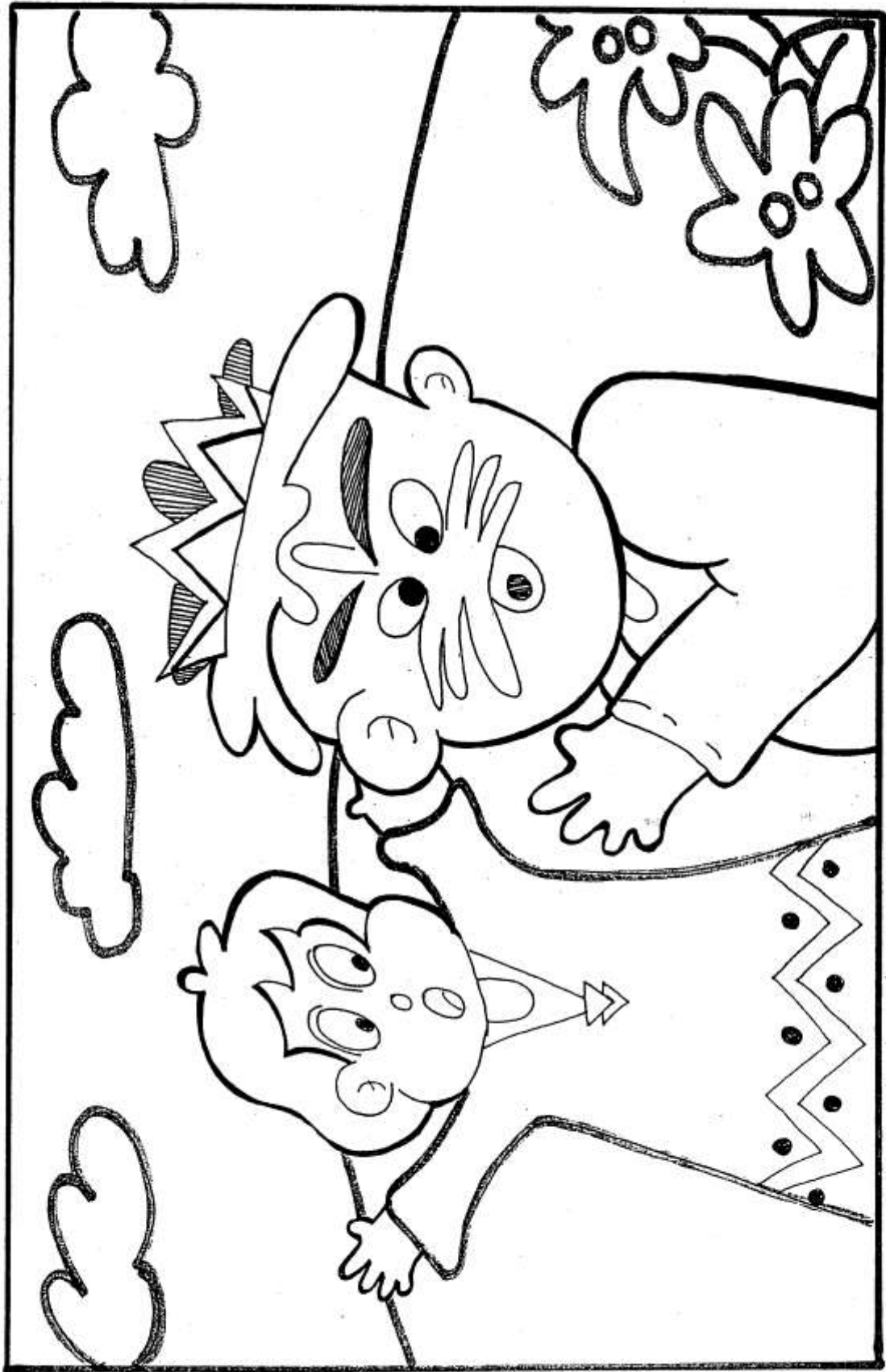
แจกแบบฝึกหัดและกิจกรรมแก่เด็กและเตือนให้คุณพ่อคุณแม่ช่วยทบทวนข้อท่องจำ
ทุกคืนด้วย

K 2-1 เรือนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 11-1

K 2-1 เริ่มรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 11-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 11-3

12. อับราฮัมผู้ใจดี

ข้อพระคัมภีร์ ปฐมกาล 13:1-12

ข้อท่องจำ “จงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน” โรม 12:18

เป้าหมายบทเรียน ให้เด็กรู้ว่า เพื่อนยอมอยู่ร่วมกันด้วยความรัก เห็นอกเห็นใจ ให้อภัยและ
ยอมสละ

อุปกรณ์การสอน 1.พระคัมภีร์ 2.แผ่นภาพ 3.แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็กในชั้น
4.แผ่นเพลง 5.ข้อท่องจำ 6.กระดาษแข็ง สี กาว กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

เรื่องที่มีเกิดขึ้นในกลุ่มเด็กก็คือ การทะเลาะกัน เด็กมักโกรธง่ายหายเร็ว เมื่อมีการ
วิวาทเกิดขึ้น ครูจะต้องทำให้เรื่องสงบลงโดยเร็วให้เขาขอโทษกัน ก่อนที่จะทำอย่างอื่นต่อไปในชั้น
เรื่องที่ครูจะเล่าในวันนี้ เป็นเรื่องของอับราฮัม ท่านเป็นตัวอย่างที่ดีของผู้ที่ยอมเสียสละรักสงบ ท่าน
ยอมให้หลานชายเลือกสิ่งที่ดีก่อน ถึงแม้ว่าท่านมีสิทธิเลือกก่อน ครูชี้แนวทางชีวิตคริสเตียนให้เด็ก
เขาจะรู้ว่า คริสเตียนจะต้องไม่เห็นแก่ตัว ไม่ช่างทะเลาะวิวาท แต่จะอดทนและรักเพื่อน อย่าลืม
อธิษฐานก่อนเตรียมบทเรียน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ทักทายเด็กแต่ละคนที่เข้ามาในห้อง ครูจะต้องแสดงให้เห็นว่าครูดีใจจริงๆ ที่ได้พบเขา
เมื่อครูมีความจริงใจต่อเขา พระเจ้าจะทรงอวยพระพร การอธิษฐานเพื่อเด็ก ๆ ทั้งอาทิตย์จะช่วยให้ครู
รักเด็ก ๆ มากขึ้น และรอวันที่จะได้พบกับเขาอีก

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เต็นท์ของอับราฮัม

เตรียม ดินน้ำมันหรือดินเหนียว ให้เด็กปั้นเป็นเต็นท์ หรือบ้านของอับราฮัม

ขณะที่ทำกิจกรรมให้ครูเล่าว่า คนในสมัยก่อน โดยเฉพาะอย่างยิ่งคนที่มีอาชีพเลี้ยงสัตว์จะไม่อาศัยอยู่ในบ้าน แต่จะอยู่ในเต็นท์เมื่อถึงเวลาจะออกเดินทาง เขาจะเก็บข้าวของและเต็นท์ออกเดินทางทันที และสามารถตั้งที่อยู่ใหม่ได้สะดวกแต่การอยู่ในเต็นท์เป็นชีวิตที่ลำบาก ไม่สบายเหมือนอยู่ที่บ้าน นอกจากนี้ยังอันตรายรอบด้าน

นมัสการ

ต้อนรับ... ครูกล่าวต้อนรับเด็กทุกคนแนะนำเด็กใหม่และกล่าวชวนให้เด็กนำเพื่อนมา ด้วยร้องเพลง “โอ้เพื่อนรักเรามาพบกัน”

วันเกิด... ให้บัตรอวยพรแก่เด็กที่มีวันเกิดในวันนี้หรือวันใกล้เคียง ให้เพื่อน เพื่อนร้องเพลงอวยพรวันเกิดให้เขา

ถวายทรัพย์... เด็ก ๆ ที่รักพระเจ้าตรัสว่า “พระองค์ทรงรักทุกคนที่ถวายด้วยใจยินดี พระเจ้าทรงใช้เงินที่เด็ก ๆ ถวายในงานของพระองค์ในคริสตจักร” ให้ร้องเพลง “ขอบคุณพระเยซู” และให้เด็กคนหนึ่งถือถุงถวาย

ร้องเพลง 1.พระเจ้าแสนดี 2.รักซึ่งกันและกัน 3.อย่าพุดในสิ่งที่มันไม่ดี

อธิษฐาน...ถ้ามีเด็กคนใดป่วยหรือมีข้อเสนอให้อธิษฐาน ควรเปิดโอกาสให้เด็กเสนอหัวข้อได้ “ข้าแต่พระบิดาเจ้าเราขอบพระคุณสำหรับวันนี้ ที่เราได้มานมัสการพระองค์ด้วยกัน ขอให้เรารักและเชื่อฟังพระองค์ รักและช่วยเหลือเพื่อนๆด้วย ขอขอบคุณพระเจ้าที่ทรงให้เพื่อน ๆ แก่เรา ในพระนามพระเยซูคริสต์ อาเมน”

เรื่องจากพระคัมภีร์

เด็กๆเคยนอนในเต็นท์ไหม? สมมุติว่าเราจะเคลื่อนย้ายบ้านกับเคลื่อนย้ายเต็นท์อย่างไหนจะง่ายกว่ากัน? (ให้เด็กตอบ) มีคนบางพวกที่อาศัยอยู่ในเต็นท์ตลอดเวลา เขาไม่อยู่ในบ้าน

พวกนี้เป็นคนเลี้ยงแกะ จะตั้งเต็นท์ในที่ๆมีดินอุดม มีอาหารบริบูรณ์ โดยเฉพาะอย่างยิ่งต้องมีหญ้า
 มากๆเพราะจะให้แพะแกะของเขาได้กินหญ้าที่เขียวสด เมื่อไรที่หญ้าเริ่มหมดก็จะย้ายไปหาที่อยู่ใหม่
 อีก เป็นอย่างนี้เรื่อยไป **เปิดพระคัมภีร์ ปฐมกาล 13:1-12** ชายสองคน ที่ครุจะเล่าถึงเขาในวันนี้เป็น
 คนที่ร่ำรวยมาก เขามีฝูงสัตว์มากมาย ทั้งวัว แพะและแกะ เขาอาศัยอยู่ในเต็นท์ทำให้เขาสามารถย้ายที่
 อยู่ได้อย่างสบายๆ ชายทั้งสองคนนี้คือ อับราฮัมและโลท (ทวนชื่อของเขาคือ ทิซ... ให้เด็กทวนชื่อทั้ง
 สอง) อับราฮัมเป็นคนดี รักพระเจ้ามาก เป็นลูกของโลท ทั้งอับราฮัมและโลทตั้งเต็นท์ด้วยกันเสมอ
 เขามักจะช่วยเหลือซึ่งกันและกัน ทั้งสองต่างมีฝูงสัตว์ และมีคนใช้หลายคนเช่นกัน ทุกวัน คนรับใช้
 ของอับราฮัมจะนำฝูงสัตว์ไปยังทุ่งหญ้าใกล้เต็นท์และจะมองหาว่า ที่ไหนมีหญ้าน่ากินมากที่สุด เมื่อ
 พบแล้ว เขาก็จะนำแกะไปที่นั่น (**แสดงภาพ 12-1**) แกะจะดีใจมาก เมื่อมันเห็นหญ้าเขียวสดและถ้ำ
 มันหิวน้ำ คนรับใช้ก็จะนำมันไปที่ลำธารน้ำ ส่วนคนรับใช้ของโลทก็เช่นกัน เขาจะนำฝูงแกะไปยัง
 ทุ่งหญ้าเขียวสด เมื่อถึงเวลามันจะกินน้ำ ก็พามันไปยังธารน้ำ วันหนึ่งคนรับใช้ของโลทนำสัตว์ไปยัง
 ทุ่งหญ้าตามปกติ เขานำมันไปยังที่ๆมีหญ้าแห้งไหม ? (ให้เด็กตอบ)...ไม่เลย เขานำมันไปถึงที่
 หญ้าสดน่ากิน แต่...เมื่อเขาไปถึงที่นั่นสักครู่ เขาก็ได้ยินเสียงแกะอีกฝูงมาแต่ไกล (ครูอาจทำเสียง
 แกะร้อง...แบ่...เสียงยาว และให้เด็ก ช่วยร้องด้วย) เขารีบลุกขึ้นดู โอ้โฮ...มีฝูงแกะอีกฝูง กำลังมาทาง
 นี้พอดี คนของอับราฮัมพาสัตว์มากินหญ้าที่เดียวกับเขา คนของโลทรีบวิ่งไปดักหน้าไว้ และกล่าวว่า
 “ไม่ได้นะ เธอจะเอาสัตว์มากินหญ้าที่นี่ไม่ได้ ! พวกเรามาก่อน พวกเธอต้องไปหาหญ้าที่อื่น อย่ามา
 แย่งที่ของพวกเรา” แต่...คนของอับราฮัมไม่ยอม (**แสดงภาพ 12-2**) กล่าวว่า “นี่เป็นที่ดินของ
 เจ้านายของเราคือท่านอับราฮัม ขอให้พวกเธอรู้ไว้ด้วยว่า เราจะพาฝูงสัตว์ไปกินหญ้าที่ไหนก็ได้ ท่าน
 จะมาไล่เราไปไม่ได้” ทั้งสองฝ่ายต่างถกเถียงกันเป็นเวลานาน เสียงทะเลาะกันดังขึ้นและดังขึ้น
 จนกระทั่งถึงขั้นตีกัน อับราฮัมได้ยินเสียงคนรับใช้ทะเลาะกันจึงกล่าวแก่โลทว่า “โลทเอ๋ย ไม่ดีเลย
 ที่คนของเราทะเลาะเบาะแว้งกัน พระเจ้าคงไม่พอพระทัยแน่ เราควรจัดการอย่างใดอย่างหนึ่ง” “แล้ว
 เราจะทำอย่างไรดีละท่านลุง ?” โลทถาม “เราต้องแยกกันอยู่นะซิ แยกกันไปคนละที่ ดีกว่าที่คนของ
 เราจะต้องมาทะเลาะกัน” อับราฮัม ตอบและ โลทก็เห็นดีด้วย ทั้งสองจึงไปยังที่แห่งหนึ่ง (**แสดงภาพ**
12-3) บนยอดผาข้างหนึ่งของแผ่นดินเป็นที่ ที่อุดมสมบูรณ์ส่วนอีกข้างเป็นที่แห้งแล้งมีแต่หิน หา
 หญ้าก็ยาก “โลทหลานรัก ขอให้เจ้าเลือกแผ่นดินตามใจของเจ้า” อับราฮัมกล่าว โลทรู้ดีว่าลุงของเขา

ใจดีกับเขามาก จึงเลือกที่ ที่อุดมมีน้ำไหลผ่าน “ถ้าอย่างนั้น ลุงจะเอาแผ่นดินอีกด้านหนึ่ง” แผ่นดินที่ อับราฮัมได้ เป็นอย่างไรรู้ไหม? เป็นที่ ที่แห้งแล้ง เขาเองอยากได้ที่ ที่สวยงามด้านนี้ (ชี้ให้เด็กดูรูป) แต่เขาก็ให้โลทเลือกของที่ดีก่อน เขาไม่ต้องการทะเลาะวิวาทกับใคร หลังจากนั้นโลทกับอับราฮัมก็ แยกทางกัน โลทย้ายถิ่นที่ของเขาไปอยู่ที่ดินอุดม ส่วนอับราฮัมก็ไปอยู่ที่แห้งแล้ง พระเจ้าทรงดี พระทัยที่อับราฮัมไม่ทะเลาะกับโลท พระเจ้าทรงอวยพระพรให้แผ่นดินที่แห้งนั้นกลับมีหญ้าอุดม และยังมีน้ำเพียงพอสำหรับฝูงสัตว์และครอบครัวของอับราฮัม พระเจ้าทรงรักคนที่มีความใจดีต่อผู้อื่น พระองค์ทรงต้องการให้เราใจดีต่อทุกคน เมื่อเราแบ่งปันให้เพื่อนของเรา พระเจ้าจะทรงอวยพร ให้เรามีของที่จะแบ่งปันให้กับเพื่อนของเราอีกมากมายเหมือนอับราฮัม

การตอบสนอง

ให้เด็กตอบคำถามต่อไปนี้ หลังจากครูเล่าเรื่องจบแล้ว

1. อับราฮัมกับ โลททะเลาะกันหรือไม่?
2. ใครเลือกที่ดินดีไป?
3. อับราฮัมเสียใจที่โลทเลือกของดีไปไหม?

ข้อท่องจำ

อ่านข้อท่องจำจากพระคัมภีร์ให้เด็กฟังและอธิบายให้เข้าใจ โดยเล่าโยงไปถึงอับราฮัม สั้นๆพระคำตอนนี้คือ “จงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน” โรม 12:18 ข้อท่องจำวันนี้ ครูจะเตรียมทำนบกเป็น โมบายมาล่วงหน้า (ดูจากซองข้อท่องจำ) ทั้งหมดจะมีนก 6 ตัว แขนงโมบายไว้ตั้งแต่ต้นชั่วโมงให้ เด็กดูว่า นกตัวใดมีข้อความอะไรและท่องจำด้วยกัน

เรื่องจากชีวิตประจำวัน

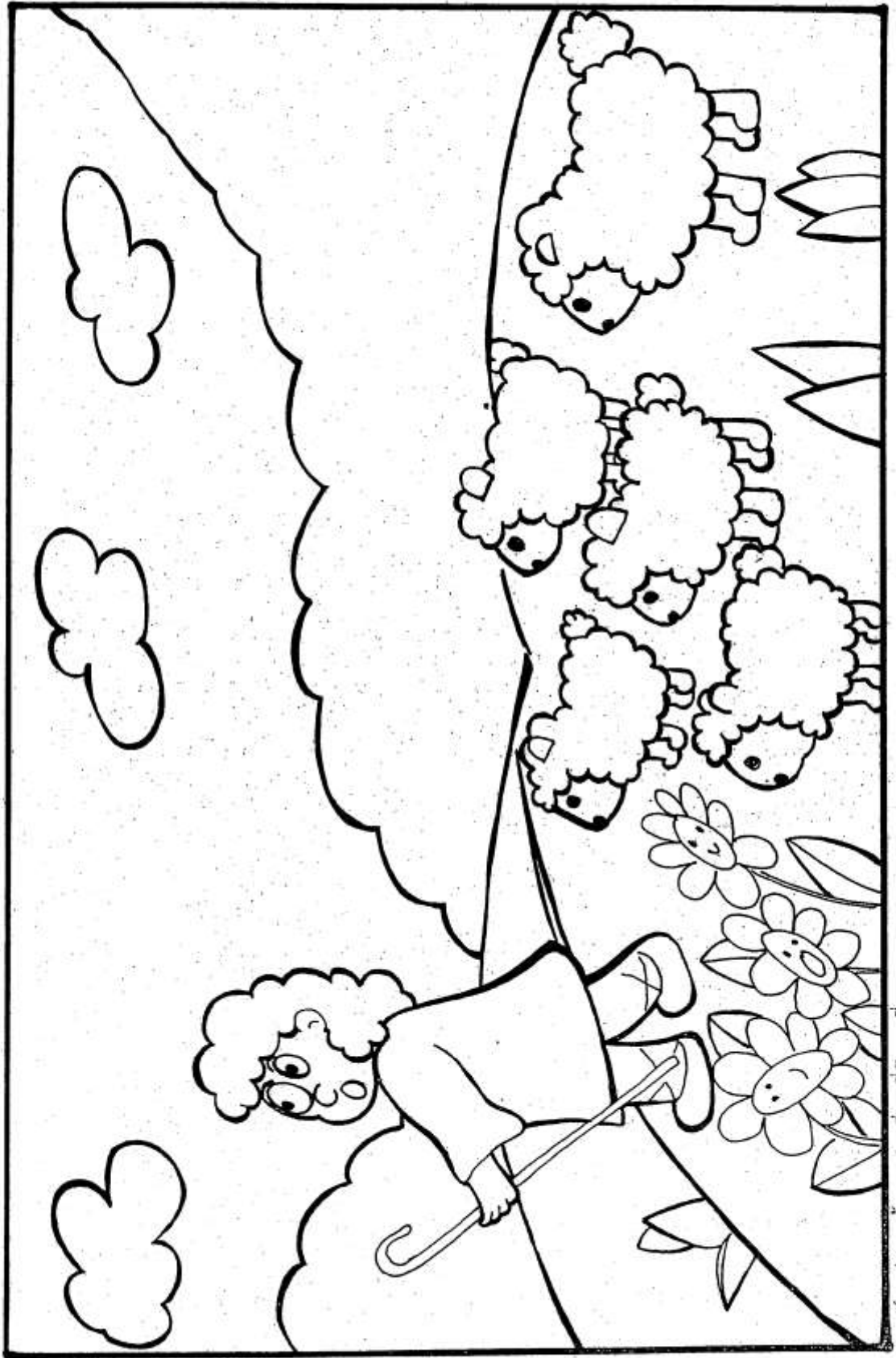
ต่อกับเหมียวกลับมาจากโรงเรียนและรู้จากเพื่อนบ้านว่า คุณย่ามาหา ทั้งสองรีบวิ่งเข้าไปในบ้าน “แม่ครับ คุณย่าอยู่ที่ไหนครับ ?” ต่อมถาม “คุณย่ากลับไปแล้วจ๊ะ” คุณแม่ตอบ “แต่คุณย่า มีของฝากให้ลูกบนโต๊ะนั่นนะ” คุณแม่ชี้ไปที่โต๊ะอาหาร ทั้งสองจึงวิ่งแข่งกันไปที่โต๊ะนั้น ต่อมไปถึงก่อน จึงรีบคว้าขนมถั่วกวนชิ้นใหญ่ได้ก่อน เหมียวเห็นดังนั้นจึงร้องขึ้นว่า “ไม่ยุติธรรมเลย พี่ต่อม

หีบอันใหญ่ไป” “ก็พี่ตัวใหญ่กว่าต้องได้อันใหญ่กว่า” ต่อมตอบ ขณะเดียวกันคุณแม่ก็เดินมาใกล้ๆ รู้สึกเสียใจที่ ลูกทั้งสองไม่แสดงความรักกันเลย “ลูกจำไม่ได้หรือว่าพระเจ้าทรงต้องการให้เราจิตใจต่อกัน จำเรื่องอับราฮัมและโลทไม่ได้หรือ?” คุณแม่ถาม ต่อมยื่นขนมจิ้นใหญ่ให้เหมียวทันที “เฮ้อ... เหมียวเอาอันใหญ่ไป” “ไม่หรอกพี่ต้อม” เหมียวสั่นหน้า “พี่เอาอันใหญ่ไปเถอะ เหมียวไม่เอาแล้ว” “เอาอย่างนี้ดีกว่า” เหมียวเสนอ “เราแบ่งกันคนละครึ่ง พี่ต้อมจะได้ขนมถั่วกวนครึ่งหนึ่งและขนมเปลือกกวนครึ่งหนึ่งด้วยและเหมียวก็ได้เหมือนกัน” ทั้งสองต่างหักขนมอันใหญ่และอันเล็กแบ่งกัน เขามีความสุขที่ไม่ต้องทะเลาะกันและยังมีขนมเท่ากันอีกเสียด้วย

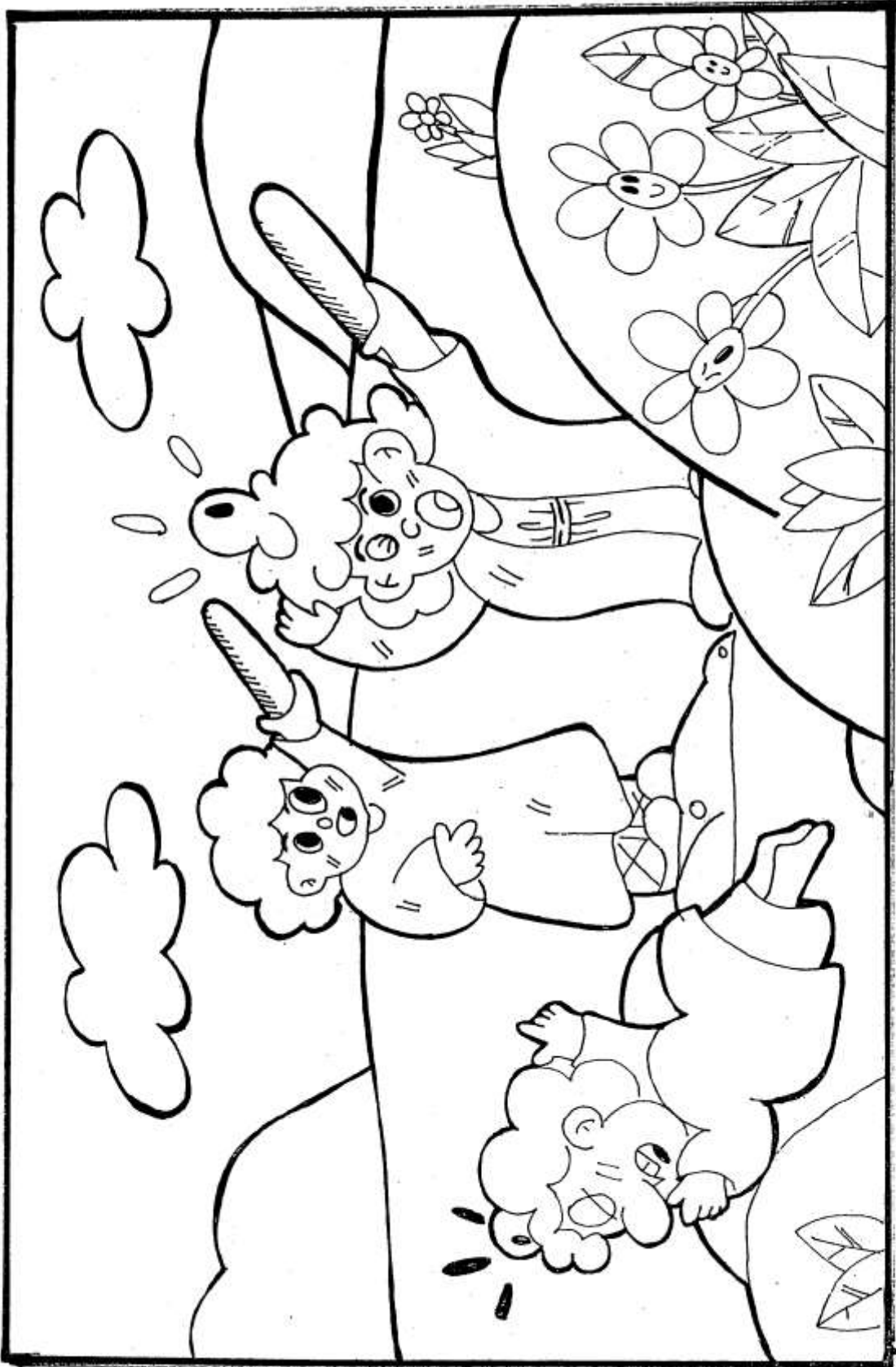
เลิกชั้นเรียน

แจกแบบฝึกหัดกับเด็ก รวมทั้งกิจกรรมคือ เต็นท์ และเตื่อนให้ทบทวนข้อท่องจำที่บ้าน

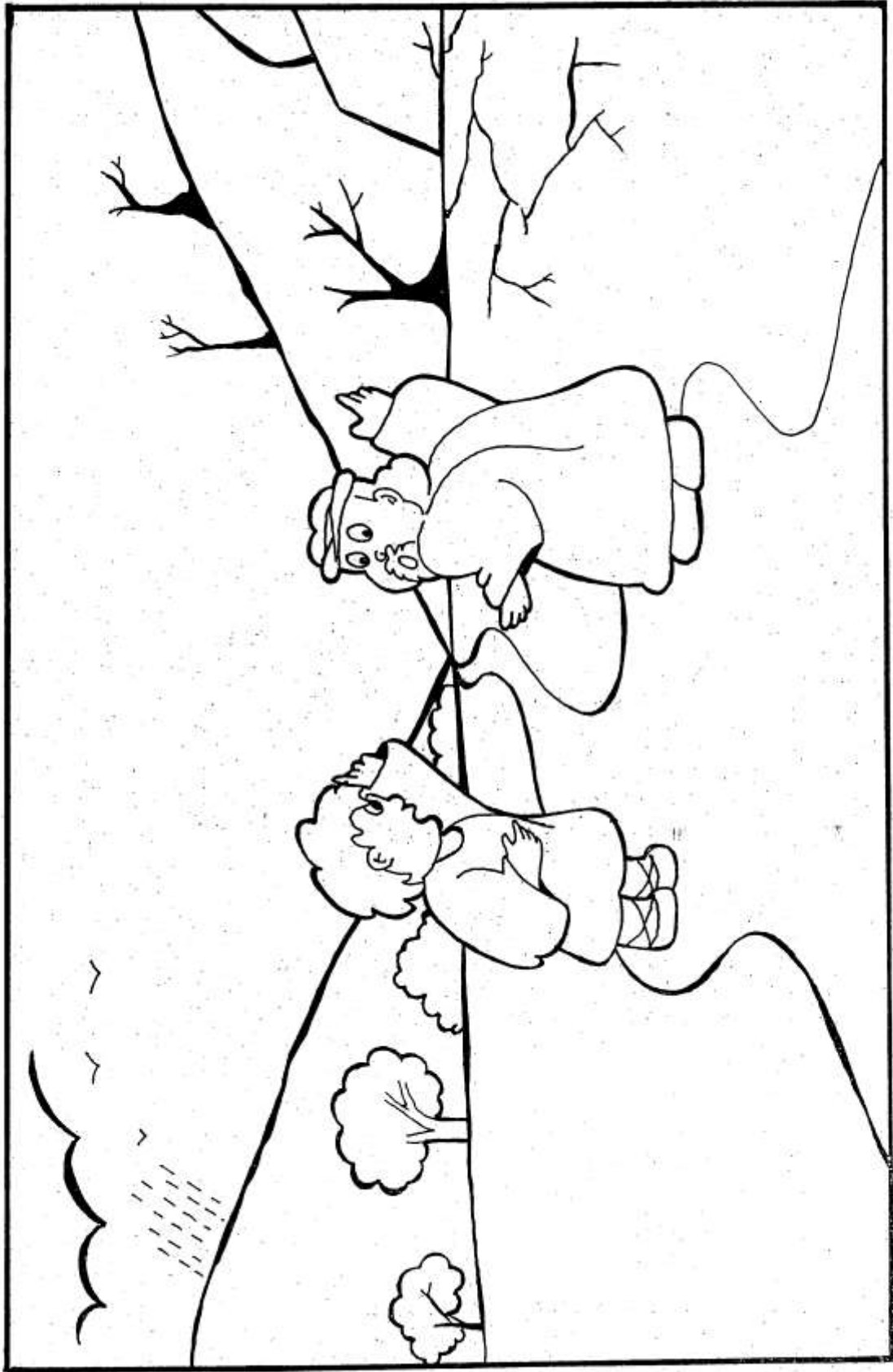
ด้วย

K 2-1 เรือนกระจกเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 12-1

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 12-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 12-3

13. ดาวิดและเจ้าชายง่อย

ข้อพระคัมภีร์ 2 ซามูเอล 9:1-13

ข้อท่องจำ “ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน” 1 ยอห์น 4:7

เป้าหมายบทเรียน

ให้เด็กรู้ว่า ดาวิดได้ช่วยเหลือเจ้าชายง่อย ดังนั้นให้เด็กๆรักเพื่อนและช่วยเหลือกันเสมอ

อุปกรณ์การสอน

- 1.พระคัมภีร์
- 2.แผ่นภาพ
- 3.แบบฝึกหัดจำนวนเท่ากับเด็กในชั้น
- 4.แผ่นเพลง
- 5.ข้อท่องจำ
- 6.รูปเจ้าชายง่อย (ดูภาคผนวก) เศษผ้า กาว สี กรรไกร

แนวความคิดสำหรับครู

ครูควรอธิษฐานเพื่อเด็กเสมอที่เขาจะรับการปลุกฝังนิสัยที่ดีลงในชีวิตด้วยพระคำของพระเจ้าที่เขาจะเป็นเพื่อนที่ดีต่อกัน วันนี้เราจะสอนเกี่ยวกับเรื่องเพื่อนเป็นครั้งสุดท้าย เน้นให้เด็กรู้ว่า ถ้าเป็นเพื่อนที่ดี พระเจ้าจะทรงพอพระทัย พระองค์จะทรงมีความสุขและคนอื่นก็จะเห็นว่าลูกของพระเจ้าเป็นเพื่อนที่ดี นอกจากจะสอนและอธิษฐานเพื่อเด็กแล้ว ครูต้องเป็นตัวอย่างที่ดีด้วย ขณะที่ครูเตรียมบทเรียนหวังว่าครูจะได้บทเรียนสำหรับชีวิตส่วนตัว เช่นกัน

เริ่มต้นชั้นเรียน

ดาวิดเคยเป็นเพื่อนกับโยนาธานและเขาไม่ลืมโยนาธาน ถึงแม้ว่าโยนาธานจะตายจากไปนานแล้ว พยายามทำดีต่อคนในครอบครัวของเพื่อน ได้ช่วยเหลือเจ้าชายง่อย เพราะเขารักโยนาธาน ครูจะสอนให้เด็กรักและช่วยเหลือเพื่อนดังที่ดาวิดได้ช่วยครอบครัวของโยนาธาน ต้อนรับเด็กด้วยความแจ่มใส แสดงความดีใจที่ได้พบเด็กๆอีก

กิจกรรมนำสู่บทเรียน

เป้าหมาย เตรียมใจให้เด็กเข้าใจความเป็นอยู่ ของเจ้าชายง่อยว่าลำบากอย่างไรและเด็ก จะได้เห็นความสุขที่เขาได้รับเมื่อคาวิดช่วยเขา

อุปกรณ์ รูปเจ้าชายง่อย (ลอกจากแบบ) เศษผ้าตัดเป็นเส้น กาว สี

วิธีทำ ให้เด็กระบายสีรูปเจ้าชายง่อย เมื่อเสร็จแล้วเอาเส้นผ้าปะลงไป ให้ครูบอกเด็กว่า คนง่อยไม่สามารถช่วยตัวเองได้ ต้องมีคนช่วยใส่เสื้อผ้าให้ ช่วยทำหลายอย่างให้ เป็นชีวิตที่มีความ ทุกข์ เขียนลงใต้รูปว่า “ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน” เมื่อทำกิจกรรมเสร็จก็ช่วยกันเก็บของให้เรียบร้อย ครูอาจเพิ่มเติมด้วยการหากิ่งไม้เล็กๆมาใส่รูปเป็นไม้เท้า

นมัสการ

ต้อนรับ...ครูกล่าวต้อนรับเด็กๆ บอกเขาว่า พระเจ้าทรงดีพระทัยที่เด็กๆรักที่จะมา สรรเสริญและร้องเพลงนมัสการพระองค์ ครูเองก็ตั้งใจมากที่เด็กๆมาร้องเพลง “พระเจ้ารักเธอและ ฉัน” จากนั้นก็แนะนำเพื่อนใหม่ (ถ้ามี) ขวนเด็กให้มาเรียนสม่ำเสมอและให้ชวนเพื่อนข้างๆบ้านมา ด้วย

วันเกิด...ถ้าเป็นวันคล้ายวันเกิดของเด็กคนใด ให้ครูกล่าวอวยพรเขา มอบบัตรอวยพร ให้และร้องเพลงสุขสันต์วันเกิด

ถวายทรัพย์...พระเจ้าทรงสอนให้เราถวายทรัพย์เพื่อใช้ในกิจการงานต่างๆ ให้เด็กคน หนึ่งถือถาดถวายและร้องเพลง “ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี” ด้วยกัน

ร้องเพลง...1. ลึกและกว้าง 2. พระเจ้ารักฉัน ฉันจะรักคนอื่น 3. พระเจ้าเป็นความรัก

อธิษฐาน...ก่อนที่ครูจะนำเด็กอธิษฐานให้ครูถามเด็กๆว่า เขาต้องการอธิษฐานเพื่อใคร บ้าง ถ้ามีเด็กที่ไม่มาเพราะเจ็บป่วย ก็ให้เด็กทุกคนร่วมกันอธิษฐานเพื่อเขา

เรื่องจากพระคัมภีร์

วันนี้ครูจะเล่าเรื่องของชายคนหนึ่ง ชื่อของเขายาวมากแล้วยังยากเสียด้วย เขาชื่อ **เมฟี โบเซท** ให้เรามาเรียกชื่อของเขาพร้อมกัน เม-ฟี –โบ-เซท (ให้เด็กพูดพร้อมกับครู) เมฟีโบเซท เป็น เจ้าชาย เขาเป็นลูกของโยนาธานซึ่งเป็นเพื่อนรักของคาวิด (ครูอาจนำเอารูปของบทที่ 11 มาทบทวน

ความจำของเด็ก) ดาวิดเคยเป็นเด็กเลี้ยงแกะมาก่อน ต่อมาก็ได้เป็นกษัตริย์ ปกครองประเทศอิสราเอล ท่านมีทรัพย์สมบัติมากมาย มีภรรยาและลูกน่ารัก ท่านมีทุกอย่างบริบูรณ์ ไม่ว่าดาวิดต้องการอะไรก็จะหาสิ่งนั้นมาได้ทั้งสิ้น ดาวิดเป็นกษัตริย์ที่ดีมาก ประชาชนรักดาวิด เพราะทำงานหนักเพื่อให้ประชาชนมีความสุข ในประเทศ อิสราเอลนั่นเอง มีชายคนหนึ่งเป็นง่อย... คนง่อยเดินไม่ได้ดีเหมือนเรา ต้องมีไม้เท้าช่วยพยุงตัว ชายคนนี้เคยเป็นเจ้าชายมาก่อน เด็กๆคงจำชื่อเขาได้ เขาคือ เมฟีโบเซท เมฟีโบเซทเคยเป็นคนที่มีความสุข แต่เดี๋ยวนี้เขามีแต่ความทุกข์ เพราะพ่อของเขาตายไปแล้ว พ่อของเขาเป็นเพื่อนที่ดีที่สุดของกษัตริย์ ดาวิด จำได้ไหมว่าเพื่อนของกษัตริย์ดาวิดชื่ออะไร (ให้เด็กตอบ) ใช่แล้ว...พ่อของเมฟีโบเซทคือ โยนาธาน วันหนึ่งกษัตริย์ดาวิดทรงคิดถึง ความหลัง (แสดงภาพ 13-1) พระองค์คิดถึงโยนาธานเพื่อนรัก จึงทรงเรียกคนใช้มา ตรัสว่า “นี่...เจ้ารู้ไหมว่าเพื่อนของเราคือโยนาธาน มีลูกหลานบ้างหรือเปล่า ?” “ท่านโยนาธาน มีบุตรชายคนหนึ่งพะยะค่ะ แต่...เขาเป็นง่อยเดินไม่ได้ ต้องใช้ไม้เท้าพยุงตัวตลอดเวลา” คนใช้ของกษัตริย์ทูลตอบ ดังนั้น กษัตริย์จึงสั่งให้คนไปตามเมฟีโบเซทมาเฝ้าพระองค์ เมฟีโบเซทตกใจมาก (แสดงภาพ 13-2) เพราะไม่ทราบว่ากษัตริย์ดาวิดต้องการอะไรจากตน เมื่อมาเข้าเฝ้าก็ก้มกราบกษัตริย์ลงถึงพื้นดิน “อย่างกลัวยเลย เจ้าชายน้อย” กษัตริย์ดาวิดตรัส “เรารู้ว่าครั้งหนึ่งเธอเคยเป็นเจ้าชายอยู่ในวังที่สวยงาม เธอเป็นลูกของโยนาธานเพื่อนรักของเรา เธอเป็นเด็กที่มีความสุขมาก มีพี่เลี้ยงคอยดูแลเธอเป็นอย่างดี เธอชอบไปวิ่งเล่นในสวน ชอบดูปลาว่ายน้ำในสระน้ำ...” เมฟีโบเซทรู้สึกแปลกใจมากที่กษัตริย์ดาวิดรู้จักเขาเป็นอย่างดีและกษัตริย์ตรัสต่อไปว่า... “วันหนึ่งพ่อและปู่ของเธอซึ่งเป็นกษัตริย์ต้องออกไปสนามรบ เพราะมีสงครามเกิดขึ้น เขาทั้งสองตายในสนามรบนั่นเอง คนชั่วร้ายที่ต้องการทำลายประเทศเรานั้นต้องการฆ่าเธอด้วย พี่เลี้ยงของเธอจึงรีบพาเธอหนี แต่ขณะที่หนีนั้นเองก็เกิดสะดุดและเธอเองก็หล่นจากแขนของพี่เลี้ยง (แสดงภาพ 13-3) จึงทำให้เธอเดินไม่ได้เธอกลายเป็นง่อย ต้องใช้ไม้เท้าช่วยในการเดิน” “เธอรู้ไหมว่า เรารักพ่อของเธอมาก พ่อของเธอเคยช่วยชีวิตของเราไว้ เราจะรักเธอเช่นกัน ขอให้เธอย้ายเข้ามาอยู่ในวังของเราและกินอาหารร่วมกับเราที่โต๊ะทุกวัน” (แสดงภาพ 13-4) เมฟีโบเซทดีใจมาก เขาขอบคุณพระเจ้าที่กษัตริย์ดาวิดทรงดีต่อเขา พระองค์ทรงรักเขาทั้งๆที่ไม่มีคุณความดีอะไร เขาได้ย้ายเข้ามาอยู่ในวังของกษัตริย์ดาวิดและกินอาหารร่วมโต๊ะกับพระองค์ทุกวัน

การตอบสนองของเด็ก

หลังจากเล่าเรื่องแล้ว ถามคำถามต่อไปนี้

1. เด็กๆ ดีใจไหม ที่กษัตริย์ดาวิดช่วยเมฟีโบเซท?
2. ถ้าเพื่อนของเด็กๆ หกล้มเลือดออก เด็กๆ จะทำอย่างไร?
3. ถ้าเด็กๆ เห็นคนง่อยเดินมา เด็กๆ จะสงสารหรือหัวเราะเยาะเขา?

ข้อท่องจำ

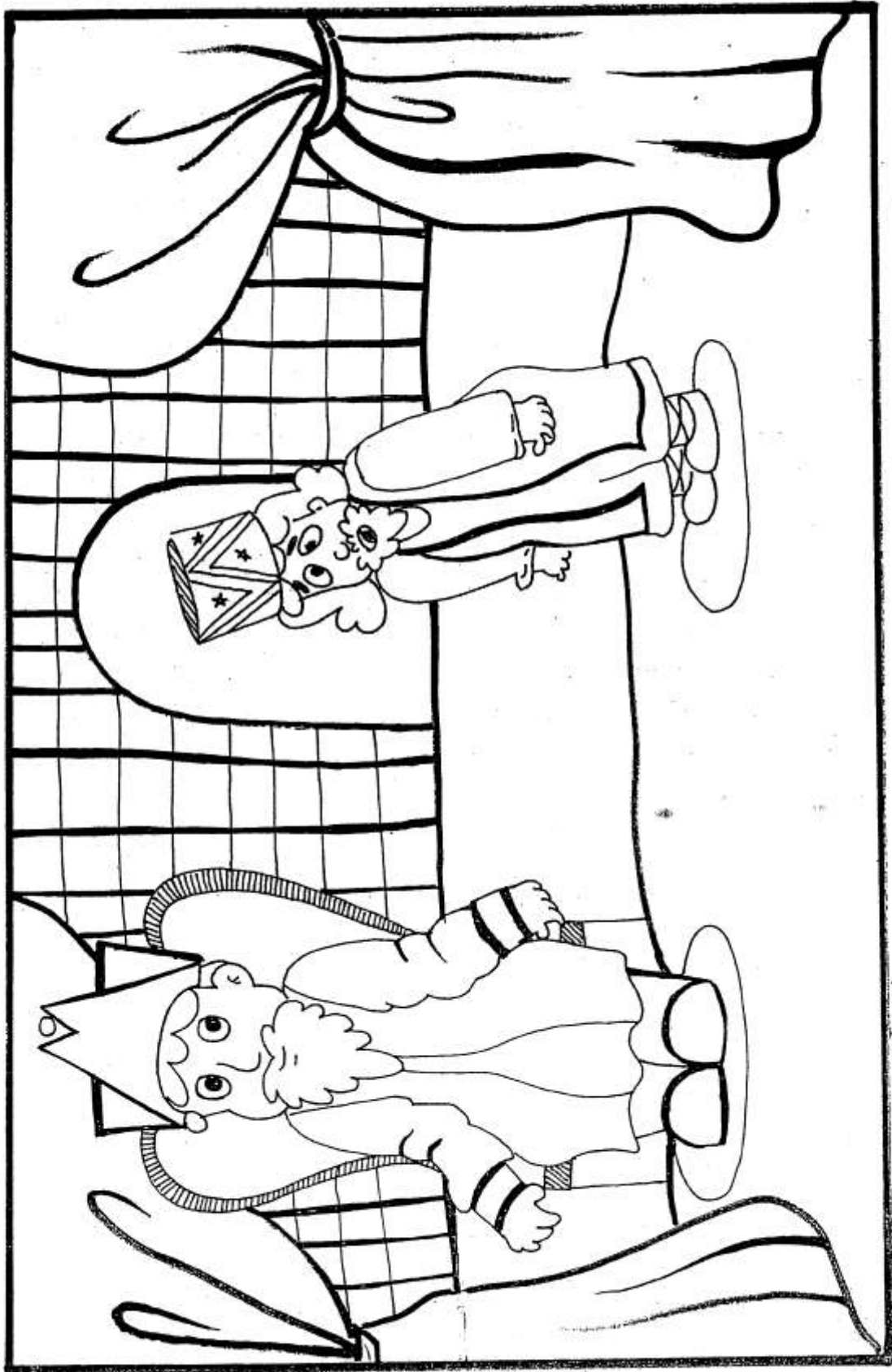
อ่านข้อท่องจำจาก 1 ยอห์น 4:7 ว่า “ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน” ข้อท่องจำในนี้ มาในรูปของตุ๊กตาทำเป็นสาย (คูของข้อท่องจำ) ครูอ่านและให้เด็กพูดตาม ทบทวนข้อท่องจำของอาทิตย์ก่อนด้วย

เรื่องจากชีวิตประจำ

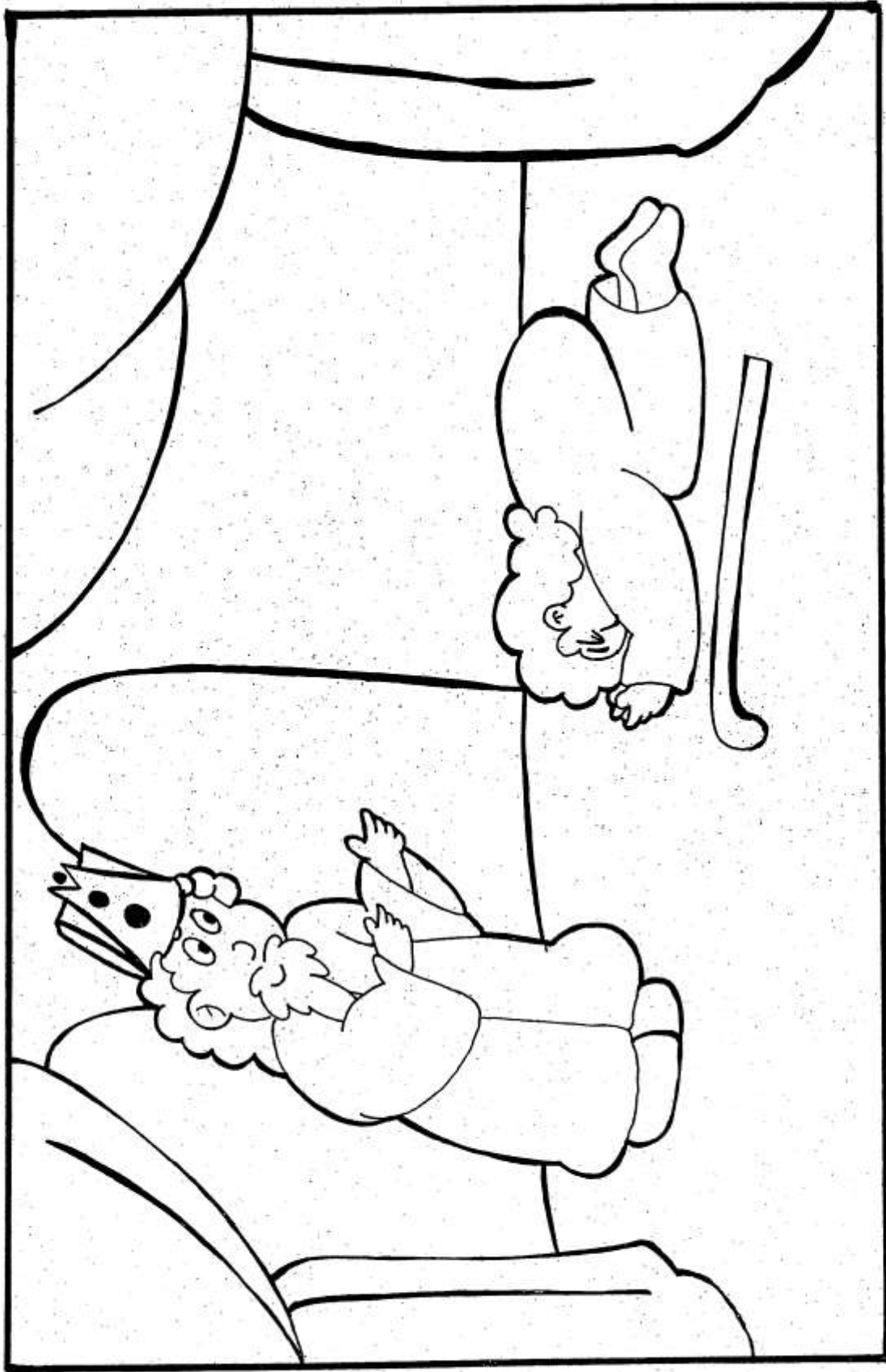
ก่อนที่ครูจะเล่าเรื่องนี้ อาจทำท่าทาง เป็นกายนบริหารหรือร้องเพลงออกท่าทางก่อน เพราะเด็กนั่งมานาน... “หนึ่ง หนึ่ง” เสียงแม่เรียก “ครับแม่ แม่เรียกหนึ่งทำไมหรือครับ?” หนึ่งขานรับ “ลูกอยากไปเยี่ยมเพื่อนบ้านกับแม่ไหม? เขาเพิ่งย้ายเข้ามาและมีลูกชายคนหนึ่งชื่อโต้ง ลูกจะไปเล่นกับเขาก็ได้” “หรือครับแม่? ถ้าอย่างนั้นหนึ่งจะเอาลูกบอลไปเล่นกับโต้ง” หนึ่งดีใจ “โต้งเล่นลูกบอลไม่ได้หรอกหนึ่ง” แม่ตอบ “ทำไมล่ะครับแม่?” “โต้งเป็นโปลิโอขาเสีย เดินไม่ได้ เขาต้องนั่งเก้าอี้เข็น” “ถ้าอย่างนั้น หนึ่งเอาไม้ต่อบ้านไปเล่นก็ได้ครับ จะได้ไม่ต้องวิ่ง” แม่กับหนึ่งไปที่บ้านของโต้ง โต้งดีใจมากที่มีเพื่อนมาเล่นกับเขา เขาเล่นต่อไม้เป็นรูปบ้าน รูปเรือ รูปโรงสีหลายอย่าง เมื่อถึงเวลาที่แม่ของหนึ่งจะกลับ โต้งกล่าวว่า “โต้งดีใจที่สุดที่หนึ่งมาเล่นกับโต้ง หนึ่งมาอีกนะ โต้งชอบจัง” “หนึ่งก็ชอบเล่นกับโต้ง” หนึ่งตอบ

เลิกชั้นเรียน

แจกแบบฝึกหัดให้เด็กนำไปบรรยายสีและทบทวนข้อท่องจำทุกคืน

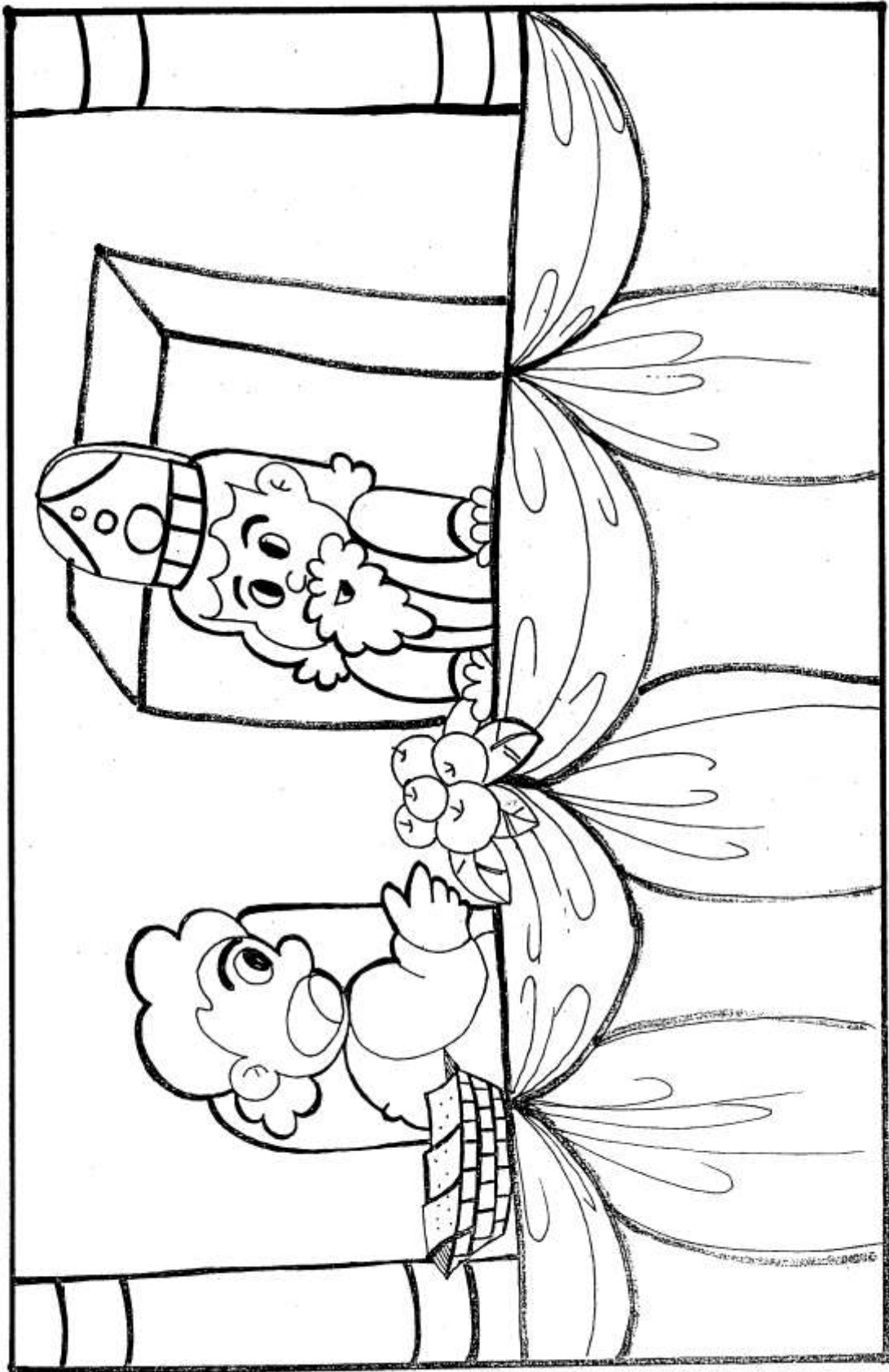
K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 13-1

K 2-1 เขียนภาพเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 13-2

K 2-1 เรียนรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 13-3

K 2-1 เรือรู้การเป็นเพื่อนที่ดี บทที่ 13-4

พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

G

D7

พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

G

C

G

D7

G

พระเยซูเป็นเพื่อนของฉัน

จะสรรเสริญพระองค์ทุกวัน

รักซึ่งกันและกัน

C

C7

รักซึ่งกันและกัน

รักซึ่งกันและกัน

F

C

G7

C

นี่เป็นทางแห่งความสุข

รักซึ่งกันและกัน

พระเยซูรักฉัน รักเธอ

C

F

C

F

G7

พระเยซูรักฉัน รักฉัน รักเธอ

ทรงรักเราเสมอรักเธอและฉัน

C

F

G7

C

ทรงรักเราทุกคืนทุกวัน

พระเยซูรักฉันรักฉันรักเธอ

เราถวายด้วยใจยินดี

E

A

B7

E

เราถวายด้วยใจยินดี

เราถวายด้วยใจยินดี

A

B7

E

กริ่ง ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ ๆ

เราถวายด้วยใจยินดี

ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี

D Em A7 D
ถวายพระเจ้าด้วยใจยินดี ถวายให้เป็นที่พอพระทัย

D D7 G Em A7 D
ถวายพระองค์หมดสิ้นกายใจ ถวายพระองค์ตลอดไป

ขอบคุณ... สรรเสริญ... รับใช้...

เพราะพระเยซูคริสต์เจ้า

E A B7 E
เพราะพระเยซูคริสต์เจ้า รักพี่น้องและเพื่อนบ้าน

E A B7 E
เพราะพระเยซูคริสต์เจ้า รักพี่น้องและเพื่อนบ้าน

E A
อยู่เพื่อพระเยซู ตายเพื่อพระเยซู

B7 E
อยู่เพื่อพระเยซู ตายเพื่อพระเยซู

E A
อยู่เพื่อพระเยซู ตายเพื่อพระเยซู

E B7 E E A B7 E A E
เพราะพระเยซูคริสต์เจ้า ฮา - เล - ลู - ยา อามน

ตา ตา ตา

C G7 C
ตา ตา ตา เราอ่านพระคัมภีร์ จมูก จมูก จมูก เราเอาไว้หายใจ
F G7 C
ปาก ปาก ปาก ร้องเพลงสรรเสริญ หู หู หู ฟังจากพระคัมภีร์
C G7 C
หัว หัว หัว คิดถึงพระเยซู ใจ ใจ ใจ เราชักพระเยซู
F G7 C
มือ มือ มือ ช่วยเหลือเพื่อนของเรา เท้า เท้า เท้า วิ่งและเดินไปโบสถ์

อย่าพูดในสิ่งที่มันไม่ดี

Cm G Cm D
อย่าพูดในสิ่งที่มันไม่ดี จดจำให้ดีต่อคำเตือนนี้
Cm Fm
เมื่อเราพูดกันอย่างเมามัน อาจทำร้ายใครได้เหมือนกัน
G Cm
จงรูชชิปากติดกันแล้ว ชูส์
Fm Cm D G Cm
ถ้าไม่สามารถพูดสิ่งที่ดีและจริงได้ มีอยู่ทางเดียวที่เราควรทำ ชูส์

รักพระเยซูขึ้นใจอัครรรย

D	A7
รักพระเยซูขึ้นใจอัครรรย	รักพระเยซูขึ้นใจอัครรรย
D	A7 D
รักพระเยซูขึ้นใจอัครรรย	โอ๊ะ โอ๊ะ รักที่ยิ่งใหญ่
D	A7
สูงไปฉันท่วมมันไม่ได้	เตี้ยไปฉันทอดมันไม่ได้
D	A7 D
กว้างไปฉันทอบมันไม่ได้	โอ๊ะ โอ๊ะ รักที่ยิ่งใหญ่

เราจะเดิน

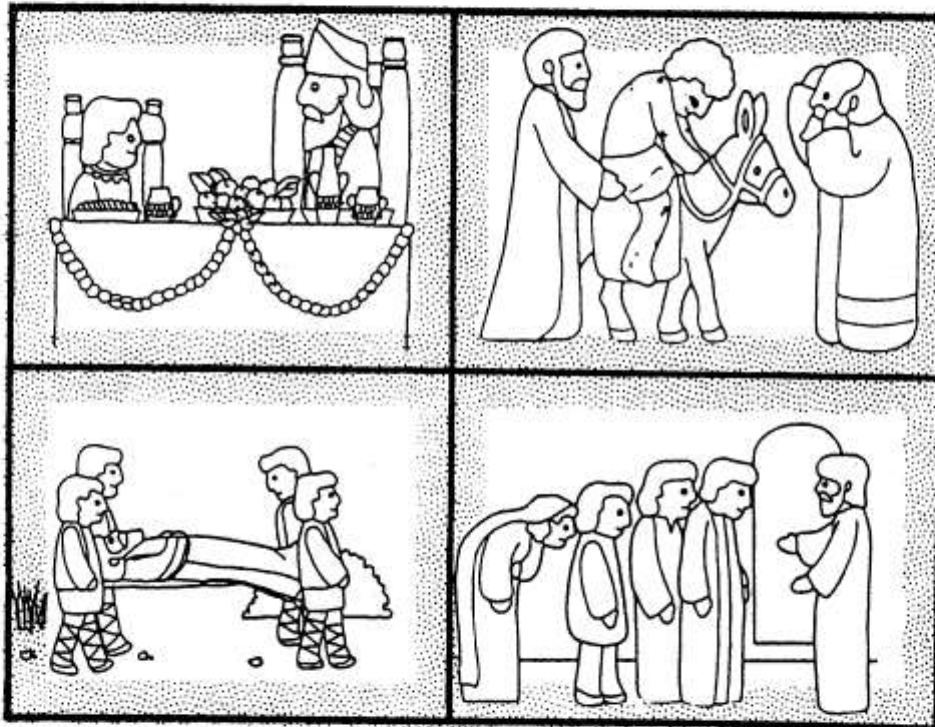
D Em A7	G A7 D
เราจะเดินในทางของพระเยซู	มีพระองค์เฝ้าดูชีวิตของเรา
D Em	G A7 D
ยามที่มีปัญหาพระองค์บรรเทา	เป็นกำลังให้เราได้พบความสุข
G A7 D Bm	G A7 D
เราจะเป็นดังนกอินทรีแข็งแรง	แม้มลมพายุแรงก็ไม่หวั่นไหว
G A7 F#m Bm	G A7 D
มีกำลังสู้ไป มีพลังยิ่งใหญ่	เราจะเดินในทางของพระเยซู

ถึญญาทึพย
แบบฝึกหัด

ปึทึ 2 ๕๑ทึ 1

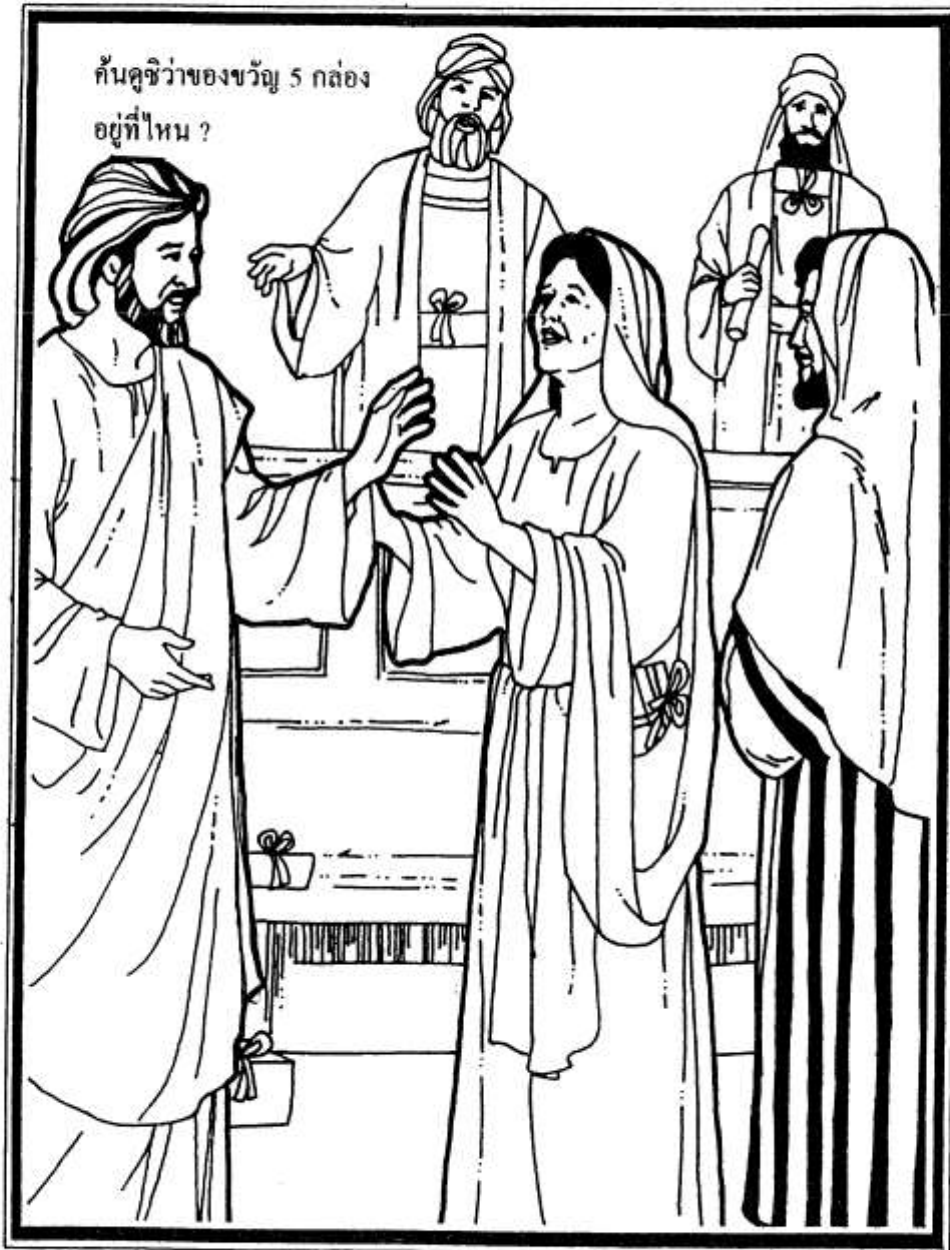
เรึยนรึฎการเป็นเพ็อนทึดี

ชึอ _____ นามสกุล _____
ทึน _____ เดือน _____ ปึกึต _____ อายุ _____
ครึสทึจักร _____

บทที่ 1 พระเยซูทรงติดต่อหญิงหลังโลง

ข้อควรจำ อย่าละเลยที่จะกระทำการดี สิบรู 13:16

บทที่ 2 อิสอัคทำดีต่อศัตรู

ตากเส้นเชือกจุด แล้วระบายสีให้สวย

ข้อควรจำ จงอยู่ร่วมกันอย่างสันติ 2 โครินธ์ 13:11

บทที่ 3 โยเซฟทำดีต่อพี่น้อง

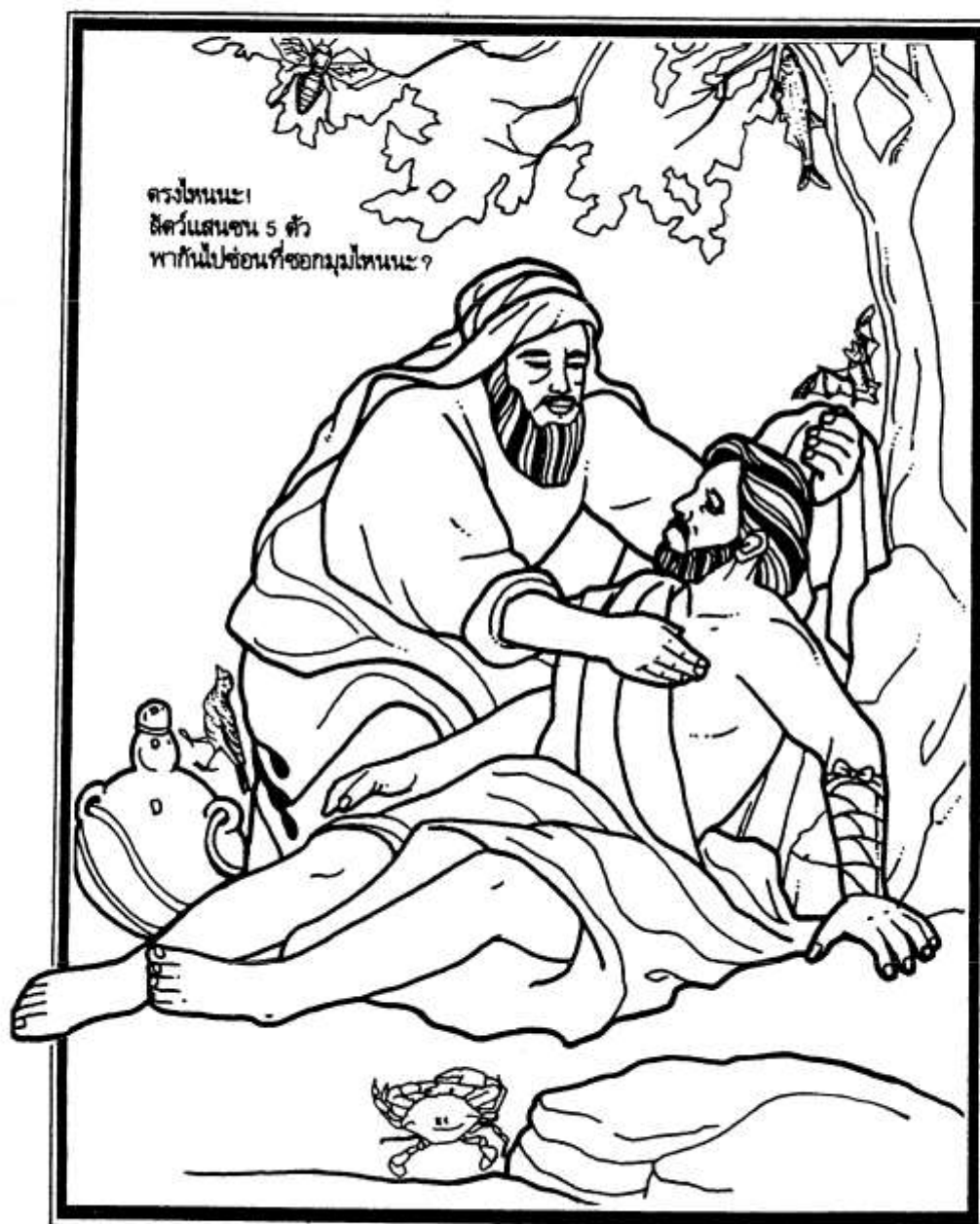
ภาพข้างล่างต่างจากภาพบนตั้ง 4 แห่ง ไม่ยากสำหรับน้องใช่ไหม?

ข้อควรจำ จงรักกันด้วยการกระทำ 1 ยอห์น 3:18

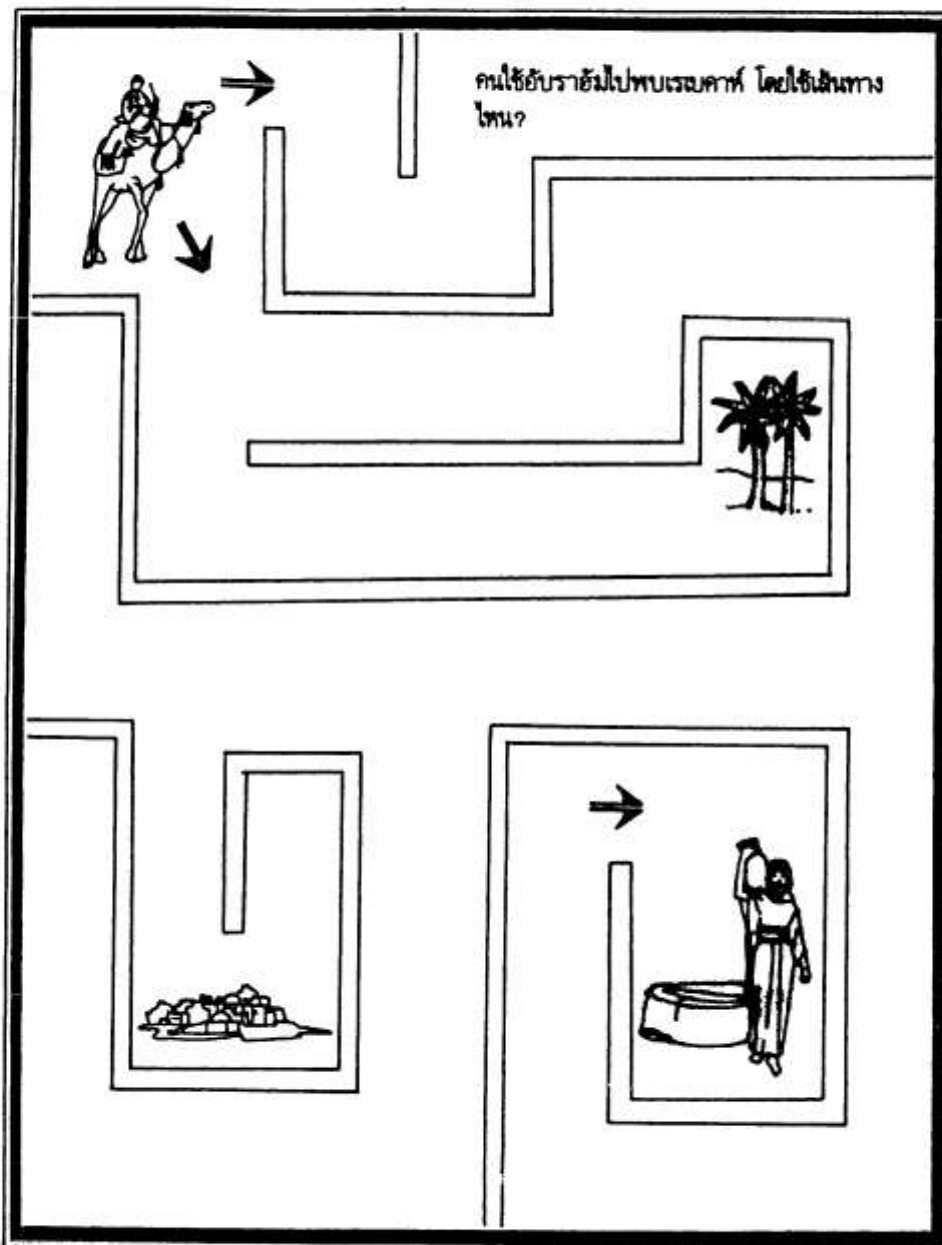
บทที่ 4 ชาวสะมาเรียผู้ใจดี

ข้อควรจำ ท่านจงเมตตาต่อกัน เอเฟซัส 4:32

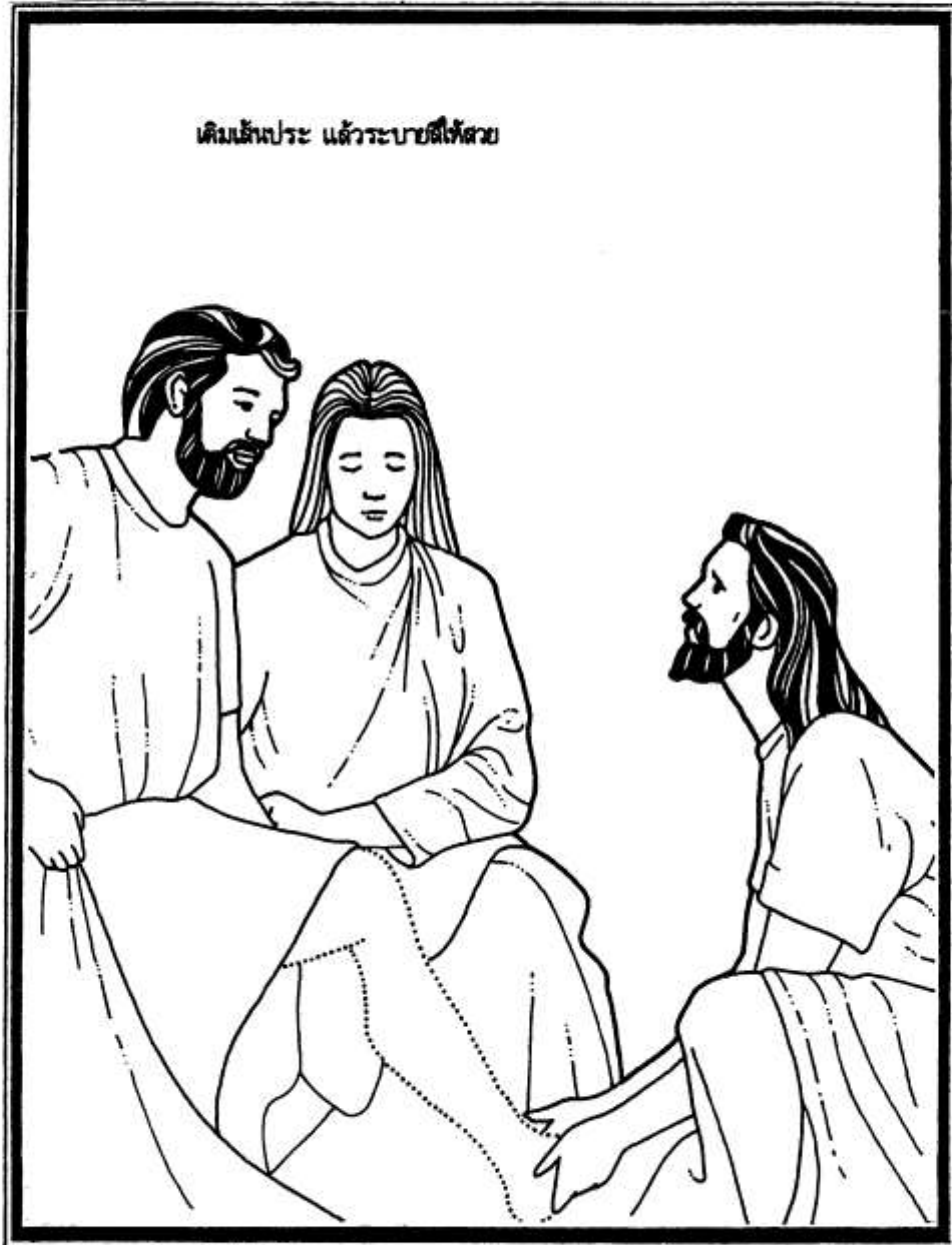
บทที่ 5 เรเบคาห์ช่วยคนใช้อิสราเอล

ข้อควรจำ ถ้าเขาจะขอสิ่งใดจากท่านก็จงให้ มัทธิว 5:42

บทที่ 6 พระเยซูทรงช่วยสาวก

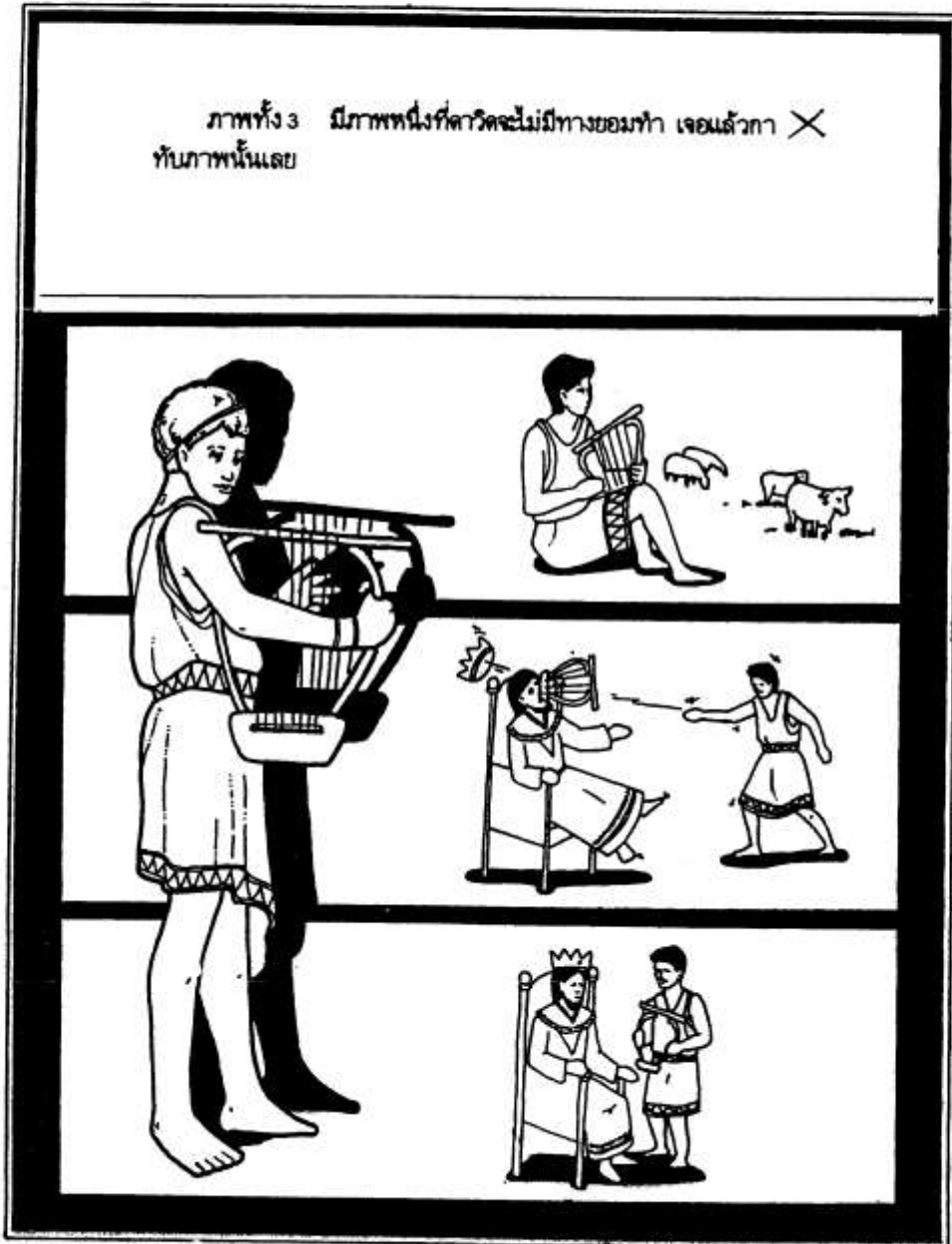

ข้อควรจำ จงรับใช้ซึ่งกันและกันด้วยความรักเถิด กาลาเทีย 5:13

บทที่ 7 ดาวิดช่วยกษัตริย์

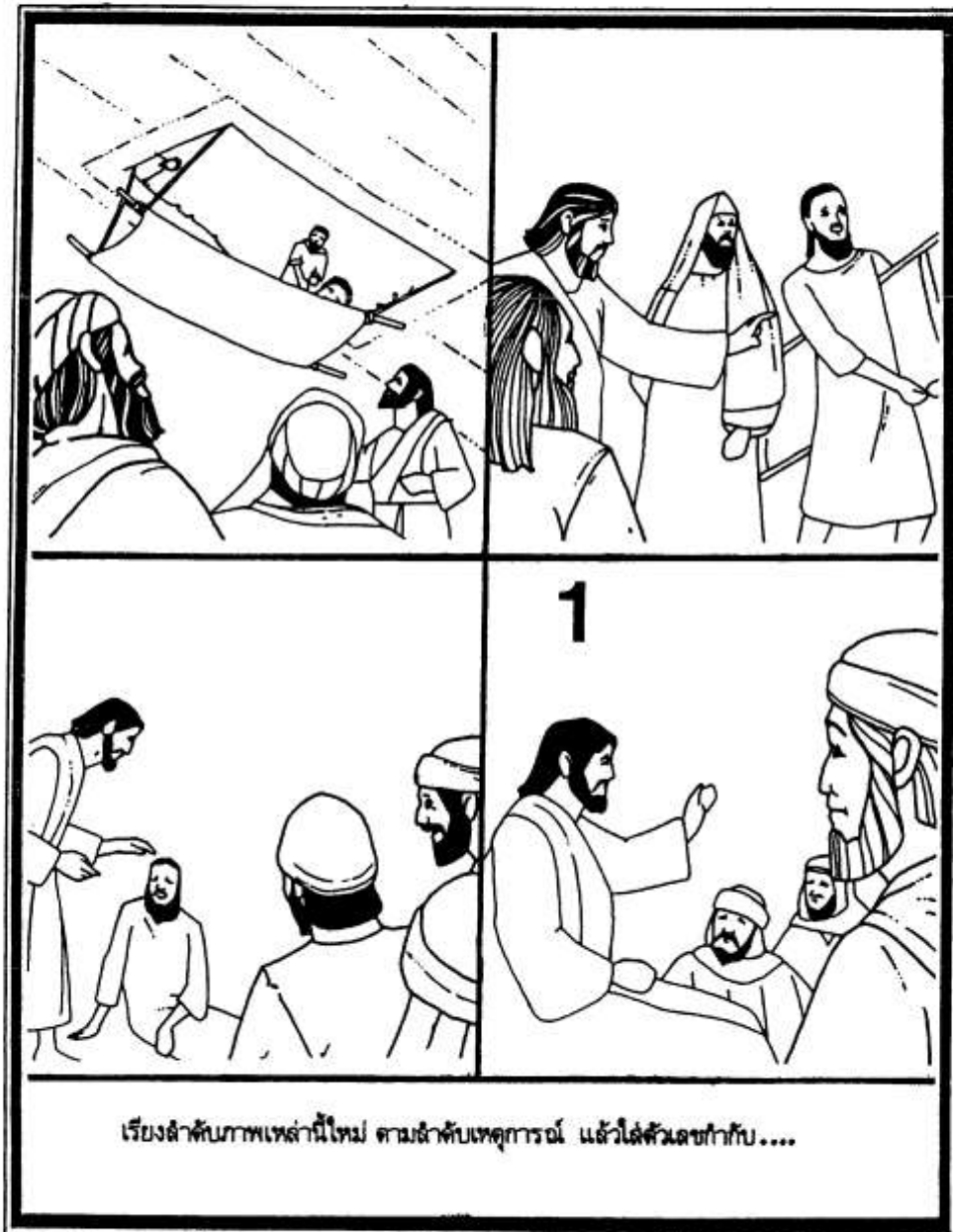
ภาพทั้ง 3 มีภาพหนึ่งที่เราจะไม่มีทางยอมทำ เจอนั้วกา ✕
ทันภาพนั้นเลย

ข้อควรจำ ให้เราทำดีต่อคนทั้งปวง กาลาเทีย 8:10

บทที่ 8 ชายสี่คนช่วยคนป่วย

ข้อควรจำ จงรักเพื่อนบ้านเหมือนรักตนเอง มัทธิว 19:19

บทที่ 9 อับราฮัมช่วยโลก

พวกโจรจับโลกไป แล้วคนไหนคือโลก กว ✓ ในช่อง ได้รูปของโลกเลย

ข้อควรจำ จงกระทำทุกสิ่งด้วยความรัก 1 โครินธ์ 18:14

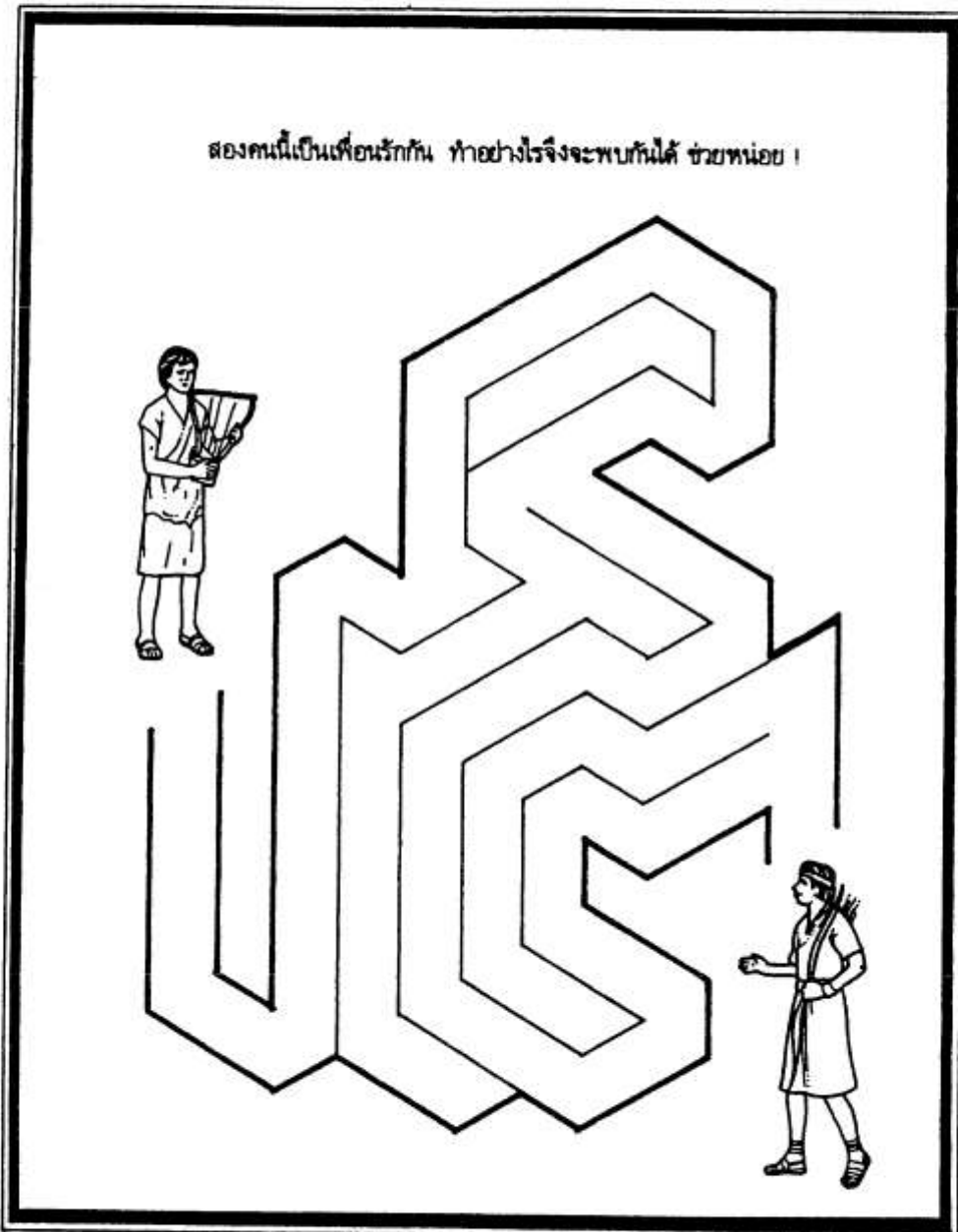
บทที่ 10 เมืองลุ่ม

ข้อควรจำ จงปรนนิบัติพระเจ้าด้วยความยินดี สดุดี 100:2

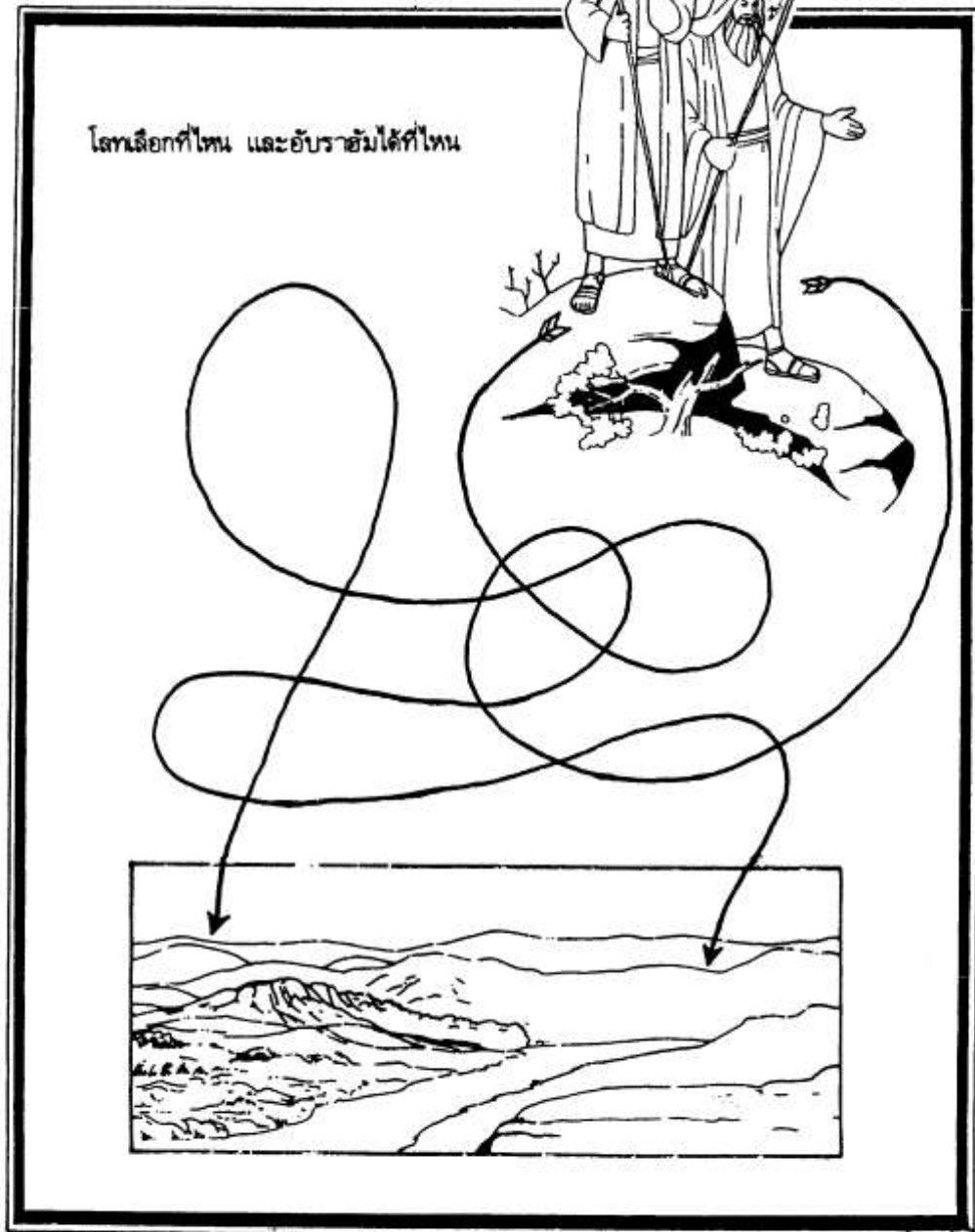
บทที่ 11 เพื่อนที่ดี

ข้อควรจำ มิตรสหายก็มีความรักอยู่ทุกเวลา สุภาษิต 17:17

บทที่ 12 อับราฮัมผู้ใจดี

ข้อควรจำ จงอยู่อย่างสงบสุขด้วยกัน 1 เซสะโลนิกา 5:13

บทที่ 13 ดาวิดและเจ้าชายงอย

รู้แล้วใช่ไหม! ว่าเจ้าชายงอยร่วมโต๊ะกับดาวิดอย่างกับภาพล่างหรือภาพบน
รู้แล้วระบายสีเฉพาะภาพนั้น

ข้อควรจำ ขอให้เรารักซึ่งกันและกัน 1 ยอห์น 4:7